

پیام آبادگران

ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

PAYAM-E-ABADGARAN

۳۷۱ Syndicate Of Iran Construction Companies Monthly Magazine

No. 371, Mehr 1397 (October. 2018)

اهمیت صیانت
از سرمایه بخش خصوصی

۶

سرمایه‌پیمانکار
به سمت نابودی می‌رود

۸

سال ۳۴ | مهر ۱۳۹۷ | شماره ۳۷۱ دوره جدید ۱۴۱ | قیمت ۲۰۰۰۰ ریال

آینده پیمانکاری

۲۵

۱۶

اقتصاد دولتی، بزرگترین بمب تخریبی است

ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

PAYAM-E-ABADGARAN

سال ۳۴ / مهرماه ۱۳۹۷ / شماره ۳۷۱ دوره جدید ۱۴۱

**Syndicate Of Iran Construction Companies
Monthly Magazine**

- حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
- خبرنگار: آرزو نوری
- عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
- مسئول تبلیغات و آگهی: سید مهدی برقی
- لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۲۴)

- صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
- مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری
- شورای سیاست‌گذاری:
- مهندس منوچهر ملکبانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دادمیان (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج کلاتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- رئیس کمیسیون انتشارات: مهندس علی ورزنده
- سر دبیر: مهندس محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:
- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی

فهرست مطالب

۴۴	آیا بخش خصوصی ۸۲ درصد طرح‌های عمرانی نیمه کاره را تمام کرده است؟ - مقاله	۶	اهمیت صیانت از سرمایه بخش خصوصی - سرمقاله
۴۶	بخش خصوصی، بازیگر یا سیاهی لشکر - مقاله	۸	سرمایه پیمانکار به سمت نابودی می‌رود - هم‌اندیشی
۴۸	ضرورت‌ها و مقدمات تشکیل کنفدراسیون احداث و انرژی - نشست	۱۶	اقتصاد دولتی بزرگترین بمب تخریبی است - میزگرد
۵۰	افزایش ۵۰ درصدی قیمت لاستیک ماشین‌های سنگین - اخبار صنعت ساختمان	۲۴	نامه سازمان برنامه و بودجه به سندیکا - مکاتبات سندیکا
۵۲	تصویب کلیات تشکیل کمیته ملی پل‌های بزرگ کشور - اخبار صنعت ساختمان	۲۵	آینده ظرفیت‌های پیمانکاری و مشاوره - همایش
۵۲	مخالفت مجلس با افزایش قیمت قیر - اخبار صنعت ساختمان	۳۹	به بهانه هفتادمین سال تاسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران - نکوداشت
		۴۱	مدیریت نگهداری و تعمیرات در ماشین‌آلات نیازمند نگاه علمی است - سمینار شرکت هسکو

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است، در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر، خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)،
شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۴۶۹۱ | تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷
فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴ | پست الکترونیکی:
payamabadgaran@yahoo.com
نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

اهمیت صیانت از سرمایه بخش خصوصی

سرمقاله

در یک سو، فعالان بخش خصوصی در حوزه عمرانی و صنعت احداث از طریق انجام پروژه‌های عمرانی، صاحب رتبه، برند و امکانات حرفه ای شده اند، به طوری که امروز می‌توانند پروژه‌های فنی که از پیچیدگی فراوانی برخوردارند و نیاز به ساخت و تهیه تجهیزات پیشرفته ای دارند را بدون نیاز به شرکت‌های خارجی انجام دهند. این پیمانکاران اندوخته مادی و معنوی نسل‌های پیشین را حفظ کرده و به مرور بر حجم و وسعت آن افزوده اند. در سوی دیگر، بخشی از دولتمردان در سطوح مختلف قرار دارند که تصور می‌کنند هر آنچه متعلق به بخش خصوصی است از سرچشمه اعتبارات دولت ریشه گرفته است، بنابراین در بزرگه‌هایی چون شرایط کنونی باید همه سرمایه خود را بدون نگرانی از سرنوشت آن به میدان بیاورند. البته این تفکر همیشه در دستگاه‌هایی اجرایی به صورت آشکار یا پنهان جریان داشته و در مواقعی که به راس دستگاه‌های اجرایی

نهادهای قانونی، این جایگاه روشن و متعالی است. اصل ۴۴ قانون اساسی که بر واگذاری اقتصاد به بخش غیر دولتی تاکید دارد، جزو اصول مهم قانون اساسی کشور محسوب می‌شود. اظهارات مسئولان اصلی کشور در مناسبت‌های مختلف بیانگر آن است که معتقد به تقویت این بخش هستند و در مقاطع مهم سیاسی مثل انتخابات مجلس و ریاست جمهوری، حمایت از بخش خصوصی در فهرست وعده‌های جناح‌های سیاسی و اقتصادی یا کاندیداها جا می‌گیرد و حتی در تبیین علت پایین بودن نرخ بهره وری در کشور، آنرا به حاکمیت دولت بر همه شئون کشور مرتبط می‌دانند. همچنین در بحران‌ها یا چالش‌هایی که در سیاست خارجی شکل می‌گیرد، از بخش خصوصی برای مقابله با پدیده‌هایی مثل تحریم، استمداد می‌شود. با این همه، جایگاه بخش خصوصی در اقتصاد و صنعت آن نیست که مورد انتظار و مطالبه مردم است.

معاون اول محترم ریاست جمهوری اخیراً از همه جناح‌ها و مردم در خواست کرده اند حتی اگر ما را قبول ندارید به خاطر ایران به میدان بیایید و مساعدت کنید تا کشور از چالش‌های پیش رو به سلامت عبور کند (نقل به مضمون). این دعوت پس از آن صورت گرفته که موجی از التهاب در فضای اقتصادی و سازندگی کشور دشواری‌های تازه ای را برای اهالی کسب و کار و سایر فعالیت‌های اقتصادی پدید آورده و عرصه را بر آنها تنگ کرده است. با این همه به نظر می‌رسد در این درخواست، دعوی اینکه همه بخش‌ها به یاری دولت برنخاسته اند، وجود دارد. اگر بخش خصوصی مخاطب این دعوت باشد، ضروری است یکبار دیگر واقعیت‌های تعامل دولت و بخش خصوصی را مرور کنیم. تامل درباره جایگاه، قدرت و کارآمدی بخش خصوصی، مناقشه ای طولانی است. از نظر روح و نص قانون اساسی، دیدگاه رهبران، مسئولان ارشد و تصمیم گیران

رسیده، تلاش کرده از طریق موازی گرایی یا تقویت بخش خصولتی‌ها، رقیب را تحت فشار و تنگنا بگذارد. اما در مواقعی که چهره‌های اصلی دولت (مثل دولت تدبیر و اعتدال) به صراحت تقویت بخش خصوصی را جزئی از برنامه و مأموریت دولت اعلام کرده اند، جریان مخالف به صورت زیر پوستی به بخش خصوصی ضربه زده است. بنابراین رابطه دولت و بخش خصوصی از یک درد مزمن و کهنه رنج می‌برد؛ به این معنا که بخش دولتی اساساً خود را مالک همه سرمایه‌های روبنایی و زیربنایی کشور می‌داند. با این وصف، در شرایط فعلی که دولت با چالش‌های کم سابقه ای مواجه است و بخش خصوصی به ویژه حوزه عمرانی زیر فشار بی سابقه ای قرار دارد، تعامل این دو چگونه باید باشد؟

از نگاه فعالان عمرانی و پیمانکاران، امکانات بخش خصوصی سرمایه ای برای کشور است و باید از این سرمایه ملی صیانت کرد. برخی از دولتمردان تصور می‌کنند می‌توانند جایگزینی برای بخش خصوصی پیدا کنند، در حالی که احیای شبکه ای بزرگ از متخصصان حوزه عمرانی مانند سایر بخش‌های دیگر، نیازمند هزینه ای گزاف، آزمون و خطای متعدد و گذر زمان زیادی است و اگر مدیریت عالی دستگاه‌های اجرایی در اثر ندانم کاری یا ضعف عملکرد، موجب فرسودگی سرمایه‌های بخش خصوصی شود، در واقع خواسته یا ناخواسته موجب اضمحلال بخشی از امکانات و سرمایه‌های ملی و مردمی شده است.

بنابراین صیانت از توان و سرمایه بخش خصوصی نه تنها یک ضرورت که وظیفه ای بر عهده دولتمردان و فعالان عمرانی است. اگر دولتمردان انتظار دارند همه به میدان بیایند و برای عبور از چالش‌های پیش رو هم‌نوا شوند، باید بستر و زمینه را فراهم کنند. واقعیت‌های صنعت احداث به عنوان جزئی از بخش خصوصی کشور که در یکسال اخیر با بی سابقه ترین چالش دوران حیات و فعالیت خود روبرو شده حاکی از آن است که بسیاری از پیمانکاران بالاچار و ناچاراً سکون را بر تحرک و فعالیت ترجیح می‌دهند چرا که در

سونامی تورم و گرانی ماههای اخیر بسیاری از پیمانکاران گرفتار شده و پروژه‌های آنها در بدترین وضعیت از نظر تامین نقدینگی، تجهیزات و مصالح مورد نیاز قرار دارد. در این وضعیت، انتظار این است که دولتمردان در دستگاه‌های مختلف و سازمان برنامه و بودجه کشور، برنامه ای کارآمد برای خروج از وضعیت فعلی تدوین و به اجرا بگذارند. به عنوان مثال یکی از روش‌های حمایت دولت از شرکت‌های صنعت احداث فراهم نمودن بستر مناسب برای صدور خدمات فنی و مهندسی است تا بخشی از شرکت‌های توانمند ضمن کار در خارج از کشور امکان ارزآوری داشته باشند و در این برهه بتوانند بخشی از کمبودها را برطرف نمایند. همچنین بانک‌ها ترغیب شوند در سرمایه گذاری شرکت‌ها، شراکت کنند تا با انجام پروژه‌ها و طرح‌های زیربنایی نرخ اشتغال حفظ شود. البته در بازه زمانی مورد بحث بسته ای تدوین و بعضاً جلسات هم اندیشی نیز به خصوص از سوی ریاست محترم سازمان برنامه و بودجه برگزار شده است. موفقیت اجرای چنین برنامه‌هایی مشروط به آن است که از بطن برآید. در بطن بخش عمرانی کشور، صنعت احداث قرار دارد. فعالان این صنعت در راس چرخه ای قرار دارند که فعالیت آنها زنجیره ای از سامانه‌های دیگر نظیر چرخ اشتغالزایی و ... را به گردش در می‌آورد.

درست آن است که دولتمردان اتاق فکر مشترک با صاحب نظران و فعالان بخش

بخشی از دولتمردان در سطوح مختلف قرار دارند که تصور می‌کنند هر آنچه متعلق به بخش خصوصی است از سرچشمه اعتبارات دولت ریشه گرفته است، بنابراین در بزرگراه‌هایی چون شرایط کنونی باید همه سرمایه خود را بدون نگرانی از سرنوشت آن به میدان بیاورند.

خصوصی تشکیل دهند و برای گذر از چالش‌های فعلی و ساختن بنایی قوی و مستحکم برای آینده همفکری و هم اندیشی کنند. همانگونه که دولت توقع دارد بخش خصوصی میدان و صحنه فعالیت را ترک نکند، متقابلاً بخش خصوصی الزاماتی بر آن توقع قائل است. به عنوان مثال اکنون که ریاست محترم جمهوری گفت و گو با نخبگان حوزه‌های مختلف را در پیش گرفته، پیشنهاد می‌شود اولاً موضوع این نشست‌ها و نخبگان حاضر در آن وسعت بیشتری پیدا کند، موضوعاتی از قبیل ریشه یابی اختلالات تعاملی دولت و بخش خصوصی را در بر بگیرد ثانیاً به صورت ساختارمند و نهادینه شده به گفت و گوی مسئولان هر دستگاهی با فعالان آن حوزه تسری پیدا کند. ثالثاً این گفت و گوها و هم اندیشی‌ها از سطح گفت و شنود دو جانبه به سطح تدوین راهکار و پیشنهادات مکتوب ارتقا یابد تا وظایف طرفین و توقعات آنها متوازن گردد. در سایه چنین گفت و گو‌هایی است که راهکارهای دقیق و کارگشا برای عبور از بحران‌ها و چالش‌ها استخراج و بخش خصوصی و دولتمردان با شناسایی ظرفیت‌ها و محدودیت‌های یکدیگر به تنظیم انتظاراتشان مبادرت می‌کنند.

بدیهی است که بخش خصوصی تضعیف شده نمی‌تواند گره ای از کار دولت بگشاید و دستگاه‌هایی اجرایی که مشغول تضعیف بخشی خصوصی به انحاء مختلف هستند عقبه دولت را تضعیف می‌کنند و آنرا از داشتن پشتیبان‌های قدرتمند محروم می‌کنند.

امیدواریم با عبرت از گذشته اراده ای قوی برای برداشتن موانع از پیش روی بخش خصوصی شکل بگیرد. تجربه گذشته نشان می‌دهد در هر زمانی که بخش خصوصی قدرتمند بوده، باری از دوش دولت کم شده و بالعکس هر جا که دولت خود را رقیب بخش خصوصی و مردم دانسته، دچار مشکلات متعدد شده است. امید است در دوره ای که دولت از نقدینگی فروش نفت محروم تر از قبل شده، در فراهم کردن زمینه ظهور ظرفیت‌های بخش خصوصی موفق تراز قبل عمل کند.

سرمایه پیمانکار به سمت نابودی می‌رود

در نشست هم اندیشی رئیس نظام فنی و اجرایی و هیات مدیره سندیکا مطرح شد

پیام آبادگران
مهرماه ۱۳۹۷
شماره ۳۷۱

روز شنبه ۷ مهر دکتر سید جواد قانع فر رئیس نظام فنی و اجرایی به همراه مهندس ناصر بالارد در سندیکای شرکتهای ساختمانی حاضر شدند تا از نقطه نظرات اعضای هیات مدیره درباره وضعیت اعلام شاخص های تعدیل در شرایط متلاطم کنونی و سایر مسائل مبتلابه پیمانکاران مطلع شوند. دکتر قانع فردر این دیدار از تشکیل کمیسیونی ویژه با حضور فعالان صنعت احداث به عنوان بازوی مشورتی نظام فنی و اجرایی خبر داد و هدف این کمیسیون را رصد به موقع اوضاع و تصمیم گیری سریع عنوان کرد.

در ابتدای این نشست مهندس بهمن دادمان با تبریک به مناسبت انتصاب دکتر قانع فردر در سمت رئیس نظام فنی و اجرایی و با اشاره به ۷۰ سال سابقه سندیکا در عرصه سازندگی کشور عنوان کرد: همچنان که پیشینیان ما این سندیکا را حفظ کرده اند ما نیز تمام تلاش خود را به کار می بندیم که با حفظ حیات تک تک اعضا این تشکل قدیمی آن را حفظ کنیم. متأسفانه به دلیل ناهنجاری های اقتصادی موجود در سالهای اخیر و شرایط کنونی فضای کسب و کار، فعالیت شرکتهای پیمانکاری به رکود کشیده شده است. در این شرایط حضور جناب عالی در منصب مدیریت نظام فنی و اجرایی کشور برای همه ما به عنوان فرصت جهت تسهیل شرایط موجود تلقی می شود، امیدواریم حضور شما به عنوان اولین قدم، شرایط را در راستای ارتقای حرفه مهندسی و حفظ سازمانهای موجود که سازمانهای قدیمی و استخوانداری هستند رقم بزنند.

نقطه نظرات اعضای هیات مدیره

در بخش دیگری از این نشست تعدادی از اعضای هیات مدیره سندیکا با اشاره به این نکته که وضعیت پیش آمده کنونی با هیچ کدام از شرایط اقتصادی در سالهای گذشته قابل مقایسه نبوده است به تشریح وضعیت پیمانکاری در ماههای اخیر پرداختند و مسائلی مانند بالا رفتن ناگهانی و سرسام آور قیمت مصالح و ماشین آلات، عدم عرضه و فروش مصالح در بازار، دشواری نیروی کار در تامین معیشت خود که روی بهره وری تاثیر دارد، از دست رفتن سرمایه پیمانکاران طی سالهای گذشته، ارائه اوراق به جای طلب پیمانکاران و نرخ بالای تنزیل آنها، ذی صلاح نبودن کارفرمایان و... را مطرح کردند و خواهان در نظر گرفتن این موج گرانی در اعلام شاخص های تعدیل شدند. اعضای هیات مدیره توجه به سازندگان زیربنایی و حل مسائل آنان را اولین گام در حل مشکلات اقتصادی کشور دانستند.

سرمایه پیمانکار

به سمت نابودی می رود

در این بخش مهندس شعبان یوسفیان عضو هیات مدیره با اشاره به اینکه شرایط نامساعد پیمانکاری از بیست سال قبل شروع شده و امروز به اوج خود رسیده، عنوان کرد: در ۲۰ سال گذشته وضعیت اقتصادی کشور چندین بار به این وضعیت گرفتار شده منتهی با شیب های متفاوت، و امروز این تغییر شرایط اقتصادی وضعیتی آسانسوری پیدا کرده و شرایطی یافته که پیمانکاران دیگر قادر به کار نیستند. در ۲۰ سال گذشته تعدادی از پیمانکاران از دور خارج شدند و کسی به داد آنها نرسید، برخی از شرکتها نیز با صرف امکانات و دارایی های خود باقی ماندند تا به امروز رسیدیم و بقیه نابود شدند.

وی با بیان اینکه نیروی انسانی قادر نیست با درآمد کنونی خود گذران زندگی کند، خاطرنشان کرد: در بخش پیمانکاری جزء کارگرانی که دارای تخصص هستند با حقوق سابق کار نمی کنند. قیمت خرید ماشین آلات سنگین ساختمانی و راهسازی حدود ۷۰۰ میلیون تا ۳ میلیارد

تومان است، البته ماشین آلات چینی که راندمان و کیفیت پایین دارند. حفظ این سرمایه، تامین قطعات، سوخت، لاستیک، نیروی انسانی و... برای ماشین آلات را هم نباید نادیده گرفت. کرایه ساعتی ماشین آلات که برای برآورد شاخص تعدیلها به شما اعلام می کنیم تقریباً نصف قیمت واقعی کرایه این ماشین ها است. دلیل استفاده از این ماشین آلات در این شرایط هم این است که شرکتها آورده این ماشین ها را می دهند و ناچارند آنها را به کار بگیرند تا امورات آنها بگذرد. در نتیجه وقتی ماشین مستهلک می شود درآمدی وجود ندارد که جایگزین آن شود و سرمایه پیمانکار به سمت نابودی می رود.

وی درباره افزایش قیمت مصالح هم تصریح کرد: مستحضر هستید که طی ۶ ماه گذشته قیمت آهن آلات و الکتروود ۲ برابر شد. همچنین شیشه ۱/۵ الی ۲ برابر و چوب و تخته دو برابر شد، قیر ۳ برابر شد. آلمینیوم و رنگ دو برابر شدند. انواع لوله های پلی اتیلن و پی وی سی ۳-۴ برابر افزایش قیمت داشته اند. حمل و نقل ۶۰ درصد افزایش قیمت داشته است. در این شرایط چگونه می خواهید شاخص تعدیل اعلام کنید که مانند ۲۰ سال گذشته پیمانکاران از سرمایه خود

مهندس دادمان:

همچنان که پیشینیان ما این سندیکا را حفظ کرده اند ما نیز تمام تلاش خود را به کار می بندیم که با حفظ حیات تک تک اعضا این تشکل قدیمی آن را حفظ کنیم. به دلیل ناهنجاری های اقتصادی موجود در سالهای اخیر و شرایط کنونی فضای کسب و کار، فعالیت شرکتهای پیمانکاری به رکود کشیده شده است امیدواریم حضور شما به عنوان اولین قدم شرایط را در راستای ارتقای حرفه مهندسی و حفظ سازمانهای موجود که سازمانهای قدیمی و استخوانداری هستند رقم بزنند.

برداشت نکنند چرا که دیگر چیزی برای آنها باقی نمانده است. وی خاطرنشان کرد: درباره بخشنامه سوختی که سال ۱۳۹۱ نظام فنی و اجرایی اعلام کرده بود، هنوز پیمانکارانی هستند که قراردادهایی از سال ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ دارند و با همان بخشنامه تفاوت را دریافت می کنند. ما در تغییر نرخ ارزی که ما شورای هماهنگی کار کرده ایم و شما قصد در ابلاغ آن را دارید باید به نحوی تداوم آن دیده شود.

درباره بخشنامه سوخت حتماً تعدادی پیمانکار مشمول آن هستند و پیشنهاد من این است که در بخشنامه تفاوت نرخ ارزی یک بند اضافه شود که از سال ۹۵ به بعد از آن استفاده کنند. دوم این که ردیف هایی در فهرست می آید که منشا ارزی دارد و اختلاف قیمت آن با سایر کالاهای موجود در آن فصل بسیار زیاد است و اگر وزن آنها بالا باشد ضرر و زیان به همراه دارد که باید درباره آنها چاره جویی کرد.

تفاوت شرایط کنونی

با شرایط مشابه گذشته

در بخش دیگری از این میزگرد مهندس بیژن سعیدآبادی با اشاره به اینکه به نظر می رسد رویکرد دولت حفظ اشتغال موجود نیست، تصریح کرد: تفاوت شرایط کنونی با شرایط مشابه گذشته در این است که علاوه بر افزایش نرخ ارز که بازار را تحت تاثیر قرار داده، فعالان اقتصادی با بی ثباتی قیمتها مواجه هستند. در گذشته افزایش قیمت کالا و خدمات را شاهد بودیم اما با ثبات موجود در بازار انجام معاملات نقدی و غیرنقدی و ایجاد تعهد ممکن بود اما اکنون تنها معامله نقدی مقدور است و بازار غیرقابل پیش بینی است. در این شرایط باید دید آیا قراردادهایی که برای زمان ثبات برقرار شده اند قابل استناد هستند و کارفرما محق است که در قبال محقق نشدن آنها اقدام خصمانه کند؟

وی افزود: به نظر من بخشنامه تعدیل که مربوط به دوران ثبات است حتی اگر با رصد روزانه قیمت کالا و خدمات باشد نمی تواند راه چاره باشد و باید فکر دیگری برای دوران بی ثباتی کرد. در سندیکا

روش‌هایی برای این منظور مورد بررسی قرار گرفت از جمله روش امانی ذی نفع، که در نهایت غیرعملی به نظر رسید پس شاید بتوان در قراردادهایی که مربوط به تامین و ساخت اند، و بستگی به مالیات وزن مصالح در آنها بین ۵۰-۷۰ درصد است خرید روزانه مصالح را بر عهده کارفرما گذاشت و ما به تفاوت قیمت پیشنهادی کارفرما برای همان کالا تا قیمت خریداری شده را هزینه قطعی محاسبه کرد، پیمانکار همان پولی را بگیرد که روز اول برای کالا قیمت داده است. برای بقیه عوامل مانند ماشین آلات، نیروی انسانی و هزینه‌های اتفاقی نیز لازم است در قالب تعدیل چاره جویی شود.

مهندس عبدالمجید سجادی عضو دیگر هیات مدیره نیز عنوان کرد: علاوه بر مسائل امروز که همه با آن دست به گریبان هستند، متاسفانه بسیاری از کارفرمایان ما از افرادی انتخاب می‌شوند که ذی صلاح نیستند و مشکلات زیادی را برای پیمانکاران به وجود آورده اند و پیمانکاران مجبورند مشکلاتی که کارفرمای ناوارد برای آنها ایجاد می‌کنند تحمل کنند. در این باره خواهشمندم دفتری برای ارتباط با پیمانکاران و انعکاس مسائل آنان ایجاد شود.

مهندس محمدعلی پورشیرازی عضو هیات بازرسان سندیکا نیز عنوان کرد: بعد از جنگ اولین کاری که اروپا کرد توجه به سازندگان زیربنایی بود. در کشور ما به جای توانمند کردن پیمانکاران روز به روز آنها را ضعیف تر کردند در حالی که توسعه این صنف به ایجاد اشتغال و توسعه کشور منتهی خواهد شد. ما بانک نیستیم که به ما اوراق بدهند و دولت می‌تواند این گونه مسائل را با بانکها حل و فصل کند.

خودداری فروشندگان از فروش کالا و مصالح

در قسمت دیگری از این نشست مهندس محمد عطاردیان عضو شورای عالی سندیکا نیز با اشاره به عدم فروش مصالح و کالاهای مربوط به صنعت احداث در بازار و خودداری فروشندگان از فروش کالا و مصالح تصریح کرد: نه تنها اجناس گران شده بلکه بسیاری از کالاها از جمله کالاهای برقی فروخته

نمی‌شود. درباره مناقصات و ارائه اوراق به جای پول نقد به پیمانکاران هم مشکلات بزرگی مانند تنزیل بالای اوراق وجود دارد. در حالی که برای توسعه در هر کشوری اولین کار ایجاد تحرک در صنعت احداث است. متاسفانه مقداری از پیمانها را که معتقدند اولویت دارند با خاصه خرجی به طور نقدی پرداخت کرده اند و بقیه پروژه‌ها را رها کرده اند و همان اوراق مشارکت را که گاه تا ۴۰ درصد تنزیل می‌شود به آنها نمی‌دهند. وی با طرح این سوال که آیا افرادی مثل من با ۶۰ سال سابقه باید کار را رها کنند، تاکید کرد: ما شرکتهایی هستیم که توسط نظام فنی و اجرایی رتبه بندی می‌شویم و لازم است نظام فنی و اجرایی با ما همدستان شود تا مشکل را حل کنیم. به نظر من دولت می‌تواند بهره اوراق را بالا ببرد و آنها را به مردم بدهد چرا که اقتصاد ما به این استارت اولیه نیاز دارد. باید هماهنگی لازم بین نظام فنی و اجرایی، و شورای عالی فنی برقرار شود تا با حمایت ۴۰ هزار پیمانکار کشور برای حل مشکلات چاره جویی کنند.

برداشت من این نیست که پرداخت تعدیل برای شرایط با ثبات است

دکتر قانع فر رئیس نظام فنی و اجرایی نیز با اظهار امیدواری به این که با گذر از این شرایط سخت زمینه توسعه و بالندی شرکتها در داخل و خارج از کشور فراهم شود عنوان کرد: ملاک من برای محک زدن موفقیت ام در نظام فنی و اجرایی وضعیت شرکتها در چند سال آینده است. استراتژی من در این مورد قوت دادن به حضور نمایندگان شناسنامه دار بخش خصوصی در مراکز تصمیم سازی و تصمیم گیری است چرا که بودجه‌ها محدود است و تصمیم گیری باید دقیق باشد.

وی درباره اسناد خزانه که چند سال است به عنوان روش تامین مالی پروژه‌ها استفاده می‌شود نیز عنوان کرد: این مسئله در حوزه معاونت اقتصادی سازمان مطرح شد و نظام فنی و اجرایی با تلاش زیاد توانست در سالهای ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ روی آن تاثیر بگذارد. غیر از نرخ تنزیل که بحث مهمی بود، این اسناد ۸ اشکال

دیگر داشت که امیدوارم در آیین نامه سال ۱۳۹۷ حدود ۶۰-۷۰ درصد اشکالات آن مرتفع شود.

وی درباره تنزیل نیز عنوان کرد: این مقدار تنزیل وظیفه پیمانکار نیست، حتی پیمانکار آن را در پیش بینی قیمت خود ندیده است. نتیجه چنین تنزیلی ممکن است از بین رفتن پیمانکار، صدمه زدن به کیفیت کار، بالا رفتن هزینه و زمان پروژه باشد. دوستان ما در شورای هماهنگی در این باره مطالعه ای انجام داده اند که نشان می‌دهد دادن اوراق با این روش به پیمانکاران برای دولت هم به صرفه نیست. امیدوارم بتوانیم این مطالعات را تکمیل کنیم تا در تصمیم گیری برای بودجه ۱۳۹۸ مورد توجه قرار گیرد.

دکتر قانع فر درباره شاخص‌ها نیز عنوان کرد: نمی‌دانم این حرف که شاخص‌های موجود برای دوران ثبات است و برای شرایط متلاطم نیست مبانی قراردادی و مدیریت پروژه دارد یا نه، اما خود من به آن نقد دارم. واقعیت این است که ما در یک بازه ۳ ماهه قیمت‌های ثابتی را فرض می‌گیریم و اگر این تغییرات در این بازه زیاد باشد سیستم ناتوان می‌شود. در هر حال، شاخص بالا و پایین موضوعیت ندارد چون اگر در فرمول آن قیمت بالا بگذاریم شاخص حاصل هم بالا خواهد بود. در نظر داریم شاخص‌های قطعی تابستان را ماهانه اعلام کنیم. احتمالاً شاخصهای موقت که سه ماهه است امشب روی سایت خواهد رفت. بی شک زمانی که شاخص‌های سه ماهه به ماه تبدیل می‌شود، دقت آنها بالا می‌رود و اشتباه کار را می‌گیرد در عین حال که کار فشرده ای را به همراه دارد.

وی با اخطار درباره آفت مدلهای امانی عنوان کرد: اینکه کارفرما مصالح بخرد و تحویل پیمانکار بدهد چرخه کار را عوض می‌کند، نقش کارفرما و پیمانکار عوض می‌شود، مسئولیت‌ها لوٹ می‌شود و دعاوی ایجاد شده زیاد خواهد شد. بنابراین بهتر است مدل‌های پرداختی موجود را تطبیق و اصلاح کنیم تا به سمت مدلهای جدید برویم. برداشت من این نیست که پرداخت تعدیل برای شرایط با ثبات است چون اگر ثبات وجود داشت که تعدیل پرداخت نمی‌شد. در

این شرایط بهترین راه حل به نظر ما اعلام شاخص‌های یک ماهه است. ما به اصل کمترین خطا اعتقاد داریم و ادعا نداریم که فرمولهای ما هیچ خطایی ندارد بلکه آنها را به نحوی می‌نویسیم که کمترین خطا را داشته باشد، و به خاطر این مقدار خطا نمی‌توانیم کل ضابطه را کنار بگذاریم.

وی افزود: بهتر است سازمانها از فسخ پیمانها خودداری کنند. در این باره از نظر شما فعالان صنعت احداث استقبال می‌کنیم. درباره کارفرمایان هم ذی صلاح بودن آنها ضرورت دارد چرا که ذی صلاح نبودن آنها خسارتهای زیادی را به همراه دارد. یکی از آسیب‌های نظام فنی و اجرایی هم همین است که در این باره ماده ۳۴ قانون احکام دائمی که اجازه داده سازمان ویژگی کارفرما را تعیین کند و مسیر را باز کرده است. اگر از تلاطمهای موجود خارج شویم به سمت نظام درست کردن برای سیستمهای کارفرمایی خواهیم رفت. باید مدلهایی که با قوانین بالادستی در تناقض نباشد و تعارض سیاسی به وجود نیارد مورد توجه قرار دهیم، مدلهایی که کارآمد و اثرگذار باشد و تعهدات و اختیارات کارفرما را مشخص کند.

قانع فر تصریح کرد: امیدوارم به کمک هم بتوانیم اولویت‌های توسعه و وزن سازندگان کشور را در این مورد مشخص تر کنیم و اثر نظام فنی و اجرایی را در توسعه بیشتر کنیم. هر کدام از ما به تنهایی نمی‌توانیم برد زیادی داشته باشیم و باید باید با دست به دست دادن با هم مشکلات را حل کنیم.

رئیس نظام فنی و اجرایی با اشاره به عرف رایج در قیمت‌گیری از تشکلهای حوزه احداث عنوان کرد: می‌توانیم با کمک شورای عالی فنی ساز و کاری طراحی کنیم که نمایندگان شما در جلسات دفتر حاضر شوند تا قیمت‌ها دقیق‌تر و به روزتر باشد، همیشه حدود ۳۰۰ قلم را از شما قیمت می‌گرفتیم که امسال ممکن است با توجه به تغییرات قیمت‌ها طیف گسترده‌تری را قیمت بگیریم. ما همواره تلاش کرده‌ایم درباره شاخص‌ها امانت‌داری کنیم و تعجب می‌کنم برخی مقامات از «شاخص‌های واقعی» سخن می‌گویند به گونه‌ای که انگار در این سالها

شاخص‌ها غیر واقعی بوده‌اند. ما در این باره یک سمت این امانت‌داری را بیت‌المال و یک سمت آن را حقی‌الناس دانسته‌ایم.

تلاطم یا بحران؟

در بخش دیگری از این میزگرد مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین و مقررات سندیکا عنوان کرد: شما از شرایط کنونی به «تلاطم» تعبیر می‌کنید و ما تعبیر «بحران» را به کار می‌بریم. شما بخواهید یا نخواهید در برابر سوال چگونگی عبور از بحران قرار گرفته‌اید. متولی این بحران دولت است و ما تنها یک رکن از بحرانی هستیم که شامل رکود اقتصادی، نبود نقدینگی، وضعیت صفر پیمانکاری، زیانهای پروژه‌های جاری و... است. باید دید چه پاسخی برای این سوال آماده کرده‌اید یعنی یک پاسخ معمول و روتین یا یک پاسخ متهورانه و منطبق با شرایط کنونی که به نظر می‌رسد پاسخ شما متهورانه و منطبق با

شرایط روز باشد. وی تصریح کرد: در این شرایط رتبه‌بندی مشکل اصلی پیمانکاران نیست اما در این وضعیت که پیمانکاران یا کار ندارند، یا کار دارند و پول ندارند اگر رتبه آنها را هم بگیریم به نوعی تیر خلاص را به آنها زده‌ایم. از این رو پیشنهاد می‌کنم تمهیدی اتخاذ شود که طی جلساتی مسائل مبتلابه پیمانکاران در اثر شرایط کنونی چاره‌اندیشی شود.

بحران را باید مدیریت کرد نه کنترل

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکا شرکت‌های ساختمانی ایران نیز در بخشی از نشست مشترک هیأت مدیره سندیکا شرکت‌های ساختمانی ایران با دکتر قانع فرو مهندس بالار عنوان کرد: از نظر فعالیت‌های پیمانکاری ما اکنون در شرایطی قرار گرفته‌ایم که وقتی از ما می‌پرسند چقدر شرایط شما سخت است در پاسخ می‌گوییم الان، یا الان؟ یعنی به حدی شرایط انجام کارها سخت است که

مهندس سعیدآبادی:

تفاوت شرایط کنونی با شرایط مشابه گذشته در این است که علاوه بر افزایش نرخ ارز که بازار را تحت تاثیر قرار داده، فعالان اقتصادی با بی‌ثباتی قیمتها مواجه هستند. در گذشته افزایش قیمت کالا و خدمات را شاهد بودیم اما با ثبات موجود در بازار انجام معاملات نقدی و غیرنقدی و ایجاد تعهد ممکن بود اما اکنون تنها معامله نقدی مقدور است و بازار غیرقابل پیش‌بینی است.

توضیح آن بسیار مشکل است. در چنین شرایطی افرادی از جنس دکتر قانع فرو آقای بالار که پیشنهاد تشکیل این جلسه را دادند و از آن استقبال کردند، قطعاً می‌توانند با اندیشه و کمک خود شرایط را برای ادامه کار بهتر و مساعدتر کنند. وی افزود: از دغدغه‌های اصلی پیمانکاری کشور این است که پیمانکاران فکر می‌کنند افرادی که در مجموعه سازمان مدیریت کار می‌کنند قیمت واقعی اتفاقاتی که می‌افتد را اعمال نمی‌کنند. اگر نگرش پیمانکاران اصلاح شود و شما این اطمینان را بدهید که اتفاق روی داده کاملاً رصد می‌شود و تبدیل به عدد می‌شود بخشی از دغدغه ما مرتفع می‌شود، اگرچه ما معتقدیم وقتی این

اتفاق می‌افتد باید یک بسته طراحی شود، و قیمت قرارداد مدنظر قرار گیرد. پیمانکار می‌گوید من فکر می‌کردم یک کار ۱۰۰ میلیونی اجرا می‌کنم که در نهایت ۳۰ درصد تعدیل دارد اما وقتی خود تعدیل ناگهان بزرگ می‌شود دیگر قرارداد آن قراردادی نیست که روی آن مینوس و پولوس داده ایم. حالا آقای دکتر قانع فر سعی می‌کند در حد توان خود مسائل را حل کند پس یک جایی ما باید سر به سر شویم، ایشان بگویند قیمت واقعی کارها و مصالح را می‌دهد و ما هم بگویم قیمت واقعی را می‌گیرم. تا این مسئله از بین نرود همیشه پیمانکاران می‌گویند مجموعه تحت مدیریت آقای قانع فر قیمت واقعی نمی‌دهند و ما ضرر می‌کنیم. وی با طرح این سوال که حالا از کجا بفهمیم پیمانکار ضرر می‌کند عنوان

میلیون تومان؛ ولی نظام فنی و اجرایی معمولاً قیمت بالاتر را لحاظ نمی‌کند و این پیمانکار است که دارد اختلاف چنین مواردی را می‌دهد. مثل مسئله اوراق قرضه و مشارکت است. شرکت من پیمانکار اصلی راه آهن قزوین به رشت است. آقای دکتر نوبخت برای این که این راه آهن اجرا شود بازدید از کارگاه داشتند و جلسات مرتب با پیمانکاران می‌گذاشتند. برای اجرای این راه آهن در محدوده قرارداد ما، ۹۵ میلیارد تومان اوراق مشارکت و خزانه از اسفند ۱۳۹۵ تا اردیبهشت ۹۷ به شرکت من پرداخت کرده‌اند. می‌دانید شرکت ما چقدر از این اوراق پس از فروش آن پول نقد دریافت کرده؟ ۷۵ میلیارد تومان! این پروژه چقدر نفع داشته که بابت آن باید ۲۵ میلیارد تومان هزینه تنزیل بدهیم؟! شما اطلاع

ندارید شرکت ما چقدر ماشین آلات خود را فروخته است، چقدر تسهیلات از بانکها دریافت کرده است و چه گرفتاری‌هایی را پشت سر گذاشته است تا توانسته ایم این پروژه را به اتمام برسانیم. یعنی شرکت با فروش ماشین آلات و ضعیف کردن خود و بدهکار شدن به بانکها و اشخاص برای دولت یک راه آهن ساخته ولی شما در ارائه یک شاخص یا کمک به ما از مشکلات حرف می‌زنید.

دکتر گلابتونچی افزود: نظام فنی و اجرایی پروژه‌های نمونه ای برای سنجش دارد اما اگر پروژه یک پیمانکار با این پروژه نمونه همخوانی نداشته باشد چه؟ به نظر من می‌توان مابه‌التفاوت نرخ مصالح را فارغ از فضای تعدیل اعلام کرد. در حال حاضر من معادل قرارداد شما قراردادی با یک کارفرمای خصوصی در بزرگراه صدر تهران دارم که هم تعدیل و هم مابه‌التفاوت نرخ مصالح دارد و در این قرارداد کمتر از قراردادی که با کارفرمای دولتی در یکی از مهمترین پروژه‌های آبرسانی غرب کشور دارم مشکل پیدا می‌کنم. چون به کارفرما می‌گویم نرخ مصالح این است، فارغ از تعدیلی که در آن دستمزدها است، خیلی راحت به من مابه‌التفاوت نرخ مصالح می‌دهد.

دبیر سندیکا تصریح کرد: چرا وقتی بحران در محدوده کار اجرایی ایجاد می‌شود بار همه آن را پیمانکار به دوش می‌کشد و دستگاه اجرایی هیچ بخشی از آن را تحمل نمی‌کند؟ یک زمانی که تهیه آهن مشکل بود کارفرما بخشی از تعهد تامین مصالح در قرارداد را بر عهده می‌گرفت. کارفرمایان دولتی می‌توانند با کارخانه آهن و سیمان طرف قرارداد باشند و راحت تر از پیمانکاران آنها را بگیرند. ریسک کمتری هم دارد. در جواب آقای دکتر قانع فر که فرمودند از مکانیسم مندرج در ماده ۸۱ استفاده کنید باید به عرض برسانم اگر چه در ماده ۸۱ ضابطه آن وجود دارد اما برخی کارفرمایان پول ندارند که حتی صورت وضعیت ما را بدهند، ماده ۸۱ را چگونه بدهند؟

وی در پایان تاکید کرد: بحران را باید مدیریت کرد نه صرفاً کنترل. اگر بحران صرفاً کنترل شود در جای دیگر بیرون

دکتر ایرج گلابتونچی:
از نظر فعالیت‌های
پیمانکاری ما اکنون در
شرایطی قرار گرفته ایم
که وقتی از ما می‌پرسند
چقدر شرایط شما
سخت است در پاسخ
می‌گوییم الان، یا الان؟
یعنی به حدی شرایط
انجام کارها سخت است
که توضیح آن بسیار
مشکل است.

کرد: از آنجایی که برای مثال، قیمت یک ویبراتور برقی که نظارت گفته باید بخرد با اجزا و تجهیزات حدود ۳۵۰۰ یورو بوده است. این ویبراتور در چهارشنبه هفته گذشته (۴ مهر) قیمت ۶۵ میلیون تومان فاکتور شده است که امروز شنبه (۷ مهر) برای دادن چک آن اقدام نموده ایم عنوان شده قیمت امروز ۷۳ میلیون تومان است، اساساً بقیه قیمت آن را چه کسی باید پرداخت نماید؟ گفته‌اند اگر دیرتر بخريد گرانتر هم خواهد شد ولی کارفرما و مشاور همان قیمت قرارداد را به ما می‌دهند. حال اگر قیمت‌ها چهارشنبه به نظام فنی و اجرایی برسد نظام فنی و اجرایی می‌گوید قیمت ۶۵ میلیون تومان است، و اگر روز شنبه برسد می‌گویند ۷۵

می‌زند و ترک آن آنقدر بزرگ می‌شود که دامن همه را می‌گیرد. برای مثال در مدیریت بحران، دولت می‌تواند طی بخشنامه ای اوراق را به بورس بدهد. کارفرمای من در وزارت راه می‌گوید نمی‌تواند زمین برای پروژه و ادامه کار تملک کند، می‌گویم چه کنم؟ می‌گوید من اوراق به تو می‌دهم که بدهی به روستاییان را پرداخت و تملک کنی. برو برای من کار کن و بعدا بیا اوراق بگیر. این مدلی که شما کار می‌کنید با خودکشی فرق ندارد؟ در این شرایط اعلام شاخص تعدیل تنها مانند آسپرین است که قادر به درمان کلی نیست فقط مُسکن است. در این شرایط باید نظام فنی و اجرایی ببیند چرا کارفرماها توجیه نیستند و قصد مساعدت در این شرایط را ندارند؟ چرا مشکل قیمت پیدا می‌کنیم و چرا قراردادها به شرایط طرح‌های نیمه تمام ختم می‌شود؟

وی در پایان تصریح کرد: امکان ادامه کار در این شرایط خیلی سخت است. یا باید قراردادها را به طور کلی اصلاح کنیم یا باید شیوه پیمانکاری کشور را عوض کنیم. کار در قالب‌های گذشته مقدور نیست و باید امکان استفاده از ظرفیت پیمانکاری در داخل و خارج کشور فراهم شود. به این ترتیب در این شرایط با این وضعیت موجود همه ما به مشکلاتی همچون بدهکار و بدحسابی بانکی، ارائه چک بی محل، ممنوع الخروج شدن و در صورت تداوم این روند به عدم اقدام عاجل از سوی دستگاه‌های متولی دولتی، با احتمال ورشکستگی روبرو می‌شویم. به عنوان نکته پایانی باید عنوان کنم قیمت‌ها بالا رفته و متناسب با آن باید ظرفیت ارجاع کار به پیمانکاران هم باید بالا برود. باید گرفتاری پیمانکارها حل شود و سقف اخذ کارها بالاتر رود.

دکتر گلابتونچی افزود: یکی از کسانی که قلبش برای پیمانکاری و مشاوره این مملکت می‌تپد دکتر قانع فراست، و باید در این جایگاه به ما کمک کند، کمک ایشان هم این است که در وضعیت بحران، تلاش نمایند تا شرایط برای ادامه کار پیمانکاری کشور تسهیل گردد.

کمیسیون ویژه

با حضور فعالان صنعت احداث

در این بخش دکتر قانع فر عنوان کرد ما بسته ای برای حل مشکل پیمانکاران تهیه کرده بودیم، محور بحث نهاد تعامل هم پیمانکاران بود. از اواخر شهریور که این بسته را ارائه دادیم دنبال راهکار برای مشاوران هستیم. پیرو پیشنهاد آنها درصددیم کمیسیونی ویژه با حضور فعالان صنعت احداث به عنوان بازوی مشورتی نظام فنی و اجرایی تشکیل دهیم که هر هفته نمایندگانی از بخشهای مختلف در آن باشند که با سرعت اوضاع را رصد و تصمیم گیری کنیم. امروز در حوزه مشاوران چهارمین جلسه این کمیسیون ویژه برگزار شد. ساز و کار این کمیسیون طراحی شده و به زودی از شما برای شرکت در آن دعوت خواهیم کرد. با این کمیسیون می‌توان بسیاری موضوعات را حل کرد از جمله اصلاح آیین نامه ماده ۸۱ که مثلا بگوییم ۵ درصد کم است و باید افزایش یابد.

وی درباره اقدامات لازم دولت در حوزه صدور خدمات فنی و مهندسی نیز عنوان کرد: ما فکر می‌کنیم صدور خدمات فنی

دکتر قانع فر:

درصددیم کمیسیونی ویژه با حضور فعالان صنعت احداث به عنوان بازوی مشورتی نظام فنی و اجرایی تشکیل دهیم که هر هفته نمایندگانی از بخشهای مختلف در آن باشند که با سرعت اوضاع را رصد و تصمیم گیری کنیم.

و مهندسی مخصوصا در حوزه مشاوره و با شرایط کنونی توجیه پذیری بالایی داشته باشد، قرار شد چند کاری که دولت می‌تواند در این زمینه انجام دهد از طرف مهندسان مشاور اعلام شود که ما صدور خدمات فنی و مهندسی را تسهیل کنیم. البته مشکلاتی در حوزه صدور خدمات فنی و مهندسی وجود دارد اما بسیاری معتقدند که با شرایط موجود هم آمار و ارقام صدور خدمات فنی و مهندسی بسیار کمتر از حد انتظار و ناراحت کننده است. در این باره از شما هم خواهان ارائه نظرات خود درباره اقدامات لازم دولت در حوزه صدور خدمات فنی و مهندسی هستیم.

حضور نمایندگان سندیکا در جلسه

تعیین ضرایب و شاخصهای تعدیل

مهندس دادمان در بخشی از این میزگرد از حضور نمایندگان سندیکا و نمایندگان سایر تشکلهای در جلسه مربوط به تعیین ضرایب و شاخص‌های تعدیل خبر داد و گفت: در دو ماه آینده باید کار فشرده ای در زمینه شاخص‌های قطعی انجام شود و با توجه به تجربه‌ای نظام فنی و اجرایی از همکاری سندیکا در خصوص مقاطعی که قیمت‌ها را استعلام می‌کردند داشته، مطلع است که ارقام سندیکا بسیار به ارقام جمع بندی شده یا میانگین وزنی سایر منابع نزدیک بود که نشان می‌دهد سندیکا قیمت‌ها را واقعی می‌بیند و آنها را تقریبی نمی‌بیند، در آنها اغراق نمی‌کند و آنها را با اضافه غیراصولی نمی‌نویسد. از این رو، ما از این قضیه استقبال می‌کنیم و نماینده کمیسیون فنی ما در جلسات با انرژی کافی حضور پیدا خواهد کرد.

وی افزود: در خصوص پروژه نمونه و قیمت‌های مبنا، پروژه نمونه ای که قیمت‌ها در آن جاسازی می‌شود و از دل آن شاخص‌های فصلی و رشته ای در می‌آید بیشتر موضوع توجه سندیکا است تا موضوع پروژه مبنا. در قیمت‌های مبنا اختلاف کمتر است و خروجی‌ها هستند که با هم فرق دارند. در این باره ما می‌توانیم برای کنترل فصل را برگردانیم و ردیف بگذاریم، بعد ردیف را چک کنیم و ببینیم درست است یا نه، به عبارتی یک کنترل دقیق دستی انجام دهیم.

وی افزود: همگی ما پیر شده ایم، اگر تا امروز توانسته ایم کاری کنیم آن را انجام داده ایم اما بعد از این دیگر نمی‌توانیم. اما فرزندان و نوه‌های ما چه؟ آیا باید مملکت را ترک کنند؟ با اتفاقات کنونی ما مجبوریم شغل خود را ترک کنیم و سرمایه ۱۰۰ ساله را از بین ببریم. من درباره تنزیل و تعدیل حرف نمی‌زنم، دیگران فرمودند، تا روزی که نیروهای مملکت را سرمایه ندانیم این مسائل حل نخواهد شد.

بالندگی، برازندگی و پابندگی

دکتر علیرضا مقدس زاده اردبیلی دیگر عضو هیأت مدیره نیز عنوان کرد: از ارکان ره آورد اخلاق حرفه ای پیمانکاران در سندیهای شرکتیهای ساختمانی مثلث بالندگی، برازندگی و پابندگی است. سوالی که همیشه برای دستگاههای اجرائی مطرح بوده این است که چرا شما پیمانکاران علیرغم این همه فشارهای مختلف بازهم به راهتان ادامه می‌دهید. جواب روشن است، ما پیمانکاران برای اینکه بتوانیم ادامه حیات دهیم و این سرمایه‌های اجتماعی حفظ شود به هر طریق ممکن از استقراض و اخذ تسهیلات از سیستم بانکی گرفته تا استفاده از اعتباراتی که در نزد تأمین کنندگان است، با سلیلی صورت خود را سرخ نگه داشته‌ایم و تلاش می‌کنیم که پای بند به شعار برازندگی باشیم تا کمترین آسیب به اجتماع وارد گردد.

پروژه‌ها سرمایه ملی هستند

مهندس محمود مصطفی زاده عضو دیگر هیأت مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: با تفکری که مشکلی را ایجاد کرده است نمی‌توان همان مشکل را حل کرد. به قول سهراب سپهری چشمها را باید شست، جور دیگر باید دید. این تفکر نفت محور است، باید عوض شود و سایر سرمایه‌ها از جمله نیروی کار، ماشین آلات و پروژه‌ها سرمایه ملی محسوب شوند و اگر این دید در حاکمیت به وجود آید نیازی به این همه بحث نیست. ما داریم نیروی کار خود را به راحتی از دست می‌دهیم، فردی که برای کار در تونل آموزش دیده در خیابانها دست فروشی می‌کند. ماشین آلاتی که با ارز این مملکت وارد شده و سرمایه ملی است در انبارها خاک می‌خورد و کسی هم برای آن دلسوزی نمی‌کند. این سرمایه مال پیمانکار نیست، مال این کشور است. ساختمانها و جاده‌هایی که در این کشور ساخته شده را نمی‌توان جایی برد و مال این مملکت هستند. برای ساخت جاده‌ها در ۱۰۰ سال گذشته حدود ۵۰۰ هزار هزار میلیارد تومان هزینه شده که اگر ۴ درصد هزینه نگهداری داشته باشد سالانه ۲۰ هزار میلیارد تومان هزینه نگهداری آن می‌شود. و از آنجایی که دیگر کسی به فکر نگهداری این سرمایه‌ها نیست آنها از بین می‌روند. ما با تفکر کنونی در حاکمیت مملکت را از بین می‌بریم.

در ادامه این نشست مهندس مجید شیخ بهایی رئیس کمیسیون حقوقی نیز عنوان کرد: در مورد اسناد خزانه، در جلسه ای که در کمیسیون اقتصادی هیأت دولت تشکیل شد مطرح شد همه خواسته‌های بخش خصوصی در آیین نامه جدیدی که غیر از آیین نامه قبلی که برای بند «ه» تبصره ۵ داده شده اعلام کنند که تا کنون نیامده است.

بعد از توضیح دکتر قانع فر در این باره که با توجه به اصلاحات زیاد این آیین نامه هنوز بیرون نیامده و احتمالا تا پایان مهر ابلاغ می‌شود، مهندس شیخ بهایی افزود: نکته ظریف در این باره موضوع سقف و عدد تنزیل است. من در آن جلسه از آقایان خواستم اجازه دهند سازمان برنامه به عنوان متولی این برنامه طی بخشنامه ای و جدای از آیین نامه اعلام کنند. شما ۱۵ درصد به حفظ قدرت خرید اضافه می‌کنید. اما با نرخ تنزیل، طی دو سال مقدار تنزیل آنقدر زیاد می‌شود که عدد اصلی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. یعنی لازم است نحوه جبران تنزیل بررسی شود، که دکتر قانع فر عنوان کرد: چون اعداد در این باره بزرگ است لازم است هیأت دولت درباره آن تصمیم بگیرد، با توجه به اثرات زیاد آن، تلاش ما این است که به عنوان اقدام اول در این باره این روال را در سال ۹۸ متوقف کنیم. وی در این باره قول مساعد داد.

عنوان می‌کنند پذیرش هزینه تنزیل اوراق مشارکت و اسناد خزانه برای دولت بار مالی دارد که باید به آنها گفت اگر دولت بار آن را نپذیرد، دیگری ناچار است بار آن را بپذیرد و این کار به قیمت از بین رفتن حیات سازمانهای خصوصی تمام خواهد شد که باید در این باره به آنها توضیح کافی داده شود.

جمع بندی

در پایان این نشست مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکا نیز با تشکر از حضور دکتر قانع فرو آقای بالار و قدردانی از نوع نگاه و توجه آنها عنوان کرد: آقای قانع فر روزهای اول به من گفت با این سمت و سو وارد این کار شده اند که نه تنها به بقای پیمانکاران کمک کنند بلکه در جهت توانمند شدن آنها گام بردارند. ما هم امیدواریم در کنار ایشان و با همکاری مستمر، نقشی در این هدف متعالی داشته باشیم. ما سازمان خود را نتیجه اعتماد نظام جمهوری اسلامی می‌دانیم و امیدواریم شرایط موجود بگذرد تا به عنوان یکی از عوامل آبادانی کشور باشیم. پیمانکاران از این که رویکرد موجود نظام در جهت سازندگی و توسعه قرار نگرفته و مباحث مربوط به این امر در جهت توقف کارها است گله مندند و امیدوارند موانع از سر راه آنها برداشته شود تا مبنای خدمت باشند.

دادمان از شاخص‌های سالهای گذشته دفاع می‌کنند اما بنده معتقدم شاخص‌ها واقعی نیست. برای مثال در یک پروژه که کارفرما و ۴ مشاور کار بلد همراه ما هستند، به اتفاق اعلام کرده اند: «هر اندازه شاخص اعلام شود ما به التفاوتی پیدا می‌کند که آن را پرداخت خواهیم کرد». یعنی این فعالان هم معتقدند شاخص‌ها نزدیک به واقع نیست و امیدواریم در دوران ریاست آقای قانع فر نزدیک تر به واقع باشد، که دکتر قانع فر در پاسخ به این دیدگاه عنوان کرد بهتر است بگوییم قیمت‌ها تطابق ندارد تا واقعی نیست.

مهندس مسعودی نیز در این بخش از میزگرد عنوان کرد: گاه همکاران شما

مهندس مسعودی:

گاه همکاران شما عنوان می‌کنند پذیرش هزینه تنزیل اوراق مشارکت و اسناد خزانه برای دولت بار مالی دارد که باید به آنها گفت اگر دولت بار آن را نپذیرد، دیگری ناچار است بار آن را بپذیرد و این کار به قیمت از بین رفتن حیات سازمانهای خصوصی تمام خواهد شد که باید در این باره به آنها توضیح کافی داده شود.

وی افزود: در دولت قبلی یک تفکر و نگاه عجیبی مطرح بود که پیمانکاران در سالیان گذشته به اندازه کافی و وافی رشد اقتصادی داشته اند و ذخایر مالی قابل توجهی برای خود انبار کرده اند و حالا باید این اندوخته را به هر طریق به میدان بیاورند، اگر این دیدگاه صحیح باشد که نیست، اکنون پس از گذشت ۸ سال از دولت قبل و پنج سال از دولت فعلی هر چه انباشته بوده می‌بایست تمام می‌شد، از طرفی سوال این است که آیا اکنون دیگر چیزی هم باقی مانده؟! اعضای سندیکای شرکتهای ساختمانی همواره برای اجرای پروژه‌ها از خودگذشتگی کرده و با وجود تمام شرایط سخت برای ادامه پروژه تا اتمام آنها از هیچ گونه تلاشی دریغ نکردند و با نگاه وطن پرستانه ای که همواره در وجود آنهاست برای جلوگیری از آسیب‌های اجتماعی خود را سرپا نگه داشته اند که این مهم همان تعهد به شعار بالندگی و پایداری ماست. امیدوارم با درایت جنابعالی و تلاش کمیسیون ویژه‌ای که برای این شرایط بحرانی ایجاد شده است برای حل کامل این معضلات اقدامات شایسته ای صورت پذیرد.

معتقدم شاخص‌ها واقعی نیست

مهندس توحید زورچنگ عضو دیگر هیات مدیره نیز عنوان کرد: اعلام شاخص‌های واقعی بسیار مهم است. اگرچه مهندس

چهارمین میزگرد پیمانکاری امروز و گذر از بحران برگزار شد

اقتصاد دولتی بزرگترین بمب تخریبی است

پیام آبادگران
مهرماه ۱۳۹۷
شماره ۳۷۱

است که با چنین رویکردی برگزار می‌شود تا توصیفی از وضعیت موجود و موانع موجود بر سر راه کارهای عمرانی داشته باشیم و پیشنهاد همکاران را برای گذر از وضعیت موجود ارزیابی کنیم. در حال حاضر سوال اول این است که وضعیت سازندگی چگونه است و آیا شما با تجربه چند دهه ای که در این کار دارید، قبلاً شاهد چنین وضعیتی بوده اید یا نه؟ در پاسخ به این سوال دکتر علی اکبر نجفی مشاور عالی مدیر عامل شرکت بلندپایه با اشاره به وجود رکود عمیق در همه کسب و کارهای کشور در ماههای اخیر، عنوان کرد: در حد ۴۰ سال سابقه کاری خود در حوزه صنعت احداث شرایطی را به یاد نمی‌آورم که چنین رکود عمیقی را در همه فعالیتهای کسب و کار کشور داشته باشیم. این شرایط مختص به جامعه پیمانکاری نیست و همه اصناف از نامشخص بودن آینده

باید همکاران و شرکتهای عضو سندیکا را راهنمایی کنیم که خود را حفظ کنند. برای این کار از بزرگان صنف و عالمان این حرفه دعوت می‌کنیم تشریف بیاورند و در قالب یک گفتگوی راهبردی به این سوالات اساسی پاسخ دهند. امروز نیز طبق برنامه ریزی قبلی از آقای مهندس علیرضا ناصرمدلی رئیس شرکت پرلیت و آقای دکتر علی اکبر نجفی مشاور عالی مدیرعامل شرکت بلندپایه دعوت شده تا در این میزگرد شرکت نمایند.

رکود ناشی از فراهم نبودن بسترهای توسعه

آقای حسن وزینی معاون سردبیر ماهنامه پیام آبادگران نیز عنوان کرد: این سلسله میزگردها برای ارزیابی وضعیت موجود و ارائه راه حل‌ها، پیشنهادها و نقطه نظرات کارشناسان و اعضای سندیکا است. میزگرد حاضر چهارمین میزگرد

چهارمین میزگرد از سلسله میزگردهای «شرایط پیمانکاری امروز و راههای گذر از بحران» روز شنبه ۲۴ شهریور ماه با حضور مهندس علیرضا ناصرمدلی رئیس هیات مدیره شرکت پرلیت، دکتر علی اکبر نجفی مشاور عالی مدیر عامل شرکت بلندپایه و اعضای کمیسیون انتشارات (مهندس ورزنده، مهندس پور شیرازی و مهندس علاءالدین سادات، مهندس مصطفی زاده)، در سالن هیات مدیره سندیکا برگزار شد تا به بررسی وضعیت موجود، مسائل و مشکلات پیمانکاران در این برهه و پیشنهادات لازم برای عبور از این بحران پرداخته شود.

در ابتدای این میزگرد مهندس محمود مصطفی‌زاده سردبیر ماهنامه پیام آبادگران عنوان کرد: ما مدت‌ها است به دنبال پاسخ این سوال هستیم که با شرایط پیش آمده چه کنیم و چگونه

و رو به توقف بودن کار خود صحبت می‌کنند. این وضع نتیجه حدود یک دهه رکود است که در ریشه یابی آن بیش از همه باید به فراهم نبودن بسترهای توسعه اشاره کرد، موضوعی که کمتر به آن پرداخته شده است. ما با هر تعریفی یک کشور در حال توسعه هستیم که هنوز نیاز به ایجاد زیرساخت و تدوین برنامه و قوانین پیشرفت و توسعه داریم. دکتر نجفی تصریح کرد: قوانین ما بسیار متعدد و گسترده است، اما این قوانین متعدد که در برخی موارد در تناقض با هم هستند، جوابگوی توسعه کشور نیست. مشکل اصلی ما برداشت و فهم موجود درباره توسعه است. در دو دهه اخیر مطالعات زیادی در این باره شده و صاحبزنان ما از جمله آقای آل یاسین کتابهای خوبی در این باره نوشته اند. به نظر من تا زمانی که موضوع زیربنایی توسعه همه جانبه و پایدار حل نشود و همه ارکان نظام به درک واحد از موضوع توسعه نرسند، مشکلات موجود پا برجا خواهد بود.

وی افزود: مقررات متعدد و بخشنامه‌هایی که امروز یک مشکل را حل می‌کند و برای آینده ۱۰ مشکل دیگر ایجاد می‌کند یا وضعیتی که در آن برای انواع حرف محدودیتهایی ایجاد می‌شود و هر روز با یک شرایط جدید روبرو می‌شوند، وضعیت کسب و کار کشور ما را به تکلیف و متزلزل می‌کند، و همه اینها ناشی از این است که ما نمی‌دانیم در چه جهتی حرکت می‌کنیم، چه می‌خواهیم و در نظر داریم چه کشوری بسازیم؟ اگر می‌خواهیم این مشکلات اساسی حل شود باید تعریفی از توسعه داشته باشیم، و برنامه توسعه و چگونگی پایش آن مشخص شود. لازمه این کار نیز وجود یک مجموعه مدیریتی فرا قوه ای است، البته پایه‌های این مجموعه در سازمان مدیریت و برنامه ریزی سابق وجود دارد ولی احتیاج به یک تحول بنیادین دارد. سازمان مدیریت و برنامه ریزی در زمان خود توفیق نسبی داشته ولی اگر امروز بخواهیم در راستای توسعه حرکت کنیم باید سازمان جدیدی با متفکران جدید شکل بگیرد. متفکرانی که روابط

حاکم بر جهان امروز را درک کنند، از کشور به منظور آمایش آن شناخت داشته باشند، علم اقتصاد بدانند، به مردم بها بدهند و نقش بخش خصوصی را به رسمیت بشناسند. اصل این است که تأیید از این دیر نشده برای برنامه ریزی و مدیریت توسعه در کشور فکری اساسی شود. در این بخش از میزگرد پس از اینکه دکتر نجفی به ارائه دیدگاه خود پرداخت، آقای وزینی با اشاره به اینکه این تعریف و تأکید روی مفهوم توسعه لازم است اما در شرایط کنونی تغییر و تحولاتی مانند سیاست‌های پولی و مالی ایجاد شده که تنش‌های جدیدی را در بخش عمرانی به همراه داشته و نیازمند واکنش دولت به آنها است، عنوان کرد: شرایط قبلی شرایط دشواری بود اما در وضعیت کنونی با وجود کمک دولت تنها می‌تواند شرایط بقا باشد، و به نظر می‌رسد بحث باید حول این نکته بچرخد، که در واکنش به

بمب تخریبی اقتصاد و مخرب نسل‌ها اقتصاد دولتی است. اقتصاد دولتی نژاد ژرمن را تبدیل به آلمان شرقی می‌کند نژاد زرد فعال کره را تبدیل به کره شمالی و رشکسته می‌نماید. امپریالیست روس را به گداخانه شوروی تبدیل می‌نماید. بلوک اروپایی شرقی را به نسل دژره اروپای شرقی تبدیل می‌نماید و به همراه خود با از بین بردن اقتصاد، ایجاد فساد، رکود، فقر، عقب‌افتادگی و انحطاط نسل‌ها را می‌آورد. تصدی‌گری دولت در اقتصاد (اقتصاد دولتی) علت اصلی کند شدن حرکت اقتصادی و ریشه بحران‌هاست بخش خصوصی فعال و با انگیزه در فضای رقابتی سالم گردش اقتصاد را سرعت می‌دهد و این مهم در دنیا به اثبات رسیده است. بخش خصوصی با تجربه موجود آماده است شبکه‌های شهری و کشوری را به منظور تسریع ارتباطات و کاهش سوخت اجرا نماید. تأمین مالی این طرح‌ها از محل صرفه‌جویی سوخت و اخذ

این نقطه نظر دکتر نجفی عنوان کرد اول باید دید دولت عاقلانه این شرایط را به وجود آورده است یا این شرایط ناشی از فشارهای خارجی بوده است یعنی دولت شرایط کنونی را به ناچار تحمل می‌کند یا خود در به وجود آمدن آن نقش داشته است؟ پاسخ به این سوال می‌تواند ما را در پیگیری درست این بحث یاری دهد.

بزرگترین بمب تخریبی، اقتصاد دولتی است

در ادامه این میزگرد مهندس علیرضا ناصر معدلی رئیس هیات مدیره شرکت پرلیت عنوان کرد: اول باید بدانیم بزرگترین

عوارض امکان پذیر است. می‌گویند چون بخش خصوصی نمی‌تواند کار را انجام دهد به بخش دولتی می‌دهیم که کاملاً خلاف است. اولین پالایشگاه بعد از جنگ که پالایشگاه بندرعباس بود توسط بخش خصوصی ساخته شد که به دلیل کیفیت بالای آن توسط بیمه‌لویدرز (Golden Refinery) نامگذاری شد. اولین سد دو قوسی ایران را بعد از جنگ که سد شهید رجایی مازندران بود بخش خصوصی ساخت که آب ذخیره شده آن به موقع تحویل کشاورزان شد. اولین اسکله عمیق را که در عسلویه اسکله ماندگار شد بخش خصوصی ساخت که

تا کنون یک سانت خوردگی به آن آسیب نزده است. در حالی که در بندر عباس اغلب سازه‌هایی که اجرا شده در اثر خوردگی تخریب شده بود.

اولین تونل شهر تهران (رسالت) را بخش خصوصی ساخت. دومین تونل، تونل توحید طی ۳۰ ماه توسط بخش خصوصی ساخته شده است.

وی افزود: اقتصاد دولتی هر نژاد و فرهنگی را تخریب و عقب‌افتاده و فاسد می‌نماید. اما راه حل چیست؟

اول بایستی بخش خصوصی منسجم شود تا بتواند از این هجوم وحشتناک و مخرب جلوگیری نماید که متأسفانه هنوز هم این مهم اتفاق نیفتاده است و اصولاً بخش خصوصی متوجه نشد چه بلایی دارد سر کشور می‌آید. زیرا بخش خصوصی باید اخطار بدهد مخصوصاً وقتی پروژه دولتی راه می‌اندازند هر پروژه‌ای ۳ تا ۲۰ برابر قیمت خود به علاوه ۳ الی ۸ برابر زمان تمام می‌شود. معمولاً اغلب پروژه‌های پالایشگاهی در سه سال دوباره پول خود را برمی‌گردانند ولی وقتی ۹ الی ۱۲ سال طول می‌کشد یعنی نه تنها چند پالایشگاهی که بایستی در این مدت با پول اولیه می‌ساختند، نساخته‌اند بلکه باید هر مبلغ آن را ۴ برابر دهند. طرح‌های اجرا شده در عسلویه نمونه بارز است. اقتصاد دولتی در پروژه‌های عسلویه ۲۰۷ میلیارد دلار به جمهوری اسلامی خسارت وارد نموده است. با بررسی بقیه پروژه‌ها می‌بینیم دولت به همین منوال ورشکسته و خسارت‌های کلان را متحمل می‌شود.

باید بررسی شود پالایشگاه بندرعباس که بخش خصوصی ساخته چند تمام شده و پالایشگاه ستاره خلیج فارس که بخش دولتی ساخته چند تمام شده و در چه مدتی؟ آقای مهندس زنگنه می‌گوید من یک و نیم میلیارد دلار می‌خواستم به Chiyoda بدهم ۲/۵ میلیارد دلار به بخش دولتی دادم و الان تا ۵ میلیارد یورو هم لازم است که تمام شود. زمان و قیمت تمام شده را با قیمت بین المللی مقایسه کنند. بخش خصوصی کار پالایشگاه بندرعباس

را ۹۵۰ میلیون دلار از قیمت جهانی ارزانتر تمام کرد. در صورتی که بعد از ۱۲ سال پالایشگاه ستاره خلیج فارس تمام نشده است. کیفیت آن را هم نگاه کنند. **پالایشگاه بندرعباس با قطعات پیش ساخته با کیفیت عالی توسط بخش خصوصی ساخته شده است. با آن که بتن شرکت ایتالیایی در سازه مشابه در آن منطقه تزکیده ولی بتن پالایشگاه بندرعباس یک سانت در آن خوردگی مشاهده نشده است.** از لحاظ زمان هم به موقع تمام شد.

ناصرمعدلی تصریح کرد: تونل توحید را ما ۳۰ ماهه تمام کردیم. آنها وقتی تونل نیایش را شروع کردند روی آن روزشماری زدند که نه تنها در زمان مقرر تمام نشد بلکه روزشمار آن ۱۰۰ روز از افتتاح برنامه‌ریزی گذشته، بعد ۳۰۰ روز، بعد ۵۰۰ روز و نزدیک ۶۰۰ روز فیز آن قطع شد. **بایستی تحقیق شود که به چه قیمت**

مهندس ناصرمعدلی:

تصدی‌گری دولت در اقتصاد (اقتصاد دولتی) علت اصلی کندشدن حرکت اقتصادی و ریشه بحران‌هاست بخش خصوصی فعال و با انگیزه در فضای رقابتی سالم گردش اقتصاد را سرعت می‌دهد و این مهم در دنیا به اثبات رسیده است. پیشنهاد می‌گردد که بخش خصوصی با تجربه موجود خود، شبکه‌های شهری و کشوری را به منظور تسریع ارتباطات و کاهش سوخت اجرا نماید. تامین مالی این طرح‌ها از محل صرفه‌جویی سوخت و اخذ عوارض امکان‌پذیر است.

تمام شده است. مطمئن باشید از لحاظ زمان و هزینه تمام شده چندین برابر بخش خصوصی تمام کرده‌اند.

طبیعی است وقتی دولت هر چه پول دارد تبدیل به خسارت می‌شود، از شهرداری گرفته تا بقیه سازمان‌ها بدهکار می‌شوند و نمی‌توانند کارکرد بخش خصوصی را پرداخت نمایند زیرا پول برای بخش خصوصی مثل هوا برای موجودات زنده است و بدون پول بخش خصوصی از بین می‌رود که تقریباً از بین رفته است. وی افزود: ما چند راه حل برای این مسئله داریم. مقام معظم رهبری و دولت بیش از بخش خصوصی از این بخش دفاع فرمودند. به عنوان مثال ریاست محترم جمهور اعلام کردند: ما باید جمع قدرت را از بین ببریم با تجمیع قدرت در یک نهاد فساد درست می‌شود اگر اطلاعات، تفنگ، پول، سرمایه، سایت، روزنامه و خبرگزاری را همه در یک نهاد جمع کردیم، دست‌آورد هم باشد فاسد می‌شود.

وی خاطرنشان کرد: با نگاهی به منحنی پیشرفت چین می‌بینیم ۱۰ درصد بخش خصوصی را وارد اقتصاد خود کرده است و از زمانی که بخش خصوصی وارد شد آن هم نه کل جمعیت آن بلکه به اندازه حدود ۱۲۰ میلیون جمعیت، یک مرتبه اقتصاد آن متحول شده و تبدیل به اقتصاد دوم دنیا شده است. در شوروی، بعد از انقلاب ایران خصوصی‌سازی شد و رشد کرده است یا آلمان غربی و شرقی را از لحاظ اقتصاد مقایسه کنید، ضمن اینکه آلمان شرقی تبدیل به کشوری عقب‌افتاده شده است گفته می‌شود ۵ نسل طول می‌کشد که نژاد آلمان شرقی به نژاد آلمان غربی برسد، یعنی در آلمان شرقی نژاد فعال ژرمن با تکیه بر اقتصاد دولتی، ضعیف و به انحطاط کشیده شد. من تجربه کرده‌ام هر کارگاهی که چند ماه به هر دلیلی متوقف می‌شد موقع شروع کار هیچ کس آماده به کار نبود چون به خوردن و خوابیدن عادت می‌کردند و مجبور می‌شدیم با همه تسویه کنیم و دوباره نیرو بگیریم.

وی اضافه کرد: برای اینکه بخش خصوصی

از بین نرود راه حل هایی پیشنهاد کرده ایم. مقام معظم رهبری فرمودند چرا ما نمره اول دود کردن سوخت در دنیا هستیم؟ ۲۳ میلیارد دلار سوخت را دود می کنیم. یکی از راه حل هایی که ما فکر کردیم اجرای پروژه هایی است که حمل و نقل درون شهری و برون شهری را سرعت می دهد. این پروژه ها با ۳۰ درصد صرفه جویی در سوخت که حدود ۷ میلیارد دلار در سال است، تامین می شود. وی درباره صندوق ذخیره ارزی هم گفت: اسم این صندوق نشان می دهد که صندوق ذخیره است نه صندوق هزینه ولی هر پولی که بخش دولتی از آن دریافت کرده است، به جای خود برگشته است. ما پیشنهاد می کنیم بخش خصوصی با تجربه موجود خود بیاید و پروژه ها را از محل صرفه جویی سوخت انجام دهد و با این روش شرکت های خصوصی بتوانند شبکه های شهری و کشوری را بسازند و مردم به جای دود کردن بنزین و تلف کردن وقت، عوارض دهند و از دود خوردن نجات یابند. باید بخش خصوصی گردهم آمده و مطابق دستور مقام معظم رهبری طرح دهند و این طرح ها را پیاده کنند. وگرنه این اشکالاتی که به وجود آمده طبیعی است و در نژادهای دیگر دنیا

امتحان شده و نتیجه آن مشخص است. کره جنوبی در اقتصاد کاملاً موفق است و اگر رفاه آن را با کره شمالی مقایسه کنید می بینید تفاوت سطح منحنی اقتصاد این دو کشور ثروتی است که در کره جنوبی جمع می شود و کره شمالی آن را از دست می دهد. بنابراین بلایی که به سرما آمده این است که بمب تخریبی اقتصاد دولتی در این کشور کار گذاشته شده است و بیشتر از ۸۰ درصد اقتصاد، دولتی شده است.

در این بخش **مهندس مصطفی زاده سردبیر ماهنامه پیام آبادگران** عنوان کرد: بزرگترین درد ما توسعه نیافتگی است. توسعه از رشد بخش خصوصی و ابزار آن شروع می شود که احزاب و انتخابات آزاد و تشکلهای با شناسنامه هستند که می توانند بروند و صحبت هایی که آقای مهندس فرمودند سامان دهند و از دولت بپرسند چرا راهنمای چپ می زند و به راست می پیچد. از طرفی می گوید بخش خصوصی باید کار کند و از طرفی شرکتهای خصولتی را اضافه می کند و به عوامل زیردست می گوید کارها را بین شرکتهای خصولتی تقسیم کند. اینها در واقع بحث توسعه است که آقای دکتر صحبت های اولیه آن را فرمودند و تا توسعه اتفاق نیفتد

دولت پاسخگو و مردم پرسشگر به وجود نمی آید. بنابراین ما هر گونه صحبت می کنیم به اینجا می رسیم که چگونه دولت و حاکمیت را در قبال کارهایی که انجام داده پاسخگو کنیم. وی افزود: همه ما گرفتار پول هستیم در حالی که ۶ ماه از سال گذشته و دولت ۳ برابر بودجه از فروش دلاری که گران فروخته پول درآورده است. حالا این پول را چه کرده است؟ اگر در احزاب و مجلس ما همین پرسشگری جا می افتاد خیلی از مسائل را حل می کرد.

مهندس پور شیرازی عضو کمیسیون انتشارات سندیکا نیز عنوان کرد: سیستم سعی کرده بخش خصوصی را به هر طریق ضعیف کند از جمله پرداخت نکردن مطالبات که اگر هم پرداخت کنند با اسناد خزانه است که ۵۰ درصد پرداختی لازم به پیمانکار است. در زمینه اطلاع رسانی هم نمی گذارند مسائل بخش خصوصی بیان شود و به همه جامعه برسد. برای مثال تونل چالوس ۳/۵ میلیارد قرارداد بسته شد و ۱۲/۷ میلیارد تمام شد که باید اطلاع رسانی شود.

مهندس علی ورزنده رئیس کمیسیون

انتشارات نیز عنوان کرد: چه کسی باید دولت را وادار به پذیرش بخش خصوصی کند. ۴۰ سال از انقلاب گذشته و دولتها با شعارهای مختلف از جمله عدالت و ظلم ستیزی و خصوصی سازی و ... آمده اند اما به این شعارها عمل نکرده اند. اما آیا دولت با نصیحت مسائل را می پذیرد یا باید دنبال راه حلی باشیم و ببینیم با چه روشی می توانیم دولت را از اقتصاد دولتی منصرف کنیم. دولتمردان ما حتما آلمان شرقی را دیده اند و این نکات را می دانند و بیم آن می رود که با وجود همه این اطلاعات دولتمردان ما علاقه ای به حل مشکلات سازندگان زیربنایی نداشته باشند.

به خودمان متکی باشیم

در ادامه **مهندس علاءالدین سادات باریکانی عضو کمیسیون اقتصاد سندیکا نیز عنوان کرد:** متأسفانه ما در شرایطی هستیم که برای خواسته های حداقلی ما هم گوش شنوایی نیست. صحبت های انجام شده خوب است اما باید ببینیم چگونه باید آن را مطالبه کرد و دید در همین شرایط موجود چگونه می توان مطالبات را پیگیری کرد و به جایی رسید. در شرایط اقتصادی کنونی که تا کنون نظیر آن در کشور نبوده و حتی در دوران ریاست جمهوری قبلی هم به این شدت دیده نشده، البته در مقاطعی نوساناتی ایجاد می شد که عموماً با تصمیم دولت به ثبات نسبی می رسید اما امروزه شرایطی است که شما می بینید هنوز تحریم به مرحله اجرایی نرسیده ما به چه مشکلاتی برخورد ایم و درباره آینده هم چشم انداز روشنی نیست. آقای رئیس جمهور می گوید جنگ اقتصادی است و جنگ بالاخره تلفاتی دارد اما ما به عنوان یک بخش خصوصی نیمه جان چه سهمی می توانیم در این جنگ اقتصادی داشته باشیم، آیا ما که تا کنون سهمی در اقتصاد نداشته ایم حالا که صحبت از جنگ اقتصادی شده باید به عنوان گوشت دم توپ مورد توجه قرار بگیریم. وی افزود: به نظر من جر اینکه به خودمان متکی باشیم و حرکت کنیم کار دیگری نمی توانیم انجام دهیم. بزرگان

این سندیکا در شرایط بحرانی تصمیمات خوبی گرفته اند اما امروز بحرانی ترین شرایط و به قول آقایان پیچ خطرناک کشور است و به نظر من ما باید در این شرایط بخش صنفی خود را تقویت کنیم و این میزگرد را در سطحی وسیع تر با حضور اعضای سندیکا و شرکتهای عضو برگزار کنیم. قطعاً در این مجموعه ها افراد فهیمی هستند که نقطه نظرات آنها گره گشا خواهد بود.

وی تصریح کرد: سندیکا و تشکلهای چند ماه است که درباره بخشنامه ای که قرار بود برای تعدیل اعلام کنند با بخش دولتی مکاتبه می کند. اما چیزی که دیده شد معادل چیزی بود که در شرایط عادی اعلام می شود و جوابگوی ۱ ماه از این ۶ ماه هم نبود که بیانگر دیدگاه افرادی بود که در بخش دولتی روبروی ما نشسته اند و می خواهند مشکلات ما را حل کنند. ما باید از این رویکرد مصلحت جویانه خارج شویم و روشن تر از قبل مطالبات خود را بخواهیم چرا که به عنوان فعالان حرفه ای سودمند، تلاشهای ما در راستای منافع ملی است. باید خواسته های ما صریح، مدون و با پشتوانه صنف باشد یعنی خواسته ای که در مجمع صنف تصویب شده اعلام شود. علاوه بر این باید ببینیم راههایی فراصنفی برای پیگیری مطالبات ما وجود دارد یا نه.

باریکانی با اشاره به تخفیفاتی که برخی پیمانکاران در شرایط کنونی می دهند تاکید کرد: لازم است با روشنگری از به چاله افتادن این پیمانکاران جلوگیری کنیم و از طرفی شرایط را برای ادامه کار با ریسک کمتر مهیا کنیم.

شرکتهای غیرخصوصی در جهت

توسعه خود پروژه تعریف کنند

آقای وزینی با اشاره به وضع نامناسب اقتصاد کشور عنوان کرد: اگر بحث خود را به حوزه عمران محدود کنیم ۳ دیدگاه روبروی ما قرار می گیرد. یکی از این دیدگاهها این است که گره گشایی از وضع ما تابعی از گره گشایی اقتصاد است. از طرفی امروز بخش خصوصی عمرانی ساختمانی گرفتار است. داخل پروژه هایی

است که یک سونامی گرانی و تورم آمده و وضعیت را اورژانسی کرده است. در این شرایط چه باید بکنیم؟ آیا ابتکار عمل در دست ما است که مثلاً کار نکنیم یا کیفیت کار را عوض کنیم یا ابتکار عمل دست دولت است که سونامی را به همان بهمن های قابل تحمل سابق برگرداند. در حال حاضر چه باید کرد؟ بخش خصوصی باید جای خالی دهد یا در صحنه بماند. دولت در این زمینه چه باید بکند؟

در واکنش به این سوال دکتر نجفی عنوان کرد: این که همه خواسته های خود را از دولت بخواهیم کار درستی نیست. ما تشکلهای سندیکایی با چنین قدمتی داریم و نباید چشم امید ما فقط به دستگاههای دولتی باشد. یک مثال در این باره این است که ما در سندیکا به این نتیجه رسیده بودیم که یکی از مشکلات اصلی پیمانکاران عمرانی شرایط عمومی پیمان است و حدود ۸۰ جلسه برای اصلاح آن داشتیم که یکطرفه نباشد و منافع پیمانکار و کارفرما را به نحو بهتری در نظر بگیرد اما به رغم موافقت نمایندگان دستگاههای اجرایی حاضر در جلسات، این شرایط پیمان جدید اجرایی نشد. همین امر و امور مشابهی مانند مالیات، مالیات بر ارزش افزوده و بیمه، سندیکا را با این همه تلاش فرسوده می کند. وقتی این همه انرژی صرف می شود و به نتیجه مطلوب که از دید ما برای دولت و بخش خصوصی نتیجه برد- برد است نمی رسد تشکل فرسوده می شود. لذا ما باید در سندیکای خود انگیزه مجدد به وجود آوریم و بنا را بر این بگذاریم که همه چیز را نمی توان از دولتی که درگیر حل مسائل روزمره خود است بخواهیم.

وی افزود: در واقع با تصمیمات لحظه ای در دولت مواجه هستیم و توقع ارائه راهکار اساسی و برون رفت از بحران که تکیه بر بخش خصوصی است از طرف دولت غیر واقع بینانه است. از طرفی تشکلهای ما بعد از این همه تلاش فرسوده شده اند و روح جدید باید در آن دمیده شود که با جمع شدن مجدد و همفکری ممکن است. از طرفی برای به حرکت در آوردن دولت که به بخش خصوصی توجهی که

استحقاق آن را دارد داشته باشد لازم است روشننگری شود که برای این روشننگری نشریه سندیکا جای خوبی است و باید با مقایسه‌هایی که مثالهایی از آن آقای مهندس معدلی زدند نشان دهیم بخش خصوصی چه نقشی در توسعه هر کشور دارد. لازم است این مطالب را علاوه بر نشریه آبادگران در روزنامه‌ها و سایت‌های خبری نیز نشر دهیم تا با پیگیری و تاثیر بر افکار عمومی تصمیم گیران را به اقدام واداریم. حتی توسعه سیاسی و اجتماعی با تکیه بر حضور فعال بخش خصوصی به عنوان یک نیروی اقتصادی و اجتماعی اتفاق می‌افتد، آقای مهندس مصطفی زاده اشاره فرمودند که پاسخ گویی وقتی اتفاق می‌افتد که حضور بخش خصوصی در صحنه دیده شود. پس ما باید انگیزه ایجاد کنیم و تا حد ممکن در نشریات، مکاتبات و مکالمات خود روشننگری کنیم. وی افزود: در مورد پروژه‌های نیمه تمام هم سندیکا در تدوین دستورالعمل واگذاری آن نقش داشت و سال گذشته کنفرانسی هم در این زمینه برگزار شد اما علت این که به نتیجه نرسید این است که هیچ کدام از این کارها با منطق اقتصادی قابل اجرا نیستند. یعنی وقتی شما به فرض محال سرمایه ای هم برای تکمیل کار داشته باشید برگشتی برای آن متصور نیست. این موضوع باید روشن شود و به مسئولان توضیح داده شود که در پی یافتن راه حل‌های دیگری باشند. در شرایطی که دولت دارد، به ندرت پروژه ای تعریف می‌شود که ما بنا به گفته آقای مهندس باریکانی برای رقابت حتی ۳۰-۴۰ درصد زیر قیمت بدهیم. ما باید خواستار آن شویم که پروژه‌ها در چارچوب نیازهای بخش صنعت باشد. اطلاع دارید که شرکت‌های خصولتی-منظورم شرکت‌های پیمانکاری خصولتی نیست بلکه منظورم شرکت‌های صنعتی خصولتی است - بودجه ای چند برابر بودجه دولت دارند و آنها هستند که باید پروژه تعریف کنند. آنها اگر برنامه توسعه داشته باشند می‌توانند پیمانکاران را هم مشغول کنند تا قدمی برای بیرون آمدن از رکود برداشته شود. چنانچه می‌دانید با رشد صنعت ساختمان حرفه‌های زیادی فعال می‌شوند.

دکتر نجفی تصریح کرد: باید رای زنی کنیم تا شرکت‌های غیرخصوصی که حجم زیادی از سرمایه کشور را در دست دارند به فکر بیافتند که در جهت توسعه یا بازسازی خود پروژه تعریف کنند. ما هم به تعریف این پروژه‌ها کمک کنیم که در این زمینه چنانچه کارگروهی متشکل از افراد مطلع از صنایع در سندیکا تشکیل شود می‌توان کار اصولی انجام داد. این کار را می‌توان در زمینه پروژه‌های شهری نیز انجام داد که نمونه موفقش با در کنار هم قرار گرفتن سرمایه گذار و پیمانکار (به ابتکار شرکت پیمانکار) در متروی تهران اتفاق افتاده است.

مهندس علیرضا ناصر معدلی رئیس هیات مدیره شرکت پرلیت نیز عنوان کرد: سعدی می‌گوید :

عدم رعایت قانون برگزار شده است و شرکت‌های دولتی بدون داشتن ضمانت‌نامه و استانداردهای کیفیتی کار را گرفته‌اند. چندین برابر قیمت واقعی تمام کرده‌اند. هیچ کس اعتراض نکرده است. دولت الان می‌تواند در سرچشمه با بیل جلوی این روش را بگیرد ولی جلوتر که بروند با پیل هم نمی‌توان جلوی آن را گرفت.

راهنمای راست می‌زند

و به چپ می‌روند

در بخش دیگری از این میزگرد **مهندس مصطفی زاده عنوان کرد:** سندیکا و کمیسیونها واقعا تلاش خود را می‌کنند. هدف این میزگرد رساندن درد دل‌های صنف به گوش حاکمان است. مجله ما برای همه بزرگان کشور ارسال می‌شود و بخشی هم مانند سازمان مدیریت و

سرچشمه شاید گرفتن به بیل چو پرگشت نتوان گذشتن به پیل

تجربه نشان داده است که اجرای پروژه‌ها توسط بخش دولتی با کیفیت نازل و هزینه‌چندین برابر قیمت واقعی تمام شده است لذا تا دیر نشده، بایستی روش را اصلاح کرد.

مهندس معدلی عنوان کرد: به نظر من مقام معظم رهبری و دولت محترم که اطلاعات خود را از منابع مختلف می‌گیرند بسیار نگران دولتی شدن اقتصاد هستند. از این رو باید بزرگان صنف را بسیج کرد و راه حل ارائه داد. وی افزود: متاسفانه اکثر مناقصات با

برنامه ریزی این مطالب را می‌خوانند، و این مطالب گاهی اثرگذاری لازم را هم دارند. یک بخش از وظیفه ما این است که از بزرگان صنف در هر شماره نظرات آنها را بپرسیم و چاپ کنیم تا هم به اطلاع شرکت‌ها برسد و هم به گوش دولتی‌ها اما متاسفانه در بین دولتی‌ها گوش شنوا نیست. شما فرمودید آقایان بهتر از ما حرف می‌زنند اما واقعیت این است که آنها راهنمای راست می‌زنند و به چپ می‌روند یعنی پروژه‌ها را به شرکت‌های خصولتی می‌دهند. خود آقای جهانگیری در ملاقاتی به ما گفت مقام معظم رهبری به ایشان دستور داده درباره کارهایی که دست بخش خصولتی است تصمیم بگیرد

به صدور خدمات فنی و مهندسی

توجه کنیم

دکتر نجفی مشاور عالی مدیرعامل شرکت بلندپایه نیز در بخش پایانی سخنان خود عنوان کرد: با شرایط وخیم اقتصادی موجود و رکود حاکم در کشور که شرکتهای پیمانکاری نه کار دارند، نه توانسته اند مطالبات خود را وصول کنند و نه امیدی به آینده دارند، پیشنهاد من این است که علیرغم وجود مشکلات موجود جهت کار در خارج از کشور از جمله شرایط بین المللی، مسائل بوروکراتیک، گمرکی، بانکی و غیره رویکرد فعالتری به صدور خدمات فنی و مهندسی داشته باشیم چرا که تا کنون هر شرکتی بیرون از ایران کار کرده نسبتا نتیجه گرفته و ای بسا بهتر از داخل توانسته کار کند. دولتمردان هم به این امر اذعان دارند و تلاش هایی در جهت رفع موانع کرده اند. به نظر من سندیکا می تواند مناقصات را در کشورهای همسوسناسایی و به اعضا معرفی کند زیرا برای برخی شرکتهای عضو سخت است که با منابع محدود خود به شناسایی همه مناقصات بپردازند. از طرفی هم باید به دنبال رفع مشکلات تسهیلاتی چون ضمانت نامه ها برویم که شرکتهای از شرایط کنونی گذر کنند. طبق گفته مسئولان شاید این شرایط زودگذر باشد و مکرر می گویند صبر کنید شرایط خارجی بهبود پیدا خواهد کرد. بهتر است ما هم در این دو سه ساله کار خود را در خارج از کشور ادامه دهیم تا به کار در درون کشور بازگردیم.

بخش خصوصی برندسازی کند

معاون سردبیر هم در پایان این میزگرد عنوان کرد: سندیکا فراز و نشیب زیادی دارد و تاریخ این فراز و نشیب ها بیشتر در سینه شما است. البته این مشکل جامعه است که نبود سرمایه اجتماعی یا حافظه اجتماعی وجود دارد چون مستندسازی نمی شود که چگونه از بحرانها عبور کرده ایم و چه شرایطی باید ایجاد شود که دیگر بحران به وجود نیاید. برخی دولتمردان بعد از این همه هزینه فهمیده اند بخش خصوصی کارساز است، شاید سوال شود پس چرا در این باره کاری نمی کند؟ به این دلیل که بخش

مصطفی زاده افزود: دولتمردان عموما در دولت اول خوب کار می کنند اما در دولت دوم خود اقتصاد را رها می کنند که دلار چند برابر می شود چنانچه در دولت آقای موسوی دلار ۷ تومان ۷۰ تومان شد. در دولت آقای رفسنجانی دلار ۷۰ تومانی ۴۰۰ تومان شد، در دولت آقای خاتمی دلار ۳۵۰ تومانی ۸۰۰ تومان شد و به هزار تومان رسید، در دولت آقای احمدی نژاد دلار هزار تومانی به ۳۷۰۰ رسد و اکنون دلار ۱۴ هزار تومان شده است. این روال به دلیل عدم برنامه ریزی است که ما وظیفه داریم در مجله خود به آن پردازیم. به طور خلاصه وظیفه ما هنامه پیام آبادگران تحلیل شرایط اقتصادی فعلی کشور با حضور کارشناسان، پرداختن به تاثیر این شرایط در صنعت احداث با حضور بزرگان

صنف و انعکاس این مطالب به دولتمردان است.

یک دست صدا ندارد

مهندس علیرضا ناصر معدلی در بخش پایانی سخنان خود گفت: من معتقدم راه شما یعنی گردهمایی و تجمیع اندیشه ها درست است و باید تقویت شود. وی افزود: ما می توانیم با حرکت خود از سرعت روند دولتی شدن اقتصاد بکاهیم. وی در پایان ضمن تشکر از زحماتی که سندیکا برای اعضا عهده دار است، آمادگی خود را برای همکاری و همیاری با سندیکا در راستای هر گونه اقدام منجر به بهبود شرایط اعلام کرد.

تا آنها را بین شرکتهای خصوصی تقسیم کنند که آنها کنار بروند، در صورتی که از آن روز به بعد عکس این اتفاق افتاد. وی افزود: متأسفانه دولت و حاکمیت نه تنها به بخش خصوصی اعتماد ندارد بلکه آن را به نوعی دشمن خود می شمارد. بارها در مناقصات دیده ایم که شعار آنها این است که اگر کار را به شرکت دولتی بدهند سوال و جوابی نیست و از آن جیب به این جیب است. در این باره با دولتمردان زیادی صحبت شده است. آقای تاجگردون، آقای بابک زنجانی را به عنوان بخش خصوصی معرفی می کنند در حالی که وی را نمی شود بخش خصوصی قلمداد کرد، ایشان مدتها کارگزار دولت بوده و از همین مسیر دست به اختلاس زده است. در حال حاضر مسئله ما ایجاد پرسشگری عام است که ما در

ما هنامه این کار را انجام می دهیم. از دولت پرسش می کنیم که گاهی وقت ها ناچار به پاسخ دادن می شود.

مصطفی زاده تاکید کرد: دولتمردان حرفهای زیادی درباره اهمیت بخش خصوصی می زنند اما در عمل عکس آن عمل می کنند. اشکال قضیه هم از عدم توسعه یافتگی است. تشکلهای احزاب در کشور شکل نمی گیرد و پرسشگری به شکل قانونمند اتفاق نمی افتد. ما دولت در سایه نداریم. اگر در اروپا دولت نمی تواند برخی اقدامات را انجام دهد به دلیل وجود دولت در سایه است. دولت می داند اگر کار خود را درست انجام ندهد در انتخابات بعدی به آن رای نخواهند داد.

خصوصی نهادسازی و برندسازی کافی نکرده است. اگر کارها به راحتی به بخش دولتی داده می‌شود در سایه همین برند است که «از این جیب به آن جیب» یا «شما جزوی از ما هستید و ما جزوی از شما» یعنی سیستمی درست شده که اگر رئیس جمهور هم دستور دهد کار را به بخش خصوصی واگذار کنید این سیستم بروکراسی اجازه آن را نمی‌دهد.

وی افزود: بخش خصوصی تلاش نکرده به افکار عمومی نشان دهد پالایشگاهی که ساخته با کیفیت بهتری بوده و صرفه-جویی قابل توجهی در هزینه داشته است. این امر با اطلاع رسانی در رسانه‌های کثیرالانتشار و با پوششی گسترده مقدور است. این فضای رسانه ای برای بخش خصوصی مهیا نبوده و خود این بخش هم دنبال آن نبوده است. علاوه بر این، بخش خصوصی باید مانند گروه فشار عمل کند و تلاش کند خود را به همه مجامع تصمیم گیری نزدیک کند. در نتیجه این رویکرد مطالبه ای اجتماعی به نفع بخش خصوصی شکل می‌گیرد که دیگر نمی‌توان جلوی آن ایستاد.

مهندس مصطفی زاده در واکنش به این سخنان عنوان کرد: شرکتهای بزرگ چینی، و روسی ریشه نظامی دارند. در پاکستان تمام اقتصاد در اختیار ارتش است. ۶۰ درصد اقتصاد ترکیه در دست ارتش بود و به همین دلیل اقدامات بخش خصوصی اثربخشی کافی را نداشت. یکی از کارهایی که اردوغان کرد این بود که ارتش را تضعیف کرد و بخش خصوصی ترکیه که از زمان اوزال راه افتاده بود در سایه همین امر توانست بیشتر از قبل راه خود را باز کند. بنده در

یک مقاله نوشته بودم خصوصی سازی را از شرکتهای خصوصی آغاز کنید، چرا که شرکتهای دولتی را می‌توان نظارت کرد اما نظارت بر این شرکتهای که اموال عمومی را در دست دارند دشوار است. حرکت به سمت بخش خصوصی زمانی اتفاق می‌افتد که ما آرامشی داشته باشیم یعنی تحریم و تهدید نباشد، که این دو عامل باعث تقویت شرکتهای خصوصی خواهد شد. در چنین شرایطی کاری از دست ما بر نمی‌آید.

وی افزود: در همه جای دنیا به مالیات دادن عشق می‌ورزند چرا که کسی که مالیات می‌دهد شهروند محترمی به شمار می‌آید و می‌تواند از دولت خواهان پاسخگویی باشد اما دولت‌های ما به دلیل درآمد خود از پول نفت پاسخگویی را مهم نمی‌دانند. در بسیاری از پروژه‌ها تلاش ما برای اطلاع از هزینه تمام شده و سایر جزئیات بی نتیجه مانده است.

دکتر نجفی:

در سندیکا به این نتیجه رسیده بودیم که یکی از مشکلات اصلی پیمانکاران عمرانی شرایط عمومی پیمان است و حدود ۸۰ جلسه برای اصلاح آن داشتیم که یکطرفه نباشد و منافع پیمانکار و کارفرما را به نحو بهتری در نظر بگیرد اما به رغم موافقت نمایندگان دستگاههای اجرایی حاضر در جلسات، این شرایط پیمان جدید اجرایی نشد.

سندیکای شرکت های ساختمانی ایران
تأسیس: ۱۳۲۶

تاریخ: ۹۷/۰۴/۲۱
شماره: ۹۷-۵۸۵۳۲
شماره ثبت: ۹۴

جناب خدا

جناب آقای دکتر سیدجواد قانع فر

ریاست محترم امور نظام فنی اجرایی - سازمان برنامه و بودجه

موضوع: فهرست بهای منضم به پیمان

پس از سلام

به پیوست تصویر نامه شماره ۹۷/۱۶۳۰ مورخ ۹۷/۴/۲۳ شرکت بوم شهر در خصوص ردیف ستاره دار مندرج در فهرست بهای منضم به پیمان ارسال و به استحضار می رسد.
شرکت بوم شهر اظهار می دارد:
۱- در فهرست بهای منضم به پیمان این شرکت، ردیف ستاره دار با قیمت جدید منظور گردیده است که در فهرست بهای سال مربوطه نیز وجود داشته است.
۲- در هنگام ارائه قیمت پیشنهادی، این شرکت آلتیهای مربوط را بر اساس قیمت ردیف ستاره دار مندرج در اسناد مناقصه محاسبه و قیمت پیشنهادی را منظور نمود.
۳- در زمان انجام عملیات اجرایی کارفرمای پروژه، در کلیه صورت وضعیتهای موقت، پرداخت ردیف مربوطه را از قیمت مندرج در فهرست بهای منضم به پیمان اقدام نمود و لیکن در مقطع رسیدگی به صورت وضعیت قطعی از ردیف و نرخ مربوط به فهرست بهای سال مزبور استفاده نمود و به این ترتیب ضرر و زیان قابل توجهی را متوجه این شرکت نموده است.
۴- شرکت بوم شهر به این سندیکا مراجعه و درخواست اعلام نظر می نماید.

با بررسی بعمل آمده با توجه به تعریف ردیف ستاره دار با آلتی قیمت جدید در فهرست بهای منضم به پیمان در زمان ارائه قیمت پیشنهادی و مندرج در اسناد مناقصه و لزوم استفاده از نرخ تعریف شده کارفرما در مدارک و مستندات زمان اعلام قیمت پیشنهادی، متعاقباً پرداخت آن ردیف در صورت وضعیتهای مطابق شرایط قرارداد منعقد، به نظر این سندیکا، حذف ردیف فوق الذکر از صورت وضعیت قطعی و استفاده از نرخ فهرست بها سال مزبور روش قراردادی نبوده و لازمست نسبت به اصلاح اقدام قانونی و قراردادی بعمل آید.

تقاضا دارد مقرر فرمایند در صورت تأیید مراتب آن را جهت اعلام به شرکت بوم شهر به این سندیکا ابلاغ نمایند.
با تقدیم احترام
ایرج فلاحتی
مدیر

رونوشت شرکت بوم شهر بازگشت به نامه فوق الذکر جهت اطلاع و پیگیری
ایرج - ۲ - ۹۷/۴/۲۳

ریاست محترم
سازمان برنامه و بودجه کشور

شماره: ۳۷۷۵۴۲
تاریخ: ۱۳۹۷/۰۷/۲۰
پرست: ندارد

بسمه تعالی

سندیکای شرکت های ساختمانی ایران
موضوع: ردیف های ستاره دار

بسمه تعالی

بازگشت به نامه شماره ۹۷-۵۸۵۳۲ مورخ ۹۷/۴/۳۱ منضم به نامه شماره ۹۷/۱۶۳۰ مورخ ۹۷/۴/۲۳ ۱۳۹۷/۴/۲۳ شرکت ساختمانی بوم شهر در مورد استعلام موضوع یادشده اعلام می دارد:

به استناد بند ۲-۱ دستورالعمل کاربرد فهرس بهای واحد پایه در مواردی که مشخصات فنی و اجرایی و ویژه های مورد نیاز کار باشد که اقلام آن با شرح ردیف های فهرست بهای مربوط تطبیق نکند، شرح ردیف مناسب تهیه و مطابق ضوابط مربوط با علامت ستاره دار مشخص شده و مشخصات فنی آن نیز در دفترچه مشخصات فنی خصوصی درج می شود. بهای واحد ردیف های ستاره دار با روش تجزیه قیمت و بر اساس قیمت های دوره مبنای فهرست بها محاسبه گردیده و دستورالعمل پرداخت آن نیز در صورت لزوم درج می شود.

با این توصیف عبارت ردیف ستاره دار با قیمت جدید در فهرست بهای منضم به پیمان مفهوم نبوده و تعیین بهای ردیف های ستاره دار به روش مشروح و توسط مهندس مشاور یا واحد تهیه کننده اسناد مناقصه، تهیه و در اسناد مناقصه درج می گردد. همچنین پیمانکاران یا شرکت کنندگان در مناقصه مطابق ضوابط مربوط، باید اسناد مناقصه از جمله ردیف های فهرست بهای منضم به پیمان را با فهرس بهای مبنای برآورد مطابقت داده و هرگونه ابهام یا مغایرت در آن را از دستگاه برگزار کننده مناقصه استعلام نمایند.

بنابراین درج ردیف ستاره دار در فهرست بهای منضم به پیمان برای اقلامی که برای آن در فهرست بهای واحد پایه ردیف متناظر وجود دارد، مجاز نبوده و از نظر این امور ردیف فهرست بهای پایه ملاک عمل می باشد.

سیدجواد قانع فر

رئیس امور نظام فنی اجرایی،
مشاورین و پیمانکاران

شماره: ۹۷۱۶۳۰
ایرج فلاحتی
مدیر
ایرج - ۲ - ۹۷/۴/۲۳

ایرج فلاحتی
مدیر
ایرج - ۲ - ۹۷/۴/۲۳

در پنجمین همایش و نمایشگاه سد و تونل ایران بررسی شد

آینده ظرفیت‌های پیمانکاری و مشاوره

از ظرفیت‌های بخش خصوصی تا ضعف‌های دولت در حوزه سیاستگذاری

سیاست‌گذاری همایش و رئیس هیأت مدیره هلدینگ پایا سامان پارس عنوان کرد: نیمی از سدهای جهان در حوزه کشورهای آسیایی قرار گرفته‌اند. سد و تونل از مهم‌ترین و پیچیده‌ترین اجزای زیرساختی کشورها است و علاوه بر بعد فنی و اجرایی بخش عمده‌ای از مناسبات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی را به خود اختصاص داده است. علیرغم پیشرفت‌های روی داده مهندسان، سازندگان و کارفرمایان نه تنها در کشور ما بلکه در کشورهای دیگر همواره با چالش‌هایی در این حوزه مواجه بوده‌اند که اهمیت برگزاری چنین همایش‌هایی را مشخص می‌کند. امیدواریم در این همایش با انتقال تجربه، تخصص و چالش‌های پیش رو سهمی در

راهکارهای پیشنهادی برای برون رفت از این شرایط پرداختند. در کنار این همایش که توسط نشر فن آریا برگزار شد و تا ۱۲ مهرماه با نشست‌های تخصصی، کارگاه‌های آموزشی و ارائه مقالات برتر به کار خود ادامه داد، نمایشگاهی با حضور شرکت‌های ایرانی و خارجی فعال در زمینه سد و تونل در ۲ سالن مختلف برپا بود. ماهنامه پیام آبادگران به عنوان ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران به دلیل اهمیت مباحث مطرح شده در این همایش، به انعکاس کامل موضوعات مطرح شده در آن می‌پردازد.

در مراسم افتتاحیه این همایش دکتر رسول زرگرپور رئیس شورای

پنجمین همایش و نمایشگاه سد و تونل ایران در تاریخ ۱۰ مهر ۱۳۹۷ در مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی تهران و با محور اصلی «توسعه پایدار و مدیریت به هم پیوسته» افتتاح شد. در اولین نشست تخصصی این همایش که به ریاست مهندس بهمن دادمان و با موضوع «آینده ظرفیت‌های پیمانکاری و مشاوره» برگزار شد دکتر محمدرضا عسکری مدیرعامل شرکت مهندسین مشاور بندآب، دکتر ایرج گلابتونچی مدیرعامل شرکت استراتوس، مهندس بیژن سعیدآبادی رئیس هیأت مدیره شرکت بام‌راه و دکتر سهیل آل‌رسول مدیرعامل شرکت مهندسین مشاور رهاب به ارائه نقطه نظرات خود در مورد مسائل و مشکلات جامعه مهندسی کشور و

توسعه این حوزه داشته باشیم. وی افزود: پنجمین همایش سد و تونل ایران با توجه به پتانسیل و دانش و تخصص موجود و روشهای نوین اجرا، در نظر دارد بستری برای ارتباط نزدیک و تبادل نظرها و انتقال دانش فعالان صنعت سد و تونل در بخش ملی و بین‌المللی و هم‌اندیشی در ارتباط با مسائل این حوزه و ارائه راه‌حل‌های کاربردی با نگاه حرفه‌ای فراهم کند.

وی با اشاره به سرفصل‌های این همایش تصریح کرد: آینده آسیا و خاورمیانه موضوع مهمی است که در ارتباط تنگاتنگ با مقوله آب قرار دارد، و تنش آبی بالایی در این منطقه وجود دارد. براساس گزارش ناسا و سایر منابع در ۳۰ سال آینده این مناطق به مناطق خشک‌تری تبدیل خواهد شد. در قالب برنامه ۵ ساله کشور نیز یکی از ۶ چالش اصلی که کشور با آن مواجه خواهد شد بحث کمبود آب است. بنابراین موضوع تامین آب موضوع اساسی است. بولتن اخیر بانک جهانی مویده این نکته است که ۳/۴ میلیارد نفر تا سال ۲۰۵۰ فقط در مناطق آسیایی با بحران آب مواجه خواهند شد. مصرف‌کننده اصلی در این منطقه هم بخش کشاورزی است. ۱/۷ دهم جمعیت جهان به بهداشت دسترسی نخواهند داشت.

ظرفیت آبی موجود در صنعت سد و تونل

وی افزود: به مقوله سد و تونل نباید به عنوان هدف پرداخت. بنابراین اهداف این همایش که از سال ۸۹ به صورت دو سالانه برگزار شده، ارتقا و بهبود روش‌های بهره‌برداری و نگهداری از زیرساخت‌های موجود، بررسی و تبادل نظر در رابطه با چالش‌های دو بخش سدسازی و تونل‌سازی، برقراری نگاه کاربردی و حرفه‌ای به صنعت سد و تونل، جلب مشارکت نهادهای تصمیم‌گیر و تاثیرگذار در این دو صنعت، ظرفیت‌سازی برای مدیریت پایدار و ارائه راهکارهای اجرایی و معرفی آخرین دستاوردهای این دو صنعت. وی درباره ظرفیت آبی موجود در صنعت سد و تونل نیز گفت: امروز بیش از ۵۱ میلیارد مترمکعب ظرفیت پیکره‌های آبی ساخته شده هستند و ۲۰ میلیارد

مترمکعب ظرفیت در حال اجرا است. طرح‌های مطالعاتی در این حوزه هم بر اساس اعلام همکاران نزدیک ۳۰ میلیارد مترمکعب است. این آمار بر اساس اطلاعات نهادهای ذی‌ربط ما حدود ۵۰ میلیارد مترمکعب ظرفیت در دست ساخت و مطالعه داریم. در مورد برق آبی‌ها هم قرار است ظرفیت ۱۲ هزارمگاواتی به ۲۰ هزارمگاوات افزایش یابد، این نشان می‌دهد که با حل شدن مسائل اقتصادی بستر کار در بخش سدسازی فراهم است.

وی درباره ظرفیت آینده تونل‌سازی نیز عنوان کرد: ما در حال حاضر ۹۳۵ کیلومتر تونل در بخش مترو، آزادراه و ... در دست بهره‌برداری داریم. ۶۵۸ کیلومتر تونل در دست ساخت و ۶۳۲ کیلومتر هم در دست مطالعه داریم که نشان می‌دهد ۱۲۰۰ کیلومتر تونل در دست ساخت و مطالعه است. این امر به این معنی است که ظرفیت قابل توجهی برای کار در درون کشور در این حوزه وجود دارد. وی افزود: علاوه بر محور سد و محور تونل، «آینده ظرفیت‌های پیمانکاری و مشاوره»

دکتر رسول زرگرپور:

امروز بیش از ۵۱ میلیارد مترمکعب ظرفیت پیکره‌های آبی ساخته شده هستند و ۲۰ میلیارد مترمکعب ظرفیت در حال اجرا است ۶۵۸ کیلومتر تونل در دست ساخت و ۶۳۲ کیلومتر هم در دست مطالعه داریم که نشان می‌دهد ۱۲۰۰ کیلومتر تونل در دست ساخت و مطالعه است.

و «تامین منابع مالی» از محورهای این همایش است که امیدوارم مورد توجه شما نیز قرار بگیرد. ۱۱۶ مقاله در این همایش مورد پذیرش قرار گرفته که داوری نهایی از بین ۸۰ مقاله خواهد بود. ۴۰ درصد مقالات ارائه شده در حوزه سدسازی و ۶۰ درصد در حوزه تونل‌سازی است.

چالش‌های ناشی از توسعه بی‌برنامه

دکتر عباس سروش معاون آب و آبفا وزارت نیرو و دبیر همایش نیز عنوان کرد: آنچه امروز به لحاظ آماری برای همه پذیرفته شده است این است که ما به سرعت به سمت کاهش بارش‌ها پیش می‌رویم. روند تغییرات میانگین ۴۹ ساله با میانگین ۱۵ ساله نشان می‌دهد از حدود ۲۵۰ میلی‌متر در سال به ۲۳۰ میلی‌متر در سال تبدیل شده و ممکن است این روند ادامه یابد. در مقابل به خاطر تغییرات جهانی دما هم عوض شده و ۱/۶ تا ۲ درجه سانتی‌گراد در طول ۵۰ سال اخیر در کشور ما افزایش دما بوده و از ۱۵/۵ درجه به ۱۷/۵ رسیده که تبخیر بیشتر و هدررفت آب بیشتر را به همراه خواهد داشت.

وی افزود: از سال ۱۳۹۴ روند افت آب زیرزمینی هم دیده می‌شود و ما ۱۳۳ میلیارد مترمکعب از ظرفیت مخازن خود را مصرف کرده‌ایم که مسئول ۲۵ میلیارد متر مکعب آن تغییر اقلیم و مسئول ۱۰۰ میلیارد مترمکعب آن عامل انسانی و برداشت بی‌رویه بوده است. ما در بیشتر دشت‌های کشور با حالت بحرانی مواجه هستیم، ۶۰ درصد این مناطق ممنوعه هستند که نشان می‌دهد با افت شدید آب زیرزمینی مواجه هستیم. به تصریح روستاییان آنها قبلاً در ۳۰ متر به آب می‌رسیدند و حالا در ۳۰۰ متری که نشان از افت کیفیت آبهای زیرزمینی دارد.

وی با بیان اینکه برداشت بیشتر نشان از توانایی انسان ندارد و این انسان است که باید با طبیعت هماهنگ باشد افزود: از سال ۱۳۸۲ تا چند سال قبل ما از ۵۵۰ هزار چشمه و قنات به ۱۰۰۰ مورد رسیده‌ایم، اما الزام برداشت آب افزایش نداشته است، طبیعی هم هست، ظرفیت آبخوانها به گونه‌ای است که هر چه برداشت ما بیشتر باشد ظرفیت برداشت آبی ما کمتر خواهد

بود. این نشان می‌دهد ما خود را با شرایط طبیعی سازگار نکرده‌ایم، و ظرفیت برداشت ما با ظرفیت آبخوانها همراه نبوده است.

سروش با اشاره به مقدار بارندگی در سالهای مختلف تصریح کرد: طبق آخرین آمار ما ۱۷۱ میلی‌متر بارندگی داشته‌ایم که در مقایسه با ۲۷۰ میلی‌متر متوسط بارندگی نشان می‌دهد ما در سالهای اخیر با کم آبی روبرو بوده‌ایم. علاوه بر این بارندگی در استانهای مختلف بسیار ناموزون بوده است. در اکثر استانها کاهش بارندگی دیده شده است. این مسئله درباره آمایش سرزمین و سازه‌های مورد نیاز جهت تامین آب شرب بسیار مهم است که دامنه رطوبت و بارش به تدریج از جنوب شرق برچیده می‌شود و در شمال غرب متمرکز می‌شود. بخش‌های اعظمی از کشور نسبت به سال گذشته و متوسط ۴۹ ساله با کاهش بارندگی مواجه خواهد بود.

وی افزود: ۹۰ درصد مصرف ما در طول ۴۵ سال گذشته در بخش کشاورزی بوده، آب شرب حدود ۷ درصد و صنعت کمتر از ۳ درصد را به خود اختصاص داده است. اگر این میزان مصرف در بخش کشاورزی را با مصرف آب در بخش کشاورزی کشورهای خاورمیانه مقایسه کنید ملاحظه می‌کنید که مصرف ما ۵ درصد بیشتر است.

وی با بیان اینکه ما در مرداد ماه امسال کاهش ۱۵ درصدی نسبت به سال گذشته در حجم مخازن آب خود داشته‌ایم عنوان کرد: در شرایط فعلی به خاطر کاهش بارش، افزایش دما، کاهش منابع تجدیدپذیر با کاهش منابع آب مواجه شدیم، افزایش مصرف هم داشته‌ایم و در نتیجه افت آبهای زیرزمینی، خشک شدن تالابها، سیلابها، فصلی شدن رودخانه‌ها و تولید ریزگردها را شاهد بوده‌ایم. این امر ما را با چالش‌هایی مواجه کرده که بخشی به خاطر تغییر اقلیم بوده است و بخشی دیگر چالش‌های ناشی از توسعه بدون برنامه به دلیل فقدان آمایش سرزمین بوده است. ممکن است علاوه بر چالش‌های زیست محیطی در برخی مناطق با چالش آب شرب روبرو شویم. سروش تصریح کرد: متأسفانه ما در رابطه

با آب مشکل اقتصادی داریم و در سبد مصرفی خود بعد از دخانیات کمترین هزینه را برای آب پرداخت می‌کنیم. ما آب را به میزان تاثیر آن در حیات انسانی قدر نمی‌دانیم و برای آب در اغلب حوزه‌ها سوبسید می‌دهیم، در بخش کشاورزی برای برق هم سوبسید می‌دهیم که باعث می‌شود کشاورز به راحتی و فارغ از بحث هزینه دکمه پمپاژ را بزند و منابع آب را خالی می‌کند.

وی در بخش دیگری از سخنان خود تأکید کرد: ما باید خود را با تغییر اقلیم سازگار کنیم. باید طرح‌های توسعه منابع آب را با توجه به شرایط جدید اقلیمی بازنگری و به روز کنیم. تعیین آب مورد نیاز برای نیازهای شرب، و زیست محیطی و تدوین طرحی برای احیای آبهای زیرزمینی هم لازم است. تعریف طرح‌های مشترک بین سازمانی هم اجتناب‌ناپذیر است. باید آنجایی که ۹۰ درصد آب را مصرف می‌کند هم در سیاستگذاری آب وارد شود، لازم است وزارتخانه‌های تامین کننده آب و مصرف کننده آب با هم مشارکت کنند،

دکتر دائمی:

مدیریت آب در کشور ما با ساخت سد و تونل عجین شده است، و سابقه‌ای تاریخی دارد. سد و تونل ابزاری در دست مهندس است که برای استفاده از آن باید تصمیمات درست و متناسب با ظرفیت‌های آبی و ... باشد.

از همین رو حدود ۷ ماه است که کارگروه ملی سازگاری با کم آبی تشکیل شده است.

وی عنوان کرد: در این ۴۰ سال گذشته توسعه ما بر اساس آمایش صورت نگرفته است که باید این کار با محوریت آب صورت بگیرد. در ۷-۸ سال اخیر چالش‌های آب باعث آغاز برخی تنش‌های اجتماعی شده است در واقع ما با سیاستهای خود باعث سرایت برخی تنش‌ها به مردم شده‌ایم. پروژه‌های نیمه تمام زیادی داریم که برای اتمام آنها نیاز به مشارکت و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی داریم، البته اگر بخش خصوصی وارد شود خود به خود جنبه‌های مالی این طرح‌ها هم حل خواهد شد.

دکتر سروش با بیان این که باید تفکر بخشی و وزارتخانه‌ای را کنار بگذاریم و با آن به عنوان مقوله‌ای یکپارچه و ملی برخورد کنیم، افزود: ما هنوز به ساخت سد و تونل و کانال انتقال آب احتیاج داریم البته با لحاظ کردن ملاحظات زیست محیطی. پتانسیل ما در ساخت سد و تونل به گونه‌ای است که در کشورهای دیگر کار مشاوره‌ای انجام می‌دهیم و از عملکرد شرکت‌های ایرانی ابراز رضایت می‌شود. بازار بسیار خوبی در زمینه صنعت سد و تونل در خارج از کشور وجود دارد که باید از اعتبار مهندسی موجود در این زمینه برای فعالیت در کشورهای دیگر استفاده کنیم.

تغییر نگاه سازه‌ای

به سمت نگاه غیرسازه‌ای

آخرین سخنران بخش افتتاحیه همایش سد و تونل دکتر علیرضا دائمی، مشاور معاون وزیر و مدیرکل سابق دفتر برنامه‌ریزی کلان آب و آبفای وزارت نیرو بود. وی با بیان اینکه در بخش آب ۳۰ سال فعالیت داشته است عنوان کرد: مدیریت آب در کشور ما با ساخت سد و تونل عجین شده است، و سابقه‌ای تاریخی دارد. قدیمی‌ترین تونل‌ها را می‌توان قنات نامید که یک نمونه آن در یزد با ابزارهای بسیار ساده حدود ۱۰۰ کیلومتر زیرزمین کنده شده است. شرایط طبیعی کشور ما به گونه‌ای است

که ما احتیاج به احداث تاسیسات و ذخیره سازی آب داریم. پیشینیان ما نیز با آب انبار و قناتها زندگی کرده اند. وی افزود: ما سدهایی مدرن ساخته ایم و از طرفی تقاضا بالا رفت و دیگر توسعه جوابگو نیست. ما بیش از ۱۰۰ سد مطالعاتی در دست داریم ولی مجموعاً بیش از ۳ میلیارد مترمکعب ذخیره سازی ایجاد نمی کند، این نشان می دهد که منابع مالی باید دقیق تر استفاده شود. ما به ادامه توسعه معتقدیم اما از طرفی می بینیم که این توسعه دیگر به تقاضا جواب نمی دهد. در دوره اول که مدیریت آب ما بوم گرا بوده است میزان دسترسی ما به آب بیشتر از مصرف آن بوده است. در دوران دوم که مدیریت سازه گرا بوده، ما شروع به ساختن تاسیسات بزرگ کردیم که میزان آب قابل دسترسی را زیاد کنیم و حالا متوجه شده ایم تا یک جایی این ظرفیت به ما جواب می دهد، اما از یک نقطه به بعد هر چه به ساختن این تاسیسات ادامه می دهیم دسترسی تغییر نمی کند. برخی از حوزه های ما عملاً بسته شده است. از طرفی هنوز آب بسیاری از رودخانه های ما به دریا می ریزد. با این که توجه ویژه ای به این طرحها شده ولی متأسفانه در برخی موارد ما سد می سازیم بدون این که به تاسیسات انتقال آب توجه داشته باشیم. این کار باید توانمند انجام شود.

وی درباره سومین مرحله از مدیریت آب نیز عنوان کرد: در مرحله سوم میزان مصرف آب از میزان تامین آب بیشتر می شود. ما ۹۲ درصد از منابع تجدیدشونده را استفاده کرده ایم در حالی که در دنیا بیش از ۴۰ درصد از منابع زیرزمینی استفاده نمی شود و فراتر از آن استفاده از ظرفیت استراتژیک است. کشور ما کشور پهنآوری است. در بخش هایی از آن ما به تاسیسات احتیاج داریم و در بخش های دیگری نه. در این مورد باید به بهره برداری درست، سازگاری و توسعه پایدار فکر کنیم در حالی که ما توسعه شهرها و صنعتی شدن را جلو می بریم که نیاز ما را برای استفاده از آب زیاد می کند. سد و تونل ابزاری در دست مهندس است که برای استفاده از آن باید تصمیمات درست و متناسب با

ظرفیتهای آبی و ... باشد. دائمی تصریح کرد: ما طرح جامعه آب داریم. برخی دوستان عنوان می کنند اطلاعات پایه وجود ندارد در حالی که اواخر دهه ۶۰ شرکتی برای تهیه طرح جامع آب تشکیل شد. آمایش سرزمین نداریم ولی خوشبختانه تا پایان سال آمایش سرزمین ارائه خواهد شد. باید از ابزار مهندسی خود استفاده کنیم و نگذاریم در علم مهندسی آرایش های سیاسی دخالت کند.

دکتر دائمی خاطرنشان کرد: در همه کشورهای دنیا منابع و ظرفیتهای ساحلی مورد توجه قرار می گیرد ولی ما از سواحل خود فاصله گرفته ایم و امکان استفاده از آب دریاها را نادیده گرفته ایم. خوشبختانه در برنامه ششم عنوان شده که ۳۰ درصد آب شرب مورد نیاز پهنه سرزمینی را از سواحل تامین کنیم. ۲۵ سال قبل می خواستیم آب قشم را از بندر میناب تهیه کنیم که کاری پرهزینه و با اثرات زیست محیطی بود. در نهایت به جای آن از نمک زدایی برای تامین آب جزیره کیش و قشم استفاده کردیم. خوشبختانه ما سواحل اقیانوسی داریم و اقیانوس ها چندان تحت تاثیر تغییرات اقلیمی نیستند.

وی در پایان افزود: ساخت و سازهای جدید دیگر قادر نیستند ظرفیتهای تازه ای برای برداشت به ما بدهند. تراکم جمعیت نقاط شهری و روستایی بر اساس آمار سازمان مدیریت و برنامه ریزی در سال ۱۳۹۳ منتشر شده و نشان می دهد در غیاب آمایش سرزمین، جمعیتی که می توانستیم با تامین آب پراننده کنیم به تدریج در چند ابرشهر جمع کرده ایم و ناچار سدهای زیادی برای تامین آب آنها ساخته شده است. از این رو اگر یکی از سدهای تهران نبود این شهر با مشکل تامین آب مواجه می شد. جمعیتی هم که در مشهد جمع شده، وابسته به سد دوستی است. ما می خواهیم مهندسی درست انجام دهیم ولی سیاستی که جمعیت را در ابرشهرها جمع کرده سیاست خوبی نیست. متروی تهران با چه سرعتی باید برود که جوابگوی نیاز جمعیتی باشد. وی با بیان این که وابستگی ما در آب به

کشورهای دیگر یا نظامهای غیر خودمان نباید از ۱۵ درصد بیشتر باشد چرا که خاطراین که گلوگاه ما در اختیار کسانی قرار می گیرد که می توانند ما را با مشکل مواجه کنند، تصریح کرد: نگاه و رویکرد ما طی سالهای گذشته از نگاه سازه ای به سمت نگاه غیرسازه ای رفته است اما این به معنای بی نیازی ما از ساخت سدها و تونل ها نیست. سد و تونل یک ابزار در خدمت مهندسی کشور است که باید به درستی از آنها استفاده شود.

پانل آینده ظرفیتهای پیمانکاری و مشاوره

اولین نشست تخصصی این همایش به ریاست مهندس بهمن دادمان و با موضوع «آینده ظرفیتهای پیمانکاری و مشاوره» تشکیل شد. در این نشست دکتر محمدرضا عسکری مدیرعامل شرکت مهندسی مشاور بندآب، دکتر ایرج گلابتونچی مدیرعامل شرکت استراتوس، مهندس بیژن سعیدآبادی رئیس هیات مدیره شرکت بامراه و دکتر سهیل آل رسول مدیرعامل شرکت مهندسی مشاور رهاب حاضر بودند.

رویکرد غیرعمرانی در ۱۰ ساله اخیر

مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره شرکت پورنام که ریاست سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران را بر عهده دارد در آغاز این پانل عنوان کرد: موضوع پانلی که افتخار حضور در آن را دارم تمرکز بر آینده ظرفیتهای پیمانکاری و مشاوره در کشور است، که به لحاظ موضوع شاید با موضوعاتی چون سد و تونل ارتباط تام و تمامی به معنای اجرایی و فنی نداشته باشد ولی موضوع مهمی برای روزگار موجود و شرایط فعلی ما است. ما در این نشست سعی می کنیم به بررسی ظرفیتهای موجود، شرایط فعلی و محدودیتها در حال حاضر، بررسی رویکرد کلی در دهه گذشته، بررسی محیط پیرامونی موجود و رسیدن به راهکارهای بقا و توسعه حرفه مهندسی در دو بال پیمانکاری و مشاوره بپردازیم. دادمان افزود: در بخش پیمانکاری کشور ما ظرفیتهای بالایی داریم. این ظرفیتهای ما می توان تحت عنوان کلی

ظرفیت نیروی انسانی، ظرفیت‌های تجهیزاتی و تولیدی، دانش فنی و تجربی و ظرفیت‌های ملی بررسی کرد. در ظرفیت‌های انسانی و سازمانهای کاری ما در حال حاضر معادل ۷۰ هزار شرکت رتبه‌بندی شده پیمانکاری در سطح ملی و در رشته‌های مختلف را داریم. سالانه قریب به ۲۳۷ هزار فارغ‌التحصیلان رشته‌های مهندسی داریم و حائزرتبه سوم در جهان هستیم. گروههای کاری، تکنیسین‌ها، استادکاران، مباحثران، و کارگران ماهر داریم. در خصوص تکنیسین‌ها حدود ۳۸ درصد از دانش‌آموزان مقطع دبیرستان ما در هنرستان‌های فنی دانش‌اندوزی می‌کنند. از حدود ۹۰۰ هزار فارغ‌التحصیل حدود ۳۵۰ هزار آن در رشته‌های هنرستانی است.

رئیس هیات مدیره سندیکا درباره ظرفیت‌های تجهیزاتی و تولیدی نیز اذعان کرد: ما در تولید سیمان با ۸۲ میلیون تن، در فولاد با ۵/۳ میلیون تن، در فولاد با ۲۱/۷ میلیون تن، در قیر با ۵/۳ میلیون تن، و در سایر مصالح ساختمانی کاملاً خودکفا هستیم و ظرفیت‌های بزرگی برای فعالیت عمرانی داریم. در عین حال در بخش تجهیزات فنی بخش عمده‌ای از تجهیزات برقی و مکانیکی مزید براین ظرفیت‌ها است. وجود ماشین‌آلات راهسازی و ساختمانی در کشور قابل توجه است به طوری که در طی سالهای اخیر بالاترین آمار ورود ۷ هزار دستگاه ماشین‌آلات سنگین به چرخه عمران را شاهد بودیم. در طی مدت ۱۰ سال ۵۰

هزار به تعداد ماشین‌آلات راهسازی و معدنی ایران افزوده شده است. وی افزود: در عین حال در تولید تجهیزات هم ما دانش فنی و امکانات سخت‌افزاری داریم. در خصوص دانش فنی و تجربی ما می‌توانیم ادعا کنیم در حال حاضر در کلیه رشته‌های عمران امکان ساخت و طراحی کلیه سازه‌های متعارف و حتی غیرمتعارف را به عنوان تجربه و توانایی دارا هستیم. در عین حال انباشت تجربه‌ای در اجرای قراردادهای و احاطه و تسلطی در امور قراردادی و تجربه در تعامل قراردادی سه عاملی را هم داریم. در روش‌های اجرایی و ابداع و اجرای تمامی سازه‌ها تجربه مناسب داریم. در اجرای پروژه‌های BOT و BOO و EPCF تجربه کافی داریم.

مهندس دادمان:

در بخش پیمانکاری کشور ما ظرفیت‌های بالایی داریم. این ظرفیت‌ها را می‌توان تحت عنوان کلی ظرفیت نیروی انسانی، ظرفیت‌های تجهیزاتی و تولیدی، دانش فنی و تجربی و ظرفیت‌های ملی بررسی کرد. در ظرفیت‌های انسانی و سازمانهای کاری ما در حال حاضر معادل ۷۰ هزار شرکت رتبه‌بندی شده پیمانکاری در سطح ملی و در رشته‌های مختلف را داریم.

دادمان عنوان کرد: در زمینه ظرفیت‌های ملی نیز در سال ۲۰۱۷ حدود ۴۵۰ میلیارد دلار تولید ناخالص ملی ما برآورد شده و سهم بخش ساختمان در این تولید ناخالص قریب ۶ تا ۷ درصد برآورده شده است. در عین حال از درآمد قابل اتکا و صندوق توسعه ملی نیز برخورداریم. ما بودجه‌ریزی با سابقه بیش از ۷۰ سال و نهادهای کارفرمایی در کلیه عرصه‌های سازمان این کار و پشتیبانی‌های آن را هم دارا هستیم. در عین حال از قوانین موضوعه کار نیز به طور متصل و مرتب برخوردار بوده‌ایم. این ظرفیت‌ها نشان‌دهنده توانایی ملی ما و سازمانهای کاری برخوردار از این ظرفیت‌ها به عنوان یک دارایی ملی و سرمایه قابل اتکا است. چنین ظرفیت‌هایی وقتی به نیازها متصل می‌شود قاعدتاً می‌تواند فضای بسیار خوبی را برای توسعه در پیش داشته باشد.

وی افزود: نیازهای ما برای زیرساختها متعدد است و در موضوع آزادراهها در حال حاضر ۱۴۰ هزار میلیارد تومان پروژه نیمه تمام داریم. در موضوع توسعه بندر، بندر مهمی مانند شهید رجایی و چابهار را داریم. در فرودگاه امام توسعه شهر فرودگاهی امام را داریم. در ساحل مکران ظرفیت‌های عظیمی برای احداث زیرساختها داریم. در موضوع مربوط به آب ظرفیت‌های بزرگی برای مدیریت آب و بازچرخانی آب را داریم. در عین حال وجود ۵۲۰ هزار میلیارد تومان پروژه ناتمام مسئله را از نظر نیاز کاملاً تعریف می‌کند. پس ما هم ظرفیت و هم نیاز

داریم و با چنین ظرفیت و نیازی باید در اوج سازندگی باشیم. اما چرا نیستیم؟ و در حال حاضر کجای کار هستیم؟

مهندس دادمان خاطرنشان کرد: در حال حاضر میزان بیکاری نیروی انسانی مرتبط با ما بسیار بالا است و مهاجرت مهندسين تحصیل کرده که سرمایه سنگینی برای تربیت آنها به کار رفته روز افزون است. ترک کار و رفتن به سمت کارهای غیرمولد جاری است و تعطیلی شرکت‌های پیمانکاری دیده می‌شود. تولید مصالح ساختمانی افت کرده و سیمان با ۳۰ درصد ظرفیت کار می‌کند، فولاد هم همین طور. البته در زمینه فولاد استثنائی درباره جهش ارز وجود داشت که زمینه را برای صادرات آن مساعد کرد. ماشین‌آلات موجود راکد و بیکار و در حال استهلاک است. کارگاه‌های تولید تجهیزات تعطیل هستند. به طبع آن نیروی انسانی توانا در طراحی و اجرا ناچار به ترک کار شده‌اند. دانش فنی یا کوچ کرده یا به دلیل عدم درگیری در پروژه‌های بزرگ از علم روز دنیا عقب افتاده است. اطلاعات و تجربیات قراردادی صرف دعوا و شکایت از کارفرما می‌شود. علاقه به شکایت عمدتاً به دلیل ضرر و زیان وارده به پیمانکاران افزایش یافته است. به دلیل عدم علاقه کارفرمایان به مباحثی مانند BOT و BOO و EPCF که ناشی از حذف امتیازات مشابه اجرای متعارف سه عاملی طرح‌های عمرانی است و نقش کارفرما را کم می‌کند، و عدم پایداری دولت به ایفای تعهدات مالی خرید محصول یا خدمات این گونه قراردادهای این گونه اذکار به رکود کشیده شده است.

وی افزود: نظام بودجه‌ریزی به تامین هزینه‌های جاری مشغول است و کارهای عمرانی را فراموش کرده، سهم بخش ساختمان از تولید ناخالص ملی کوچک شده و نسبت بودجه عمرانی از ۴۰ تا ۵۰ درصد دولت دوم سازندگی به زیر ۹ درصد در سالهای اخیر سقوط کرده است و امسال به نزدیک عدد ۵ رسیده که نشان دهنده علاقه به مصرف بسیار زیاد سرمایه ذی قیمت ملی در هزینه‌های جاری است. اصرار بر سازمانهای عریض و طویل و متعدد، هزینه‌های کارفرمایی

را در سبد عمرانی بالا برده است. قوانین اساسی در اصلاح امور مثل سیاست‌های خصوصی‌سازی، بهبود فضای کسب و کار، قانون حداکثر استفاده از توان مهندسی کشور، قانون حمایت از توسعه و اشتغال پایدار و... به دلایل مختلف از جمله اجرای غلط و خلاف مسیر مورد نظر قانونگذار یا فراموشی آنها در موضوع تقویت و کمک به حرفه بلااثر بوده‌اند. وی با بیان اینکه بودجه عمرانی در سال ۹۷ نسبت به سال ۹۶ با کاهش ۴۲ درصدی مواجه شده است، عنوان کرد: درباره بودجه عمرانی سال ۹۷ هم در بهترین شرایط باید منتظر تخصیص ۷۰ درصدی بود. رقابت نابرابر شرکتهای دولتی، نظامی، شبه نظامی، شبه دولتی

مهندس دادمان :

در زمینه ظرفیت‌های ملی نیز در سال ۲۰۱۷ حدود ۴۵۰ میلیارد دلار تولید ناخالص ملی ما برآورد شده و سهم بخش ساختمان در این تولید ناخالص قریب ۶ تا ۷ درصد برآورده شده است. این ظرفیت‌ها نشان دهنده توانایی ملی ما و سازمانهای کاری برخوردار از این ظرفیت‌ها به عنوان یک دارایی ملی و سرمایه قابل اتکا است. چنین ظرفیت‌هایی وقتی به نیازها متصل می‌شود قاعدتاً می‌تواند فضای بسیار خوبی را برای توسعه در پیش داشته باشد.

با بخش خصوصی در عرصه عمران مایه تضعیف روزافزون بخش خصوصی شده است. در جمع‌بندی نهایی باید گفت به دلیل رویکرد غیرعمرانی در ۱۰ ساله اخیر، توزیع پول و هزینه‌های جاری افزایش یافته است. و کلیه جهت‌گیری‌ها عملاً در جهت محدود کردن بخش عمران و به حاشیه راندن آن بوده است و ظرفیت‌های موجود را با خطر نابودی مواجه کرده است. در بخش دوم صحبت‌های خود درباره راهکارهای تقویت مهندسان و مشاور برای بقای آنها صحبت خواهیم کرد.

انتقاد از طرح تکثیر مهندسين مشاور

در این بخش از پانل دکتر محمدرضا عسکری مدیرعامل شرکت مهندسين مشاور بندآب نیز عنوان کرد: بنده در ۸ همایش سد و تونل حاضر بوده‌ام و در هر کدام از آنها برای صحبت درباره هر موضوعی به همکاران ایرانی خارج از کشور مراجعه می‌کردم تا ببینم در کشوری که آنها ساکن هستند در مورد موضوع مورد نظر چه کارهایی انجام شده است. اما امروز شرایطی در ایران افتاده که باید به عقب برگردیم و گذشته کشور خود را ببینیم. من ۵۳ سال است که مهندس‌م و ۵ طرح توسعه را در جمهوری اسلامی و نتایج ۵ طرح توسعه قبل از انقلاب را کمابیش لمس کرده‌ام. ما ۱۰ طرح توسعه داشته‌ایم و طرح یازدهم در برنامه ششم ارائه شده است.

وی افزود: به استناد کتاب مهندس آل یاسین ما می‌توانیم بگوییم در اکثر پروژه‌هایی که در طرحهای توسعه مطرح شده موفق نبوده‌ایم. و به نتایجی که مهندس مشاور برای الگوی فکری خود داشت نرسیدیم. چرا؟ ما این همه ذخایر خود را از دل زمین بیرون می‌آوریم و در پروژه‌ها می‌ریزیم و می‌بینیم که نتیجه نمی‌دهد و باید سوبسیدی بدهیم که هدایتش کنیم. اگر واقعا آن بیست سی‌امی که مشاور در نظر گرفته انجام شده نباید بهره‌برداری آن طرح وابسته به بودجه دولت باشد. چند وقت پیش دو دولتمرد در جلسه‌ای با هم درباره مهندسان مشاور صحبت می‌کردند. یکی از آنها پرسید چرا تشخیص

صلاحیت مهندسان را بر عهده خود آنها نمی‌گذارید؟ دولتمرد روبرویی عنوان کرد: یک خطر وجود دارد و آن خطر این است که اینها به خاطر مسائل صنفی خود مانع حضور شرکتهای جدید شوند و سنگ اندازی کنند. همین گفتگو برای من سوال ایجاد کرد که اگر سندیکا یا اتحادیه صنفی نتواند تشخیص صلاحیت بدهد پس چه کسی صلاحیت این کار را دارد. این دیدگاه را می‌توان انحصارطلبی نامید. وی افزود: در این دیدگاه گفته می‌شود هر چه من فکر می‌کنم درست است و هر چه تو فکر می‌کنی غلط است و باید کنترل شود. نهادهای مدنی و صنفی در کشورهای توسعه یافته و در جامعه مدنی شکل می‌گیرد و صاحب اقتدار می‌شود. اگر جامعه مدنی نباشد ما به همین وضعی می‌رسیم که هستیم. جامعه مهندسان و سندیکای پیمانکار که دو گروه فرهیخته هستند هم وابسته می‌شود. جامعه مهندسان مشاور طی نامه‌هایی به مسئولان و دولتمردان به ذکر مسائل و مشکلات خود پرداخته است، مشابه کاری که در سندیکای پیمانکاری انجام شده است. طی این نامه‌ها درباره حفظ قدرت خرید، تنزیل گریه‌آور اسناد خزانه، مسائل بیمه‌ای، بودجه عمرانی، مطالبات مهندسان و پیمانکاران تذکراتی دادیم.

وی افزود: طی طرح تکثیر مهندسین مشاور، مهندسان مشاور قدیمی و استخوان دار را از درون پوسانده‌اند تا مهندسان مشاور جوان ناچار شوند شرکتهای مهندسی چند سیلابی به وجود آورند، در نهایت هم نه به آنها کار داده شد و نه به شرکتهای قدیمی مهندس مشاور. در بودجه سال ۱۳۹۷ برای این شرکتهای چه فکری شده است. برنامه تکثیر مهندس مشاور باید طرح جامع داشته باشد و باید بررسی شود در ۱۰ سال آینده چه تخصص‌هایی لازم است و اگر با همین شرکتهای موجود می‌توان به نیاز آینده جواب داد درصدد تقویت آنها برآمد. وی افزود: دولت تصمیم گرفته مالیات بر ارزش افزوده را از خود مهندس مشاور و پیمانکار بگیرد اما وقتی دولت پول به ما نمی‌دهد و می‌گوید باید کار را تعهدی

انجام دهید ما از کجا پول بیاوریم و پرداخت کنیم. این گونه حرکتها تنها دو نتیجه دارد، فرار مغزها و دلسرد شدن نخبگانی که با زحمت کنار هم قرار گرفته‌اند که کار تیمی انجام دهند. شاید یکی از دلایل این مسائل را در ساختار قانونی موجود دید که به طور یک طرفه اختیارات زیادی را به سیستم کارفرمایی داده است. ذهنیت موجود در کشور به مسئولان اجازه می‌دهد از بخش خصوصی تقدیر کنند و بگویند خیلی خوب است اما زمانی که می‌خواهند به آن اختیار بدهند باز هم تردید کنند و تنها زمانی به بخش خصوصی ما اختیار داده می‌شود که از آن جیب به آن جیب باشد

دکتر عسکری:

جامعه مهندسان و سندیکای پیمانکار که دو گروه فرهیخته هستند هم وابسته می‌شود. جامعه مهندسان مشاور طی نامه‌هایی به مسئولان و دولتمردان به ذکر مسائل و مشکلات خود پرداخته است، مشابه کاری که در سندیکای پیمانکاری انجام شده است. طی این نامه‌ها درباره حفظ قدرت خرید، تنزیل گریه‌آور اسناد خزانه، مسائل بیمه‌ای، بودجه عمرانی، مطالبات مهندسان و پیمانکاران تذکراتی دادیم.

یعنی بخش خصولتی باشد که در قالب بخش خصوصی کار می‌کند. دکتر عسکری افزود: معضلات مشاوران را می‌توان در نبود ساختار قانونی، نبود تشخیص صلاحیت برای کارفرمایان، مطالبات معوقه که با اسناد موجود به فکاهی تبدیل شده، چالش‌های اجرای کار با وجود تکثیر در مهندسان مشاور که به رقابت غیراخلاقی منجر شده، و ... خلاصه کرد. با وجود اینکه ۱۱۰ سال از تصویب قانون مشروطیت می‌گذرد و ۷۰ سال از برنامه‌ریزی و ۴۰ سال از انقلاب می‌گذرد، ۱۱ سال هم از تصویب سند چشم‌انداز آرمانی گذشته است هنوز کشور توسعه‌پذیر نشده است. دیدگاه موجود باعث شده ما تفکر واقع‌گرا نداشته باشیم، بستر توسعه به وجود نیاید و ماموریت‌های تک تک ما از جمله دانشگاه‌ها به ثمر نرسد. بستر لازم برای اینکه ما مهندس مشاور و پیمانکار خوب داشته باشیم فراهم نشده است، شاید فکر ایجاد آن وجود داشته باشد اما ضمانت اجرایی برای ایجاد آن وجود ندارد و مدام از آن تخطی می‌شود و به وجود بحران‌هایی مانند بیکاری، رکود و تخلیه روستاها منجر می‌شود. محملی که به وجود آمده باعث اشتغال برخی مهندسان در مشاغل غیر تخصصی شده است.

وی در پایان تصریح کرد: در برنامه پنجم ما به فکر افتادیم پروژه مهندسی دوباره را راه‌اندازی کنیم، که به نقطه صفر پروژه‌ها برگردند و بررسی کنند که با چه کاری سرویس‌دهی آن بهینه می‌شود. در این زمینه روی سازمانهای آب کار شد و در قالب یک نشریه مدارج لازم را طی کرد و استاندارد شد که برای همه پروژه‌های مملکتی قابل اجرا است. به نظر من در برنامه ششم می‌توان به جای کلنگ‌زنی جدید به سمت مهندسی دوباره رفت. از ما خواسته شد درباره پروژه‌های ریلی هم این کار را انجام دهیم و ما همین کار را انجام دادیم اما اثری از هیچ کدام از آنها در برنامه ششم نبود. روند امور نشان می‌دهد در این کشور حمیت لازم برای توسعه و پیشرفت با وجود این همه ظرفیت و توان وجود ندارد.

الزامات صدور خدمات فنی و مهندسی

سخنران بعدی این پانل آقای دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران و مدیرعامل شرکت بین‌المللی استراتوس بود که درباره ظرفیتهای پیمانکاری موجود در کشور عنوان کرد: با توجه به حوزه فعالیت شرکتهای فنی و مهندسی و تجربه خود در سندیکای شرکتهای ساختمانی و انجمن صدور خدمات فنی و مهندسی مطالب خود را در ۳ محور ارائه می‌دهم. قبل از آن اطلاعاتی درباره وضعیت کلی پیمانکاری در کشور ارائه خواهم داد. وی افزود: در ابتدا خلاصه‌ای از تحقیقی را که در این مورد انجام داده‌ایم به حضوران عرضه می‌کنم، ببینیم تعداد پیمانکاران کشور به تفکیک رشته‌های مختلف چیست. تعداد پیمانکاران تایید صلاحیت شده کشور براساس اطلاعات استخراج شده از سایت سازمان برنامه و بودجه کشور برابر ۴۳۵۳۱ شرکت و تعداد مشاورین تایید صلاحیت شده برابر ۲۹۰۷ شرکت است. این تعداد پیمانکار در ۷۰ هزار عنوان تعیین صلاحیت شده‌اند. این ۷۰ هزار به تفکیک رشته‌ها شامل ۲۳ هزار و ۵۰۰ پیمانکار در رشته ساختمان هستند، بیشترین تجمع بعدی در آب و راه و ترابری و تاسیسات و تجهیزات است. از لحاظ رتبه‌بندی این ۷۰ هزار رشته پیمانکاری، می‌توان مشاهده کرد که در رتبه ۵ تراکم بسیار زیادی از شرکتهایی را داریم که تشکیل شده‌اند و آماده کار هستند یعنی در واقع یک پتانسیل بسیار جوان را در بخش پیمانکاری مملکت و حدود ۷۰ درصد ظرفیت پیمانکاری ما را تشکیل می‌دهند.

دکتر گلابتونچی افزود: در بخش نیرو نسبت به بخش ساختمان و راهها سیستم پیمانکاری ما کمتر وارد شده است. در بخش کشاورزی هم همینطور یعنی پیمانکاری صنعتی- کشاورزی ما در رتبه‌های بالا و پایین به شدت کم است. اگر ما بخواهیم به همه پیمانکاران کشور کار ارجاع دهیم ظرفیتی که آنها می‌توانند داشته باشند حدود ۱ میلیون میلیارد تومان است که با توجه به

وضعیت بودجه، کاری که توزیع می‌شود و مکانیسم توزیع کار بخش عمده‌ای از این شرکتها یا صاحب کار نمی‌شوند یا به شدت از نظر توان مالی پایین هستند و با یک یا دو پروژه گذران می‌کنند. آقای مهندس سعیدآبادی در قسمت بعدی توضیح خواهد داد که برای بهتر کردن شرایط این پیمانکاران حول و حوش چه موضوعاتی باید کار کرد.

گلابتونچی عنوان کرد: من تمام استانهای کشور را از لحاظ نوع کار و پیمانکاران موجود در آن بررسی کرده‌ام اما به لحاظ محدودیت در زمان ارائه، تنها استان تهران را توضیح می‌دهم. از ۷۰ هزار شرکت- رشته تایید صلاحیت شده ۲۶

دکتر گلابتونچی:

باید یک مسئول یا نهاد واحد برای صدور خدمات فنی و مهندسی وجود داشته باشد که ظرفیت کل پیمانکاری بتواند با حمایت آن نهاد در کشورهای مختلف منطقه فعال شود. به نظر من این نهاد باید در حد معاون رئیس جمهور باشد تا بتواند با دولتمردان تعامل کند و مسیر صدور خدمات فنی و مهندسی را باز کند

ما توان لازم برای رقابت با ظرفیت مهندسی ترکیه در بازارهای بین‌المللی را داریم اما نهاد حمایتگر و سیاست لازم برای فعال کردن کشور در زمینه صدور خدمات فنی و مهندسی را به خوبی نداریم. البته نهادهای موازی زیادی وجود دارند، اما نهادهای که مشکلات پیمانکاران را پیگیری کند، وجود ندارد. دولت باید بسته‌های حمایتی داشته باشد

درصد آنها در تهران هستند یعنی حدود ۱۸ هزار شرکت رشته که بیشتر دارای رتبه یک هستند و حدود ۴۰ درصد ظرفیت پیمانکاری کشور را بر عهده می‌گیرند. بیشتر آنها در ساختمان و راه و ترابری هستند. یعنی اساسا پیمانکاری ما گرایش دارد به راه و ترابری و ساختمان، باید در ظرفیت‌های دیگری مانند نفت و نیرو و کشاورزی فعالیت داشته باشیم. به این آمار باید پیمانکارهایی که کار می‌کنند و تأیید صلاحیت نشده‌اند یا رتبه آنها باطل شده یا اساسا برای ثبت مراجعه نمی‌کنند اما فعالیتی دارند را نیز اضافه کنید که ظرفیت و حجم پیمانکاری کشور را نشان می‌دهد. نکته‌ای که وجود دارد این است که کجا می‌توان این ظرفیت پیمانکاری را مشغول به کار کرد. در شرایط کنونی یکی از مهم‌ترین گزینه‌ها برای به کار گرفتن این ظرفیت در صدور خدمات فنی و مهندسی است.

مدیرعامل شرکت استراتوس با بیان اینکه برای ورود به بحث صدور خدمات فنی و مهندسی الزامات آن را باید بررسی نمود عنوان کرد: برای اینکه ببینیم برای بهتر شدن صدور خدمات فنی و مهندسی باید چه کنیم نگاهی به اقدامات ترکیه طی ۴۰ سال گذشته در زمینه صدور خدمات فنی و مهندسی می‌اندازیم، باید بررسی شود چرا ما نمی‌توانیم با این ظرفیت و پتانسیل جایگاه ترکیه را که رقیب منطقه‌ای ما است در صدور خدمات فنی و مهندسی بگیریم. حدود ۸-۹ درصد تولید ناخالص ترکیه را صنعت ساخت و ساز تشکیل می‌دهد. حدود ۲ میلیون نفر از جمعیت ۸۰ میلیونی ترکیه به طور مستقیم در صنعت صدور خدمات فنی و مهندسی اشتغال دارند. سهم بخش ساخت و ساز در اقتصاد ترکیه ۳۰ درصد است. اگر ما بتوانیم ظرفیت بزرگ صدور خدمات فنی و مهندسی کشور را درست فعال کنیم ما هم می‌توانیم سهم ۳۰ درصدی در اقتصاد داشته باشیم.

وی با بیان اینکه ترکیه در دنیا دومین تولید کننده و صادرکننده عمده مصالح و تجهیزات ساختمانی است عنوان کرد: وقتی صنعت ساختمان و پیمانکاری حرکت کند یک چرخه عظیمی از تولید و اشتغال از جمله مصالح ساختمانی

را به همراه می‌آورد. ترکیه انقلاب مهندسی خود را با ایده‌های تورگوت اوزال از ۱۹۷۲ شروع کرد و تا سال ۲۰۱۷ ۹۰۰۰ پروژه را در ۱۱۵ کشور دنیا انجام داد که ۳۵۰ میلیارد دلار درآمد داشت که به‌انجام رسانید.

براساس آمار و اطلاعات، هر سال مجله صنعت پیشرو رتبه‌بندی ۲۵۰ پیمانکار برتر و بزرگ دنیا را اعلام می‌کند که ۴۰ پیمانکار ترکیه جزو این ۲۵۰ پیمانکار برتر دنیا بوده‌اند. تنها دو پیمانکار ما در سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ در رده بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ این لیست بوده‌اند. ترکیه در ۵ قاره کار کرده‌اند، ما هم کار کرده‌ایم اما می‌بینیم که چقدر با هم تفاوت داریم.

گلاتونچی افزود: چین بیشترین و بزرگترین پیمانکاری را در بخش صدور خدمات فنی و مهندسی دارد و در سال ۲۰۱۵ تعداد ۶۵ پیمانکار چینی جزو ۲۵۰ پیمانکار برتر دنیا بوده‌اند. ترکیه با ۴۰ پیمانکار در رتبه دوم بوده و حتی ظرفیت کاری آن از کشورهای اروپایی و آمریکا بالاتر بوده است. جایگاه ما را با آن حجم مهندس و شرکت پیمانکاری و فارغ‌التحصیل ببینید. سهم کارهایی که پیمانکاران ترکیه گرفته‌اند بیش از همه جا در فدراسیون روسیه، ترکمنستان، لیبی، عراق بوده یعنی جاهایی که ما راحت می‌توانستیم کار بگیریم ولی سیاست‌های حمایتی و برنامه‌ها به گونه‌ای نبوده که قادر به این کار باشیم. باید سیاست‌های متقن حمایتی داشته باشیم که به پیشبرد برنامه ما برای حضور در بازار جهانی کمک کند.

وی با بیان این که نوسانات و موج بیکاری می‌تواند مشکلات زیادی را برای کشور به وجود آورد تصریح کرد: با نگاهی به سهم کاری که ترکیه در صنایع مختلف و در ۱۱۵ کشور دنیا گرفته‌اند متوجه می‌شویم، ترکیه ۱۹۲۹ پروژه در فدراسیون روسیه اجرا کرده است که حدود ۶۶ هزار میلیون دلار درآمد داشته است، صدور خدمات فنی و مهندسی ترکیه به فدراسیون روسیه حدود ۱۹ درصد است. در ترکمنستان این مقدار ۱۴ درصد است در صورتی که ما هنوز درگیر این مسئله هستیم که به ترکمنستان گاز

بدهیم یا ندهیم. در لیبی سهم ترکیه ۸ درصد و در عراق ۶ درصد است. در سال ۲۰۱۷ که قائله داعش به فضل خدا و یاری جوانان برومند کشور خاتمه یافت، ترکیه در سه ماهه اول همان سال ۸۴۷ میلیون دلار کار از عراقی‌ها گرفته‌اند.

وی درباره وضعیت صدور خدمات فنی و مهندسی ایران در ۴۰ سال اخیر نیز گفت: ما در همه جای دنیا کار گرفته‌ایم. معمولاً یک شرکت ما رفته و کار را بیشتر با لابی گرفته و کمتر توانسته از طریق مناقصه یا سیستم بین‌المللی کار را بگیرد. در جایی مانند ونزوئلا دو شرکت داریم. در بلاروس بیشتر سرمایه‌گذاری کرده‌ایم و در عراق حدود ۵۵ شرکت داشته‌ایم که حدود ۹۶ پروژه را اجرا کرده‌اند. از این تعداد در ۶۰ پروژه بخش خصوصی وارد شده و ۳۶ مورد را شرکت‌های غیرخصوصی گرفته‌اند. این شرکت‌ها شرکت‌هایی بوده‌اند که از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۴ با تمرکز بر این که ظرفیت کار پیمانکاری در ایران مناسب نیست به

منطقه‌ای شرکت کنند یعنی این ظرفیت در پیمانکاری کشور وجود داشت که خود را به استانداردهای بین‌المللی برسانند و با رقاباتی مثل چین و ترکیه رقابت کنند. این ظرفیت به تدریج در حال از بین رفتن است چون سرنوشت پیمانکارانی که وارد عراق شده‌اند سرنوشت خوبی نیست. پیمانکاران ما در عراق در بخش‌های مختلفی از جمله در بخش ساختمان کار گرفته‌اند اما علیرغم اینکه ما کشوری نفتی هستیم و پیمانکاران نفتی خوبی داریم نتوانستیم در بخش نفت عراق وارد شویم. در بخش ورزش و جوانان هم نتوانستیم خوب وارد شویم. ۱/۳ میلیارد دلار در عراق مرکزی کار گرفته‌ایم که در مقایسه با آمار حیرت‌انگیز ترکیه چیزی نیست. ۷۰۰ میلیون دلار کار در اقلیم کردستان گرفتیم. یعنی در مجموع ۲ میلیارد دلار کار در برابر ۳۴ میلیارد دلار کار ترکیه گرفتیم. وی افزود: ما ظرفیت و توان لازم را برای

عراق منتقل شده‌اند تا بتوانند کار کنند. از مجموعه قراردادهای ثبت شده در کمیته ماده ۱۹ سازمان توسعه و تجارت ایران از سال ۱۳۹۱ تا سال ۱۳۹۵ هر سال وضعیت ما به جای این که بهتر شود بدتر شده است و در سال ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ تقریباً کاری اخذ نشده است. در سال ۱۳۹۱ حدود ۳۵ کار اخذ شده بود و در سال ۱۳۹۵ به ۳ کار رسید.

وی خاطرنشان کرد: در سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ پیمانکاران ما این جسارت را پیدا کرده بودند که ساختار خود را اصلاح کنند و در مناقصات بین‌المللی و

رقابت با ترکیه داشتیم اما نهاد حمایت‌گر و برنامه و سیاست لازم را برای فعال کردن کشور در صدور خدمات فنی و مهندسی نداشتیم. البته نهادهای موازی زیادی وجود دارد، اما نهادی که وقتی یک پیمانکار مشکل پیدا می‌کند بتواند به آن مراجعه کند و موضوع را پیگیری و حل کند، وجود نداشت. ما سیستم تسهیل‌کننده و مشوق‌های لازم و اصل حمایت همه جانبه از صدور خدمات فنی و مهندسی را نداریم. اگر این چرخه فعال شود ما هم می‌توانیم یکی از بزرگترین تولیدکنندگان مصالح در منطقه باشیم.

نقش مهندسان مشاور ما برای نفوذ در شرکت‌های کشورهای همسایه و بحث‌های فنی آنها بسیار پررنگ است چون اساسا جایی مانند عراق که متن قراردادهای فنی خوبی هم ندارند و ما می‌توانیم این متون را هم کمک کنیم تهیه کنند.

وی درباره مصائب و مشکلات پیمانکاران حاضر در عراق نیز عنوان کرد: ۵۰ شرکت ما وارد عراق شدند و کار گرفتند اما چه بلایی سر آنها آمد. زمانی که داعش وارد منطقه شد اینها کار گرفته بودند و کار می‌کردند. کارفرمایان عراقی به شدت دچار مشکل شدند چون اولویت آنها جنگ شد و نمی‌توانستند صورت وضعیت پیمانکاران ما را پرداخت کنند در حالی که همان موقع ترکها یک مکانیزم حمایتی گذاشتند و آن این بود که پیمانکاران صورت وضعیت خود را به بانکهای ترکیه می‌دادند، یک درصدی کم می‌شد و پرداخت می‌گردید، ولی ما در بیابان خدا رها شدیم و تنها مراقب بودیم مال و اموال مان کامل از بین نرود. ما مشکل صدور ضمانت نامه داریم و برای صدور یک ضمانت نامه مجبور می‌شویم چند بار هزینه بدهیم. اول از بانک توسعه صادرات، بعد از بانک عراقی، و در نهایت کار کنیم یا نه کارفرمای عراقی نامه می‌زند که تمدید کن و ما باید دوباره به بانک عراقی مراجعه کنیم و این سیکل را تکرار کنیم یعنی ما هنوز نتوانسته‌ایم مرادوات بانکی خود را با عراق که تا این اندازه ظرفیت کار کردن دارد درست کنیم و تا این امر درست نشود عملا نمی‌توانیم در مناقصات بین‌المللی شرکت کنیم و رقیب پیمانکار ترک و چینی باشیم.

دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی گفت: در نقل و انتقال پول در عراق و سایر نقاط جهان هم مشکل داریم و اکنون این کار صرافی به صرافی انجام می‌شود در حالی که در بحث مهندسی و پیمانکاری باید لحظه به لحظه بتوانید پول جابه جا کنید و پرداخت‌های لازم را انجام دهید. تمدید قراردادها برای شرایط خارج از قصور هم مطرح است. دولت اقلیم یک سری چک می‌داد که قادر به پرداخت آن نبود. پیمانکار برای صورت وضعیت چک می‌گرفت در حالی

که در بانک پولی نبود و باید چک را بیرون با ۳۰ درصد دیسکانت نقد می‌کردند. تعیین تکلیف و توقف یا ادامه قراردادها معلوم نبود و نیست یعنی نهادی نبود که بگوید: «کار را متوقف کن، خسارت را می‌دهم یا کار را ادامه بده و من از شما حمایت می‌کنم». مشکل قراردادی و اخذ خسارتها هم مسئله بود، با شروع جنگ بسیاری کارها متوقف شد و شرکتها بدون اینکه درآمد داشته باشند هزینه هم پرداخت می‌کردند.

وی افزود: مشکل گردش کار هم وجود دارد و عملا کارفرماها خود را مسئول نمی‌دانند. شاید برای همین است که یکی از بحث‌های استراتژیک سیاست خارجی کشورهایی که صدور خدمات فنی و مهندسی می‌کنند این است که شش دانگ از پیمانکاران صدور خدمات فنی و مهندسی خود حمایت می‌کنند. حتما شنیده‌اید که رئیس جمهور ترکیه وقتی به ایران می‌آید قبل از رفتن به دیدار مقامات کشور ما اول پیمانکار ترک را در پروژه‌ای که در ایران دارد می‌بیند. نتیجه این حمایت هم این است که می‌تواند ۳۰ درصد بار اقتصادی مملکت را روی دوش پیمانکاران کشورش بگذارد. در حال حاضر بیش از ۸۰۰-۹۰۰ دستگاه ماشین‌آلات سنگین و تجهیزات در عراق است و به خاطر شرایط موجود کار نمی‌کنند و دارد از بین می‌رود، کارها هم بلا تکلیف هستند. البته دولت ما در مقطعی کمک کرد و ۲۰۰ میلیون دلار را به صورت ارزی و در قالب تسهیلات ارزی به پیمانکاران داد که این مبلغ را وقتی جابه جا می‌کنند و به ایران می‌آورند ۲۲ درصد ریزش دارد. درست است که وام ارزی با ۲۲ درصد ریزش و پرداخت به نرخ دلار روز مسکن خوبی بود ولی در حال حاضر برای پیمانکاران ما در عراق معضل بزرگی شده است.

گلاتونچی خاطرنشان کرد: نکته مهم این است که ما باید یک استراتژی واحد و مدون بر اساس ظرفیت‌های کشور و پتانسیل مهندسی برای حضور و کار در خارج از کشور به ویژه کشورهای منطقه داشته باشیم، اگر این استراتژی را دنبال نکنیم با فوج عظیمی از بیکاری نیروهای

مهندسی در کشور مواجه می‌شویم و بخشی از آنها به کارهایی که در شان مهندسی کشور نیستند فکر می‌کنند و تن می‌دهند. اما چه پیشنهاد و راهکاری در این باره وجود دارد؟ دولت ما باید در ریزنی‌هایی که با دولت عراق دارد بتواند خط اعتباری ایجاد کند، در این باره انگلیس ۱۰ میلیارد پوند به دولت عراق اختصاص داده و خط اعتباری برای پیمانکاران خود ایجاد کرده، و گفته فقط به شرکت‌های انگلیسی کار بدهند، عربستان و ترکیه هم این کار را کرده‌اند. دولت باید بسته‌های حمایتی داشته باشد. یک مسئول یا نهاد واحد برای صدور خدمات فنی و مهندسی وجود داشته باشد که ظرفیت کل پیمانکاری بتواند با حمایت آن نهاد در کشورهای مختلف منطقه فعال شود. به نظر من این نهاد باید در حد معاون رئیس جمهور باشد تا بتواند با دولتمردان تعامل کند و مسیر صدور خدمات فنی و مهندسی را باز کند.

دبیر سندیکا عنوان کرد: باید کمیته‌های مشترکی از پیمانکاران، دولتمردان و مسئولان ایجاد شود تا طی گفتگو و تعامل گره‌های صدور خدمات فنی و مهندسی باز شود. تسهیل در مرادوات بانکی و گمرکی و مسائل مربوط به صدور خدمات مهم است. در دولتهای قبل از دولت آقای احمدی نژاد جایزه صادراتی تعریف شده بود که باعث می‌شد پیمانکاران در مناقصات بین‌المللی بتوانند تخفیف دهند و کار بگیرند. خود ما در عراق از همین جایزه برای گرفتن یک کار استفاده کردیم. می‌تواند LC ریالی و ارزی تصویب شود.

وی درباره استفاده کشورهای مختلف از ظرفیت خود عنوان کرد: ترکها بعد از داعش ۴ بانک در کردستان ایجاد کرده‌اند، و به پیمانکاران خودشان می‌گویند شما کار کنید و صورت وضعیت خود را بدهید تا بانکها پرداخت کنند و بعد در مرادوات بین‌الدولی صورت وضعیتها را می‌گیرند. عربستان به دولت اقلیم پیشنهاد داده با ایرانی‌ها تسویه کنند و عنوان کرده در مقابل تسهیلات و پول پروژه‌ها را می‌دهد،

همین بلا را در شارجه و افغانستان و ترکمنستان بر سر شرکت‌های ایرانی از جمله شرکت آبادراهان پارس آورده است. شرکت‌های ترکیه‌ای به پیمانکاران ایرانی می‌گویند قرارداد خود را به ما اقاله کنید، ما هم درصدی به شما می‌دهیم و بقیه کار را انجام می‌دهیم. یعنی قراردادی که ما به زحمت گرفته‌ایم و ۵ سال نگه داشته‌ایم باید به ترک‌ها بدهیم چرا که آنها اصل حمایت از پیمانکاری خود را دارند و ما نداریم.

دبیر سندیکا افزود: حوزه فعالیت شرکت‌های ترک، سعودی و اروپایی بسیار گسترده‌تر و ملموس‌تر شده است. اکثر کارهای عمرانی کردستان عراق در دید این شرکت‌ها قرار می‌گیرد. با حمایت‌های سیاسی و مالی دولت‌ها از بخش خصوصی‌شان که توانایی کار در خارج را دارند، بسیار بیشتر و مشهودتر شده است. یک نمونه در این باره افتتاح فرودگاه اربیل به دست نخست وزیر ترکیه است که نشانه حمایت قاطع از بخش خصوصی است. نمونه بارز دیگر ترانزیت کالا است، مرز گمرک ابراهیم خلیل در مرز ترکیه را از لحاظ صادرات اقلام ساختمانی با حجم مرز ما در کردستان عراق مقایسه کنید. شرکت‌های ترکیه که تازه آغاز به کار می‌کنند در پشت پرده با دولت اقلیم کردستان عراق مراداتی می‌کنند که اگر پول نداشتند در مقابل نفت و کالا بگیرند.

وی با بیان این که ما ۱۶۰۰ کیلومتر مرز خاکی با عراق داریم عنوان کرد: مصوبه مجلس عراق برای بازسازی این کشور بالغ بر ۴۰۰ میلیارد دلار است. باید بخش عمده آن ظرفیت به اینجا بیاید و همه نیروها برای رسیدن به این هدف باید از جامعه مهندسی کشور حمایت کنند. همانطور که ما در عملکرد نظامی در عراق همکاری کردیم و موفق بودیم، امروز هم باید از این ۴۰۰ میلیارد دلار سهم بزرگی داشته باشیم و مهندسان ما بتوانند از عراق کسب درآمد کنند. درآمد صدور خدمات فنی و مهندسی عدم وابستگی به نفت را می‌آورد و یکی از کم‌هزینه‌ترین و شفاف‌ترین درآمدها است.

۸۴ درصد شرکت‌های مهندس مشاور تعدیل نیرو داشته‌اند

سخنران بعدی این پانل دکتر سهیل آل‌رسول مدیرعامل شرکت مهندسین مشاور رهاب بود که عنوان کرد: سوال اینجا است که متولی توازن بین ظرفیت‌ها و نیازها کیست؟ آقای مهندس دادمان اشاره کردند ۲۳۷ هزار فارغ‌التحصیل مهندسی داریم که باید دید این عدد متناسب با نیازهای امروز ما در جامعه مهندسی هست یا نه؟ با افق‌های نه چندان روشن موجود در فضای موجود صدور خدمات فنی و مهندسی آیا این تعداد فارغ‌التحصیل مورد نیاز است؟ این آمار را با آمار جامعه پزشکی یا حقوقدانان مقایسه کنید. از دهه ۸۰ آموزش پزشکی افزایش ظرفیت خود را محدود کرده است

در اسفند ۱۳۹۵ تحقیقی انجام شد که وضعیت مهندسان مشاور را بررسی کند. ۸۴ درصد شرکت‌ها در سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ تعدیل نیرو داشتند. درصد تعدیل نیروها به طور متوسط بالغ بر ۴۷ درصد بود، نیروهای فرهیخته‌ای که سرمایه مهندسان مشاور بودند. تعطیلی تدریجی مهندسان مشاور هم به عینه مشهود است. در همان برهه تاخیر پرداخت در حقوق در همان شرکت‌هایی که تعدیل داشتند بالغ بر ۴/۵ ماه و گاه تا ۱۰ ماه بود. در همین حوزه اهم مشکلات نیز مطرح بوده است. برای نمونه مالیات بر عملکرد، بالغ بر ۷۰ درصد از پرداختی مهندسان مشاور دستمزد نیروهای متخصص است، اما وضعیت هزینه درآمد مهندسان مشاور با هم متعادل نیست. برای درآمدی که

که نسبت تقاضا و عرضه را متعادل کنند و فارغ‌التحصیلان آنها بتوانند در مشاغل مرتبط کار کنند. از طرفی می‌بینیم که آموزش مهندسی بی‌ضابطه رشد کرده و در مشاغل نامرتب فعالیت می‌کنند. وی افزود: در خصوص تنوع و تعداد مهندسان مشاور و پیمانکار صحبت شد، در بسیاری از حوزه‌ها ظرفیت‌هایی که وجود دارد و برای آنها سرمایه‌گذاری شده بلااستفاده مانده و به نوعی اتلاف سرمایه است ولی کمتر کسی اشاره کرده که آیا این تعداد مهندس با ظرفیت‌های ما تناسب داشت؟ آیا خود صنف واجد این شرایط نیست که این موضوع را کنترل کند؟ دکتر سهیل آل‌رسول خاطرنشان کرد:

بر اساس سیستم تعهدی هنوز دریافت نشده است مهندسان مشاور موظفند ۳۸ درصد مالیات بر ارزش افزوده بدهند که واقعا توان این کار را ندارند. وی افزود: در حوزه بیمه و تأمین اجتماعی که نظامی حیاتی است اما در پروژه عمرانی چه تعهدی بر عهده مشاور و پیمانکار برای پرداخت بیمه‌ها است که با عدم پذیرش ریسک‌ها مواجه‌اند و عدم پذیرش آن مشکلات آنها را چند برابر می‌کنند. نتیجه این فرایند چیزی نخواهد بود جز اینکه سرمایه‌های ملی از جمله مهندسان مشاور از بین بروند. تطویل زمان پروژه‌ها هم مشکل‌ساز است، سازمان برنامه در این باره بخشنامه

نظارت مهندسان مشاور را که بخشنامه مترقی بود اصلاح کرده، در این بخشنامه ذکر شده مهندس مشاور یک پروژه را می‌گیرد و باید تمام شود حق الزحمه وی پرداخت شود. در شرایطی که بالغ بر چند ده هزار پروژه ما تاریخی برای اتمام پروژه خود ندارند این به معنی آن است که شما بودجه مشخصی برای حق الزحمه مهندس مشاور در پروژه‌ای که قرار است ۳ ساله تمام شود اختصاص می‌دهید اما این پروژه ۹-۱۲ سال طول می‌کشد، و آن بودجه ثابت بعد از این مدت دیگر ارزش لازم را ندارد. علاوه بر این باید پرسید شما چه سودی در این بخشنامه برای مهندسان مشاور متصور بودید که اکنون ما به ازای آن اوراق سال ۱۴۰۰ را با ۵۰ درصد تنزیل پرداخت می‌کنید؟

وی تصریح کرد: پیش‌بینی می‌شود سهم بیکاری نیروهای متخصصی که در مهندسان مشاور شاغل بودند رو به فزونی برود. با نگاه به تعارضات اجتماعی دی ماه، جامعه‌شناسان معتقدند برای به حداقل رساندن این تعارضات اجتماعی باید گفتگوی دولت ملت در عرصه عمومی آغاز شود تا از ظرفیت‌های اجتماعی استفاده شود. ما در حوزه خود گفتمان با دولت را در قالب مقالات و مکاتبات آغاز کرده‌ایم. علیرغم این که در جلسات خود با مسئولان اراده‌ای مبنی بر جدی گرفتن حقایق که مستند شده دیده نشده است. امیدوارم این گفتمان آغاز شود تا تصویری از یک آینده روشن با تصویر کنونی از یک آینده مبهم جایگزین شود.

بخش خصوصی

به فکر تجدید ساختار باشد

آخرین سخنان این پانل مهندس بیژن سعیدآبادی رئیس هیات مدیره شرکت بام‌راه بود که عنوان کرد: مشکلات را می‌توان در سه بخش معضلات محیط کسب و کار، آماده نبودن بخش خصوصی برای شرایط پیش رو، و عدم تامین مالی برای اجرای پروژه‌ها دسته‌بندی کرد. اگر برای این سه معضل راه حلی پیدا شود ما می‌توانیم از بحران موجود عبور کنیم.

وی افزود: بعد از رونق نفتی دهه ۹۰ زخم اقتصاد بیرون زد و ما فهمیدیم در نظام اقتصادی دچار مشکل هستیم. چالش‌های نظام بانکی که پیش نیاز توسعه است هم رو شد. در عین حال بازارهای مالی ما در کشور به اندازه کافی پیشرفته نبود و نیست. در نتیجه بانکها علیرغم این که نقدینگی کشور بالا بود در مسیر تامین اعتبارات و تامین منابع مالی برای پروژه‌های زیرساختی کشور دچار محدودیت شدند. ما در ۱۰ سال اخیر از کمبود نقدینگی رنج بردیم. سرعت گردش پول در حداقل خودش بود، بدهی دولت به بانکها بسیار زیاد است، افزایش ریسک واگذاری تسهیلات برای بانکها زیاد است، کاهش کفایت سرمایه بانکها اتفاق افتاده و... که همه اینها زمینه‌ساز ناتوانی شبکه بانکی کشور در ایفای نقش خود شده است.

وی افزود: کاهش درآمدهای نفتی دولت را در تامین اعتبارات مورد نیاز و تخصیص آنها برای اجرای پروژه‌ها ناتوان کرده است. تسویه مطالبات معوقه و انباشته پیمانکاران و مهندسان مشاور با انواع اوراق و حتی پرداخت صورت وضعیت‌ها با اوراق به پیمانکاران و مشاوران صدمه زده و بنیان مالی آنها را تضعیف کرده است. کاهش سرمایه‌گذاری دولت در پروژه‌های زیربنایی، ناتوانی شبکه بانکی و پیشرفته نبودن بازارهای مالی و پرداخت مطالبات و صورت وضعیت به شکل اوراق بنگاههای پیمانکاری و مشاوره را در ورطه ورشکستگی قرار داده است.

سعیدآبادی تصریح کرد: اگر بنگاههای پیمانکاری و مشاوره به روند ۸ ساله گذشته نگاه می‌کردند و آن را تحلیل می‌کردند، کاهش درآمد نفتی و تغییر رفتار دولت را رصد می‌کردند، انتظار تکرار وضعیت قبل که بازگشت سرمایه‌گذاری در طرح‌های زیرساختی کشور را کنار می‌گذاشتند و با تحلیل روشن‌تری از آینده پیش می‌رفتند. اساسا در آینده در آن سرمایه‌گذاری دولت در پروژه‌های عمرانی محدود است و بخش خصوصی باید به این حوزه وارد شود. دولت در

سالهای گذشته بیش از ۱۳ مورد مقررات و بخشنامه و آیین‌نامه صادر کرده و بخش خصوصی را به مشارکت در توسعه کشور دعوت کرده است.

وی با برشمردن این قوانین مقررات و بخشنامه‌ها عنوان کرد: اکثر این قوانین بدون حضور بخش خصوصی و براساس رابطه‌ای تعریف شده بین دولت و بخش پیمانکاری و مشاوره کشور تدوین نشده‌اند و اگر از همفکری آنها استفاده شده محدود و به طور متفرق و غیر ثمربخش بوده، بنابراین در سالهای گذشته موفقیت مورد انتظار محقق نشده است. علیرغم این که این قوانین به تدریج شفاف شده‌اند اما هنوز شفافیت لازم را ندارند و تعهداتی که دولت براساس این قوانین پذیرفته بسیار ضعیف‌اند و مشوقهای لازم را برای حضور بخش خصوصی در عرصه جدید فراهم نکرده است. ریسک‌های بسیار زیادی هستند که برخی از آنها واقعا قابل شناسایی نیستند، اتاقهای داوری برای حل اختلافات وجود ندارد و رژیم حقوقی برای استقرار این وضعیت به وجود نیامده است.

سعیدآبادی عنوان تاکید کرد: با وجود همه این مشکلات بخش خصوصی نباید نقش منفعلانه‌ای داشته باشد و باید خود را برای شرایط پیش رو آماده کند. این کار در شرایط بیکاری، از دست دادن نیروها، تاخیر در دریافت مطالبات و تنزیل اوراق کار بسیار سختی است و نمی‌توان از بخش خصوصی انتظار فکر کردن به توسعه و تجدید ساختار را داشت ولی چاره‌ای جز این هم وجود ندارد و بخش خصوصی باید وارد این عرصه شده و با دولت مذاکره کند.

وی خاطرنشان شد: به نظر می‌رسد بخش خصوصی ناچار است در ساختار خود تجدید نظر کند. تا کنون ما به عنوان پیمانکار و مشاور وظایف مشخص اجرا را داشتیم و دولت برای ما تامین مالی می‌کرد، بهره‌برداری و بازپرداخت هم به عهده دولت بود. با تجدید ساختار ما باید در سازمانهای خود پروژه‌ها را طراحی، توجیه فنی و اقتصادی کنیم، با

کمک موسسات مالی تامین مالی کنیم، و بعد از اجرا آنها را بهره‌برداری کنیم. در مرحله بعد بازاریابی کنیم و محصول را بفروشیم تا اصل و فرع هزینه‌ها را پرداخت کنیم. باید موانع و مخاطرات این مسیر را معین کنیم و برای کاهش اثر ریسک‌ها و انتقال آنها با دولت کار کنیم تا فضای مورد نیاز برای حضور موثرتر بخش خصوصی در عرصه صنعت احداث فراهم شود. برای این کار ضروری است مشارکت و تعامل نزدیک توأم با اعتماد متقابل دولت، بنگاه‌های تامین سرمایه و صنعت احداث ایجاد شود.

چه باید کرد

مهندس بهمن دادمان در ادامه این پانل به راهکارهای پیشنهادی پرداخت و عنوان کرد: راهکارهایی که انتظار می‌رود بتواند شرایط را برای حفظ و بقای ظرفیت‌های موجود فراهم کند شامل موارد زیر است:

۱- برگرداندن سهم عمران کشور از سرمایه‌های ملی در بودجه‌های سنواتی چرا که از این طریق سریع‌ترین اشتغال ممکن به دست می‌آید و یقیناً تزریق نقدینگی به پروژه‌های عمرانی اثر مخرب کمتری از اثر پرداخت هزینه‌های جاری و یارانه مستمر در ایجاد تورم خواهد داشت

۲- دولت در برچیدن اوراق مشارکت و اسناد خزانه و اوراق تسویه به پیمانکاران و مشاوران کوشا باشد و این خسران بزرگ و فشار عظیم تنزیل آنها را از دوش حرفه‌مندان بردارد، به این شیوه علاوه بر تامین و بازگشت به شرایط قراردادی اولیه پیمانها اعتماد را به محیط عمران بازگردانده و بتواند بهترین شیوه فروش این اوراق در بازارهای رسمی توسط خود دولت و پرداخت نقدی وجوه به دست آمده به پیمانکاران و مشاوران را عملیاتی کند

۳- اصلاح نظام فنی و اجرایی و یکپارچه‌سازی آن با رویکرد اصلاح شرایط پیمان و تامین حقوق مساوی و برابر برای طرف قراردادها، و انسجام بخشیدن به مجموعه ضوابط و بخشنامه‌ها، تقلیل تعداد آنها و تلاش در جهت اصلاح نظام قیمت‌گذاری پروژه‌ها و ضوابط تشخیص صلاحیت و ارجای کار و اصلاح قانون

مناقضات در یک رویکرد مشارکتی با ذی نفعان اعم از پیمانکار، مشاور و کارفرمایان برای بازتعریف روال مدیریت پروژه‌های عمرانی

۴- جلوگیری از تضییق حقوق بخش خصوصی در واگذاری کار به روش ترک تشریفات به نهادهای نظامی و دولتی و جبران و جلوگیری از برخوردهای دوگانه در تشخیص صلاحیت و ارائه رانت به خارج از بخش خصوصی و در یک کلمه رعایت عدالت در برخورد با ظرفیت‌های موجود کشور

۵- اصلاح قوانین در جهت برخورد یکسان و حقوق مساوی به دولت و طرف قراردادها، آن، چرا باید تاخیر در پرداخت دولت بدون ضمان و خسارت تاخیر در تادیه باشد ولی بیمه تامین اجتماعی

مهندس سعیدآبادی:

مشکلات را می‌توان در سه بخش معضلات محیط کسب و کار، آماده نبودن بخش خصوصی برای شرایط پیش رو، و عدم تامین مالی برای اجرای پروژه‌ها دسته‌بندی کرد. اگر برای این سه معضل راه حلی پیدا شود ما می‌توانیم از بحران موجود عبور کنیم.

و مالیات با امکان حداکثری قانونی از این حق برخوردار شده و راسا بتوانند در حسابهای شرکتهای پیمانکار و مشاور ورود و نسبت به برداشت هزینه‌هایی از جنس خسارتهای تاخیر اقدام کنند.

۶- این مباحث در خصوص تامین مالی با توجه به اینکه در خصوص موضوع مربوط به عدم توانایی تامین در قالب بودجه سنواتی باعث بحثهای مختلفی می‌شود و پاره‌ای افراد این حق را می‌دهند که حال که دولت پول ندارد و می‌بایست به بخش خصوصی اتکا کنیم و این اتکا تامین مالی را به دنبال داشته باشد. در خصوص تامین مالی انسجام قوانین و انسجام بخشیدن به آنها در جهت تقویت بازار مالی، اصلاح شبکه بانکی برای ورود آنها به تامین سرمایه بلند مدت و جلوگیری از بخشی‌نگری آنها و تشویق آنها در این عرصه

۷- اصلاح نظام قیمت‌گذاری محصولات و خدمات زیرساختی کشور جهت تامین مبنای اصلی جهت شروع و شیوع سرمایه‌گذاری بخش خصوصی

۸- اصلاح ضوابط و شیوه عمومی واگذاری کارها به شیوه BOT و BOO و ... با رویکرد دریافت بهای خدمات و محصول از مصرف کننده نهایی و حذف واسطه دولتی در این مسیر. مهم‌ترین مانع در این قراردادها مشارکتی این است که شما می‌بایست محصول یا خدمات خود را به دولت عرضه کنید و دولت به عنوان خریدار منحصر به فرد برای تضمین خرید به شما مبنای قرارداد را بدهد و شما مانند سایر پیمانکاران به دنبال دریافت پول خود از دولت به ورطه دریافت اسناد خزانه مدت‌دار بیفتید

۹- اصلاح قوانین داخلی به منظور فاینانس داخلی و تامین شرایط مشابه فاینانس خارجی؛ مستحضر هستید که در فاینانس داخلی به شما یک کاغذ می‌دهند صرفاً به لحاظ تضمین برگشت سرمایه در سالهای مورد نظر و به امضای رئیس سازمان برنامه و بودجه و از طرفی هم حداکثر سود مورد انتظار آنها سود اوراق مشارکت هست در حالی که در فاینانس خارجی بسیاری از شرایط کاملاً متفاوت و در جهت حذف

ریسک سرمایه‌گذار در همه ابعاد است. در عین حال ما انتظار داریم همانگونه که به دنبال افزایش سرمایه‌گذاری خارجی در کشور هستیم در مسیر رفع موانع و تنش‌های آن نیز قدم برداریم. ۱۰- در همین مسیر صدور خدمات فنی و مهندسی با وجود محدودیت‌های داخلی می‌تواند راهگشا باشد. در عین حال از یاد نبریم که تنها راه صدور خدمات فنی و مهندسی تقویت ظرفیت‌های مهندسی ایجاد شده در داخل کشور است.

پرسش و پاسخ

در پایان این پانل برنامه پرسش و پاسخ برگزار شد. **مهندس محمدرضا طیب‌زاده مدیرعامل شرکت آرش سازه** در این بخش با تشبیه توانایی‌ها و ظرفیت‌های

شرایط دشوار موجود کار آسانی نیست. دکتر عسکری نیز در پاسخ به سوالی درباره چگونگی بقای شرکت‌های جوان مهندس مشاور عنوان کرد: متأسفانه مطابق با مثال روش بیولوژی قورباغه ما به تدریج در حال فنا شدن هستیم. فشارهایی که بر مهندسان مشاور و پیمانکاران تحمیل شده فشارهای تدریجی است، ما تا چه زمانی باید در موارد جزئی بحث کنیم و موارد کلی خود را با بخشنامه‌هایی که مانند آسپرین عمل می‌کند حل کنیم؟ مشکل اساسی ما خودشیفتگی و حق ندادن به بخش خصوصی است. ما بخش خصوصی به معنای این که یک سرمایه اجتماعی باشد نداریم، متأسفانه دولتها به سازمانهای مردم نهاد اعتماد ندارند و از مشارکت آنها بهره نمی‌برند

غافل از این که با این شیوه نمی‌توان به نتیجه رسید.

دکتر گل‌آبتونچی نیز در پاسخ به سوال حاضران درباره مشارکت شرکت‌های کوچک برای ساختن شرکت‌های بزرگتر عنوان کرد: این کار به خصوص در حوزه صدور خدمات فنی و مهندسی لازم است. ۱۰ شرکت از ۵۰ شرکت بخش خصوصی که برای کار در عراق رفته بودند مشارکتی بودند و ساختار خود را به استاندارد بین‌المللی رسانده بودند. به هر حال یکی از ایراداتی که به بخش خصوصی وارد است بحث ساختار است که با ادغام و

مشارکت قابل حل است. **مهندس سعیدآبادی نیز در پاسخ به سوالی دیگر عنوان کرد:** راه پیش رو راه دشواری است نه به لحاظ این که بنیه مالی بخش خصوصی ضعیف است بلکه به لحاظ این که نه ما و نه دولت تجربه فضای جدید را نداریم. ما سالیان سال با نفت زندگی کردیم و امروز نفت نیست، پس ناگزیریم دنبال راههای جدید برویم که تنها از راه بخشنامه ممکن نیست و نیاز به تغییرات بنیادین داریم.

ارائه مقالات برگزیده

در بخش دوم برنامه‌های روز اول این همایش مقالات بخش سد در سالن اجتماعات و مقالات تونل در سالن دکتر پاکدامن ارائه شد. سخنران کلیدی این بخش مهندس محمدرضا طیب‌زاده بود که سخنرانی ارائه شده توسط ایشان به طور کامل در ماهنامه پیام آبادگران منتشر شده است و علاقمندان می‌توانند به آن مراجعه کنند. در بخش پایانی برنامه‌های روز اول همایش، نیز ارائه گزارش طرح چند منظوره اوماویا با حضور کارشناسان شرکت فراب، مهتاب قدس و دانشگاه شریف صورت گرفت. طی یک پانل دیگر نیز نقش توسعه سدها در توسعه پایدار منابع آب تحت تاثیر تغییر اقلیم و استراتژی‌های سازگاری با رویکرد آمایش سرزمین توسط دکتر دائمی، دکتر هدایت فهمی، دکتر علی‌اصغر علم‌الهدی، دکتر بهرام طاهری و مهندس مجید سیاری بررسی شد.

در دومین روز همایش یک پانل ارایه مقالات و دو نشست تخصصی با سه موضوع پیش‌بینی شده بود که عبارت بودند از «پانل مترو و ارایه تجربیات چند کلانشهر کشوری» به ریاست جناب آقای «علی امام» مدیرعامل شرکت متروی تهران، «پیاده سازی بازار آب با رویکرد ارزش اقتصادی و ذاتی آب در حوضه‌های آبریز» به ریاست جناب آقای «علی اصغر اسماعیل‌نیا» مدیرکل دفتر سرمایه‌گذاری و تنظیم مقررات بازار آب و برق و «ارائه گزارش طراحی و اجرای تونلهای بلند آزادراه تهران-شمال» به ریاست مهندس «وحید فلسفی» مدیر پروژه شرکت آزادراه تهران-شمال.

موجود در کشور به دانه‌های تسبیح عنوان کرد: متأسفانه نخ این تسبیح یا همان مدیریت در بخش خصوصی و دولتی فراموش شده است، که **مهندس دادمان با تأیید این امر عنوان کرد:** بخش خصوصی در شرایط رونق قادر به ادامه فعالیت است و شرایط رکود تاثیر مخربی بر این بخش دارد و مدیریت آن را دشوار می‌کند و پیش فرض ارتقای مدیریت در حال حاضر بقای آن است. دادمان در پاسخ به این سوال که بخش خصوصی برای بهبود شرایط چه کرده است عنوان کرد: ما ماندیم! و ماندن در

را در این مسیر ارزشمند یاری رسانند و مدد ما باشند برای به یاد ماندن این یادمان نیک.

تاریخ و مکان نکوداشت:

نکوداشت در تاریخ نهم بهمن ماه سال یکهزار و سیصد و نود و هفت خورشیدی، در تالار بین المللی قلم در مجموعه کتابخانه ملی ایران و از ساعت ۱۶ الی ۲۲ برگزار خواهد شد.

برنامه نکوداشت شامل:

شامل سخنرانی‌ها، تقدیر از چهره‌های ماندگار صنعت ساخت، پرده برداری از سردیس چهره‌های ماندگار و تندیس نکوداشت، پخش کلیپ هفتادسالگی سندیکا، اجرای موسیقی زنده، پذیرایی و صرف شام خواهد بود.

-کتاب نکوداشت:

(مشمول بر تاریخچه سندیکا، معرفی ادوار هیات مدیره، سخن بزرگان، مقالات تخصصی، تقدیرنامه‌ها و عکس‌های سازه‌های استوار خواهد بود) که در دست تهیه است و از صاحبان نظر دعوت می‌نماییم فایل WORD نظرات و مقالات خود را برای درج در این کتاب به نشانی پست الکترونیکی نکوداشت 70SB@ACCO.IR نکوداشت ارسال فرمایند.

-کلیپ نکوداشت:

که در بردارنده مصاحبه‌های حضوری؛ چهره‌های شناخته شده این صنعت و تاریخچه‌ای از فعالیت‌های اعضای سندیکا است و هم‌اینک در مرحله تدوین قرار دارد. در ادامه سخنانی چند از این بزرگان که به صورت خلاصه شده تحریر شده است که تقدیم می‌شود.

مهندس بهمن دادمان

رئیس محترم هیات مدیره سندیکا و رئیس هیات مدیره شرکت پورنام.

ایشان به تفکیک انجمن‌های مختلف از دل سندیکا در دهه هفتاد اشاره نمودند و پی‌گیری اتحاد و برگشت

به بهانه هفتادمین سال تاسیس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

و ما شاهد شکل‌گیری این رویداد تاریخی در زمستان سال جاری خواهیم بود.

حال به بهانه این نکوداشت خلاصه فعالیت‌هایی که تا کنون در این زمینه انجام شده است به اختصار تقدیم می‌کنیم و بدین وسیله از تمامی اعضای محترم سندیکا، به خصوص افراد صاحب سخن دعوت می‌نماییم برای هرچه بهتر شدن این نکوداشت ما

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هفتاد سال است که به صورت مدون و با پیشرفت دانش روز بشری و در فرازونشیب‌های پیش رو، متولی احداث و آبادانی کشور عزیزمان ایران است. قدرشناسی و تعریف از هفتاد سال مدیریت و همکاری ارزشمند اعضای این سندیکا در قالب یک نکوداشت، کاری است که دست اندرکاران مدیریت سندیکا قصد انجام آن را به واقعیت رسانده‌اند

مهندس محمد علی پورشیرازی بازرس سندیکا و عضو هیات مدیره شرکت چالدران

مهندس پورشیرازی تاکید دارند که صنعت احداث ارتباط مستقیم با اقتصاد، فرهنگ و فعالیت‌های فردی و همگانی دارد و این صنعت

را با ۲۶۱ حرفه مرتبط می‌دانند. ایشان اجتماع شرکت‌های ساخت در قالب یک سندیکا را باعث رشد و ارتقا سطح شرکت‌ها دانسته و با اشاره به دوران قبل از انقلاب که سندیکا به طور مستقیم در فعالیت اعضای خود نظارت و حتی در بعضی از موارد دخالت داشت، این عمل را سازنده و مفید خواندند. هم چنین تاکید دارند ادامه دهندگان این حرفه و مهندسین جوان این صنعت باید بیشتر به کاربردی بودن دانش خود توجه داشته باشند تا موفقیت را نصیب خود و دیگران نمایند.

مهندس سالار علیاری خزانه دار هیات مدیره سندیکا و مدیرعامل شرکت اویول.

ایشان نقطه شروع توسعه در یک کشور را فعالیت در صنعت احداث و ایجاد زیرساخت‌های سازندگی می‌دانند و اعتقاد دارند

سندیکا و اعضای این زیرساخت‌های اولیه و استوار را در جای جای ایران به درستی و با توان بالا اجرا نموده‌اند. مهندس علیاری دانش آکادمیک را در این صنعت بسیار مهم دانسته و مطالعات بین المللی و محاسبات مهندسی در صنعت ساخت را مدیون دانش فارغ التحصیلان رشته‌های مهندسی دانشگاه‌های معتبر خوانده‌اند. ایشان آرزو دارند جوانانی که قصد ادامه راه این اعضا را دارند، باید دارای دانش روز و آگاه به مسائل فنی و بالاخص علاقه مند به این رشته باشند. ایشان ماندگاری در حرفه ساخت را در ایران تعریف شده نمی‌دانند و امیدوارند شرایطی ایجاد شود تا صنعت احداث به صنعت اول کشور تبدیل گردد.

مهندس علی آزاد دیر انجمن شرکت‌های راهسازی ایران و مدیرعامل شرکت فرعی راه

از مهم ترین تاثیرات این نكوداشت، شناساندن بزرگان صنعت ساخت به متخصصین و مهندسین جوانی است که در امر آبادانی

و سازندگی ایران قدم پیش نهاده‌اند. ایشان اعتقاد دارند، در آبادانی ایران شرکت‌های پیمانکاری ساختمان نقش سرباز را داشته و این را باید بدانیم که سازندگی ایران چهار ستون دارد، یکی سازمان برنامه و بودجه، دوم کارفرمایان کشور همانند وزارت خانه‌ها و نهادهای دولتی و مردمی، سوم مهندسین مشاور که در به وجود آمدن طرح‌ها و نظارت بر حسن اجرای آن همکاری می‌کنند و چهارم پیمانکاران هستند که سرمایه پولی و اعتباری مملکت را به سرمایه‌های زیرساختی تبدیل می‌کنند. ایشان راه را اولین زیرساخت توسعه و همانند رگ در بدن انسان می‌دانند و آبادانی هر مکانی را در توسعه راه‌های آن مکان تعریف می‌کنند.

مهندس بیژن سعیدآبادی نایب رئیس هیات مدیره سندیکا و نایب رئیس شرکت بام راه.

ایشان نگاه حاکمیت دولتی به نهادهای مدنی و صنفی را در کارآمدی این نهادها بسیار تاثیر گذار دانسته و وابستگی مدیریت کلان دولتی به پول

نفت را در مسیر توانمند شدن اعضای سندیکا مثبت ارزیابی می‌کنند. ایشان هم چنین جایگزینی ثروت نیروی انسانی متخصص به جای ثروت فروش نفت خام را از اهداف اتاق بازرگانی، سندیکا و اعضای آن برای پیشرفت ایران تعریف کرده و اصول تجارت آزاد در صنعت ساخت را به جهت پیشرفت و توسعه یافتگی مهم ارزیابی می‌کنند. آقای مهندس سعیدآبادی آرزو دارند شرایطی فراهم شود تا استعداد های ایرانی به جای خروج از ایران، در ایران بمانند و در راه رشد و توسعه ایران عزیز فعالیت نمایند.

انجمن‌ها و سندیکا‌های تفکیک شده را به دامن سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران را یک عمل مبارک نامیده و امیدوارند، سندیکا مجدداً به جایگاه والا و توانمند خود به تمامی معنا باز گردد و بقای اعضای سندیکا را در شرایط کنونی خواستار بودند.

مهندس منوچهر ملکینی فرد عضو هیات مدیره سندیکا و مدیرعامل شرکت ایران بورگه.

ایشان این بزرگداشت را از برجسته ترین افتخارات جامعه سازندگی کشور

دانسته و افتخار سندیکا را گردش در حول محور منافع ملی می‌دانند. و همفکری را مقدم بر رقابت در سازندگی و آبادانی ایران ارزیابی نموده و در رسیدن به این هدف، کاهش در زمان اجرا و افزایش کیفیت را یکی از اهداف اصلی سندیکا می‌دانند. مهندس ملکین فرد خود را شاگرد زنده یاد استاد احمد حامی از اساتید برجسته دانشکده فنی دانشگاه تهران دانسته و سخنی از ایشان را شعار سازندگی ایران معرفی نمودند که عبارت است از "هر ایرانی که قلبش برای ایران نتپد، بهتر است که هرگز نتپد".

مهندس محمد عطاردیان عضو هیات مدیره سندیکا و عضو هیات مدیره شرکت توفان.

مهندس عطاردیان موفقیت سندیکا را در گرو حضور اعضای متحد، یک پیمان و بدون تفرقه دانستند و با یاد از بزرگان صنعت

ساختمان و به نام اساتید گرانقدر این صنعت در گذشته هم چون مهندس اعلم، مهندس جفرودی، مهندس اصغر زاده، مهندس نهاوندیان و ... اشاره نمودند و ادامه راه آنها را اقتدار سندیکا دانستند. ایشان آرزو دارند، ایرانی آباد، آزاد، مستقل و یک جامعه دمکرات و متمدن و نه متجدد داشته باشیم.

شرکت هسکو با همکاری سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران برگزار کرد

مدیریت نگهداری و تعمیرات در ماشین آلات نیازمند نگاه علمی است

سال گذشته برگزار شد و استقبال خوبی از آن شد. باز خورد سمینار اول ما را تشویق کرد تا امروز میزبان شما در سمینار مدیریت نگهداری و تعمیرات در ماشین آلات راهسازی، معدنی و کشاورزی باشیم. در این سمینار دکتر سعید رمضانی عضو هیات مدیره انجمن تعمیرات و نگهداری ایران به تحلیل علل ریشه ای خرابیها با رویکرد اثربخشی در مدیریت داراییها و مهندسی نگهداشت پرداخت، وی در بخش آغازین سخنان خود عنوان کرد: امروز در نظر داریم یک نگاه سیستماتیک به تحلیل خرابیها داشته باشیم. بسیاری از تحلیل خرابیها ریشه ای نیستند چرا که عمدتاً لایه های پنهان خرابیها پیدا نمی شود. در بسیاری از تئوریهای مطرح می شود که در پس هر خرابی یک سری علل فیزیکی وجود دارد، در پس این علل فیزیکی یک سری علل

توجه به آموزش در همه مقاطع از سالها قبل در هسکو کلید خورد، از دو سال قبل هم با همکاری سندیکا و کارشناسان مرتبط با آن برگزاری سمینارهای آموزشی را آغاز کرده ایم. اولین سمینار با عنوان «مدیریت هزینه و ریسک در ماشین آلات»

مهندس فرزاد سیف:
قطعا شرکتهای در شرایط اقتصادی کنونی مشکلات زیادی دارند، اما جایگاه آموزش آنقدر اهمیت دارد که باید فارغ از همه شرایط پیگیر آن بود. اگرچه این سمینارها به تنهایی اطلاعات عمیقی به ما نمی دهند اما می توانند آغاز یک مسیر برای تحلیل درست باشند

شرکت هسکو با همکاری سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران سمینار «مدیریت نگهداری و تعمیرات در ماشین آلات راهسازی، معدنی و کشاورزی» را روز چهارشنبه ۱۸ مهر برگزار کرد. این سمینار با رویکرد تحلیل و ریشه یابی خرابی RCFA و بررسی روشهای نوین نگهداری، در سالن همایشهای سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران برگزار شد و طی آن دکتر سعید رمضانی و مهندس محمدرضا حبیب زاده به ارائه سخنرانی پرداختند.

در ابتدای این سمینار مهندس فرزاد سیف رئیس آموزش و پشتیبانی محصولات هسکو ضمن خیر مقدم به حاضران، از حوزه آموزش مشتریان به عنوان حوزه پیشگام در شرکت هسکو (شرکت خدمات پس از فروش هپکو) یاد کرد و عنوان کرد:

انسانی قرار دارد و در پس این علل انسانی یک سری علت‌های سازمانی پنهان است که در مسیریک تحلیل درست باید به همه این علل پرداخته شود.

دکتر رضانی با اشاره به مدل‌های مختلف ارائه شده درباره تحلیل خرابی‌ها در دنیا عنوان کرد: در اغلب شرکت‌های ما رویه و دستورالعمل منظمی برای تحلیل ریشه خرابی‌ها وجود ندارد.

رضانی گفت: در سراسر دنیا، تغییر نگاه از سمت مدیریت نگهداری و تعمیرات به سمت مدیریت دارایی‌ها دیده می‌شود. مدیریت دارایی فیزیکی شامل مجموعه فعالیت‌های منظم و هماهنگ در زمینه بهبود عملکرد، مدیریت ریسک و کاهش هزینه‌های چرخه عمر دارایی‌ها در راستای تحقق اهداف استراتژیک یک سازمان است. نقطه تمرکز این روش مدیریت بر چرخه عمر یک تجهیز است. چرخه عمر یک تجهیز از زمانی که نیاز به آن تجهیز ایجاد می‌شود آغاز می‌گردد. در زمان تهیه هر تجهیز باید به شرایط بهره‌برداری، دستورالعمل استفاده و نگهداری، شرایط آب و هوایی، و ... توجه کرد.

این استاد دانشگاه افزود: در زمان آپارتاید و تحریم آفریقای جنوبی، دانش نگهداری در این کشور افزایش یافت چرا که مجبور بودند از تجهیزات خود بیشتر از عمر اعلام شده آنها استفاده کنند. برخی قطعات با مرور زمان و کار کردن بیشتر خراب می‌شوند ولی در برخی قطعات خرابی ارتباط مستقیمی با میزان کارکرد آن قطعه ندارد و عموماً ایجاد خرابی در آنها علل و عواملی بیرونی دارد که باید اقدام به شناسایی و رفع آن عوامل کرد. در زمینه تحلیل عمر در دنیا کارهای زیادی انجام شده است، اما تا کنون در ایران این اتفاق نیفتاده و ما به ناچار از استاندارد کشورهای دیگر استفاده می‌کنیم، شاید برای همین است که در کشور ما قطعات به زودی از چرخه استفاده خارج می‌شوند در حالی که در شرایط دشوار اقتصادی توجه به بحث نگهداری و تعمیرات اهمیت بیشتری می‌یابد.

جلوگیری از تکرار خرابی

در بخش دوم این سمینار آموزشی دکتر رضانی عنوان کرد: دارایی‌های فیزیکی با دارایی‌های اطلاعاتی ارتباط دارد. یکی از

کارهای نادرست ما ثبت ناقص یا نادرست اطلاعات است که شامل ثبت نکردن جزئیات خرابی، دلایل خرابی و ... است. با ثبت درست اطلاعات می‌توان مکانیزم خرابی را پیدا کرد و خرابی‌هایی که تکرار بیشتری دارند را شناخت. با ثبت اطلاعات می‌توان هزینه تعمیرات و نگهداری را هم برآورد کرد.

دکتر رضانی تصریح کرد: بهتر است به جای مقصریابی در پی این باشیم که چگونه از تکرار اتفاق جلوگیری کنیم. باید مشخص کنیم هر فردی کجای قضیه بوده است، در حالی که ما به جای پیدا کردن نقش خود در اتفاق درصدد پاک کردن خود از مسئله هستیم. در این مورد فرهنگ سازی، ایجاد حس مسئولیت و مشارکت کارساز خواهد بود.

وی با اشاره به روش نقشه برداری از علت‌ها عنوان کرد: تعریف مسئله بسیار مهم است که متأسفانه ما به سرعت از آن می‌گذریم. از دست دادن چیزی که به دنبال آن نمی‌گردیم بسیار ساده است. ما در ذهن خود یک سناریو می‌سازیم و اغلب در پی رسیدن به همان نتیجه هستیم و از علل ریشه‌ای غافل می‌شویم. بهتر است با پرداختن به پیامدها تحلیل خرابی را آغاز کنیم چرا که قصد نهایی ما جلوگیری از پیامدها است. البته این چرا-چرا بالاخره در جایی متوقف می‌شود که قبلاً این نقطه توقف را جایی می‌دانستند که در کنترل ما است، اما امروزه گفته می‌شود به دلیل مسئولیت اجتماعی باید تا جایی که امکان دارد مسئله را دنبال کرد.

وی رویکرد شرکت ABB را برای تحلیل ریشه‌ای خرابی‌ها در ۷ گام تشریح کرد، و افزود: در این روش و روش PROACT تعریف مسئله مهم است. دریافت اطلاعات قطعه معیوب و مقایسه با نمونه سالم، اطلاعات مکانی و زمانی، یادداشت برداری از نظر شاهدان، جمع‌آوری سوابق، دریافت نقشه بخش آسیب دیده و کتابچه تجهیز، دریافت رویه و روش‌ها و دستورالعمل‌ها، تهیه لیست‌های مجزا برای علل، و مواردی از این دست اهمیت دارد.

دکتر رضانی در پایان روش PROACT را توضیح داد و عنوان کرد: در این روش برای خطای انسانی ۵ شاخه اصلی معرفی می‌شود که شامل هشپاری پایین (به خاطر کسل بودن یا هوشیاری پایین، خستگی

روحی و جسمی)، فشار بالا (در اثر رویه‌ها، استرس بالا، نظارت ضعیف، ترس از شکست)، حواس پرتی بالا (درک خیلی زیاد، عدم آگاهی، پیچیدگی بالا، پیگیری ناکافی)، اعتماد به نفس کاذب (در اثر دید تونلی و دست کم گرفتن پیچیدگی‌ها، طرز فکر و ...)، و انطباق پذیری پایین (در اثر خجالت کشیدن، انگیزه ناکافی و ...) است.

درباره اهمیت مدیریت ماشین آلات فرهنگ سازی کنیم

مهندس محمدرضا حبیب زاده مدرس دیگر این سمینار بود که در قسمتی از سخنرانی‌اش با اشاره به تجربیات خود در حوزه ماشین آلات عمرانی و تاکید روی اهمیت ثبت اطلاعات عنوان کرد: در اکثر پروژه‌ها بحث منابع از جمله ماشین آلات مورد توجه من بوده است و دلیل این توجه نیز مسئولیت من در فولاد مبارکه از سال ۶۱ تا ۷۳ برای تولید و توزیع بتن و مصالح بود که اغلب به وسیله ماشین آلات انجام می‌شد. بعدها شرکت کیسون از من خواست که برای انجام پروژه فرودگاه امام، همان روش تولید متمرکز در فولاد مبارکه را پیاده کنم که در این مورد هم من با ماشین آلات در ارتباط بودم و تجربه بسیاری در این مورد اندوخته بودم. ضمن این که فرصتی پیش آمد که از زاویه مدیر پروژه به ماشین آلات نگاه کنم و نه از زاویه مدیر ماشین آلات.

وی افزود: طبق آماری که من جمع کرده‌ام ما از سرمایه‌گذاری خود در ماشین آلات تنها یک شیف‌ت استفاده می‌کنیم، یعنی ۵۰ درصد زمان پروژه موتور ماشین آلات ما کار می‌کند، البته این فارغ از بحث راندمان است که اگر آن را مدنظر بگیریم می‌توان گفت ما از حدود ۱۲ درصد از توان ماشین آلات خود استفاده می‌کنیم. یکی از دلایل مهمی که شرکت‌های ایرانی نمی‌توانند ماشین‌آجره کنند و پروژه را اجرا کنند همین نکته است. وی افزود: آجره ماشین آلات در بازار براساس روشن بودن آن سرپروژه نیست و برای همین آجره کردن ماشین آلات برای انجام پروژه باعث می‌شود قیمت‌های پیمانکار رقابتی نباشد. در صنعت ماشین‌آجره ۱۰۰ درصد زمان کار می‌کند و برای همین تأثیرهای مربوط به صنعت درباره شرکت‌های ما مصداق ندارد. شرکت‌های عمرانی ناچارند مالک ماشین باشند، و همین ماشین آلات

مهندس حبیب زاده تاکید کرد: ما متخصص کم نداریم و عمده مشکل ما در زمینه مدیریت است. مدیریت یعنی

مهندس حبیب زاده:

ما متخصص کم نداریم و عمده مشکل ما در زمینه مدیریت است. مدیریت یعنی مسئول بودن در برابر چیزی، مدیر باید فکر کند و کارها را ساده کند و در قالب روشها و نحوه کار به کارگران ساده ارائه دهد. مدیران ماشین آلات هم باید فکر کنند و در زمینه نگهداری و تعمیرات روشهایی ارائه دهند اما زمینه این کار برای آنها فراهم نیست و مدیران بالادست انتظار دارند کاری را که آنها می‌گویند انجام دهند

را وارد پروژه می‌کنند، در نهایت تنها ماشین آلاتی را اجاره می‌کنند که ساعت روشن آنها نزدیک به زمان پروژه است.

حبیب زاده تصریح کرد: شاید به جای آموزش مدیران ماشین آلات لازم است مالکین ماشین آلات آموزش ببینند چرا که آنها برای حفظ سرمایه و بالابردن بهره وری سرمایه خود انگیزه دارند و با کسب این اطلاعات تکمیلی، برای حفظ سرمایه خود به سراغ ما خواهند آمد. در این باره می‌توان تدایمی اندیشید که کارفرمایان با شرکتی که مدیریت ماشین آلاتی ندارند وارد کار نشوند چون بحث نگهداری و بهره وری ماشین آلات در حوزه سرمایه‌های ملی قابل طرح است. متأسفانه مدیران ماشین آلات را نمی‌شناسند و در این باره از تخصص مدیران ماشین آلاتی هم غافل می‌شوند.

وی عنوان کرد: مدیر پروژه موظف است ماشین آلات و تجهیزات آماده به کار و سالم را به کارگاه بدهد و اصلاً وظیفه کارگاه تعمیر ماشین آلات نیست. ماشین آلات و تجهیزات سالم را هم باید یک منبع تخصصی در اختیار مدیر پروژه قرار دهد یعنی هر شرکتی که ناوگان ماشین آلاتی دارد باید ساز و کار مربوط به آن را در قالب یک دفتر فنی ماشین آلاتی داشته باشد. نباید بحث تعمیر و نگهداری به پروژه تحمیل شود و شرکت باید یک مدیریت تخصصی در این زمینه داشته باشد.

مسئول بودن در برابر چیزی، مدیر باید فکر کند و کارها را ساده کند و در قالب روشها و نحوه کار به کارگران ساده ارائه دهد. مدیران ماشین آلات هم باید فکر کنند و در زمینه نگهداری و تعمیرات روشهایی ارائه دهند اما زمینه این کار برای آنها فراهم نیست و مدیران بالادست انتظار دارند کاری را که آنها می‌گویند انجام دهند.

وی تصریح کرد: بنده یک دوره مدیریت صنعتی دیدم و بعد که با کسانی که در آن دوره حاضر بودند ملاقات کردم متوجه شدم اکثر کسانی که آن دوره را دیده بودند از شرکتهای خود اخراج شده بودند. آنها چیزی یاد گرفته بودند و سعی کرده بودند آن را در سیستم خود پیاده کنند که در تضاد با منافع سیستم قرار گرفته بودند.

حبیب زاده مطرح کرد: گاهی وقتها تجربه مدیران ماشین آلات و آنچه آموخته اند در تضاد منافع با مدیر شرکت یا مدیر پروژه قرار می‌گیرد که در این موارد باید از یک طرف به آنچه مدیر بالادستی می‌خواهد عمل کنیم و در خدمت پروژه باشیم، از طرفی نیز با استفاده از ابزاری مانند اطلاعات و در قالب تشکلهای و سندیکاها درباره اهمیت مدیریت ماشین آلات در میان مدیران شرکتها فرهنگ سازی کنیم. متأسفانه گاهی وقتها قرار گرفتن در مسیر اشتباه باعث می‌شود هر قدمی که در راستای مدیریت برداشته می‌شود ما را از مسیر اصلی دورتر می‌کند.

آیا بخش خصوصی ۸۲ درصد طرح‌های عمرانی نیمه‌کاره را تمام کرده است؟

محمد تکی / کارشناس حقوقی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران: خبرگزاری ایرنا در تاریخ ۸ مهرماه گفت و گوی خود با معاونت اقتصادی و هماهنگی سازمان بودجه کشور را منتشر کرد که در آن وضعیت پروژه‌های عمرانی کشور و پروژه‌های قابل واگذاری به بخش خصوصی در استانها تشریح شده است. در این گفت و گو همچنین به عملکرد بخش خصوصی در ارتباط با پروژه‌های استانی سال ۱۳۹۶ از نظر میزان تحقق پروژه اشاره و تاکید شده است که براساس تاکیدات سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی حدود تکمیل یک هزار و ۸۹۲ پروژه به عبارتی ۸۲ درصد پروژه‌های نیمه تمام محقق شده است. این رقم گرچه امیدوار کننده است اما نیازمند شفاف سازی است.

از نظر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران به عنوان بزرگترین مجری بخش خصوصی در حوزه عمرانی، آمار واگذاری طرح‌های عمرانی نیمه کاره به بخش خصوصی و اتمام ۸۲ درصدی آن توسط این بخش قابل تامل است. طبق آمارهای ارائه شده این معاونت ۶۷ درصد این آمار مربوط به بهره برداری از طرح‌ها میباشد که اصولاً بهره برداری و تکمیل جزئی طرح‌ها با طرح‌های نیمه تمام واقعی متفاوت است. به گواه این بررسی‌ها، فقط ۱۱ درصد میزان اعلامی از سوی معاونت اقتصادی و هماهنگی سازمان بودجه کشور بعنوان طرح نیمه تمام به مرحله اتمام رسیده است.

تفکیک اصولی طرح‌ها بر مبنای استانی، ملی، حوزه خدماتی (آب، راه، نیرو، سلامت، آموزشی و...)، زمان شروع پروژه، درصد پیشرفت پروژه و... ضرورت دارد و این تفکیک باید در تعریف طرح‌های نیمه تمام بعنوان یک اصل پذیرفته شود چرا که در غیر این صورت طرح‌های جاری هم در این قالب قرار می گیرند و با بزرگ شدن دامنه شمول از لحاظ تخصیص اعتبار و بودجه مشکلات سخت تری می شود و مانع از ارائه آمار صحیح می گردد.

مشارکت عمومی - خصوصی (Public-Private Partnership) مکانیزمی است که در آن بخش عمومی (دولت و سایر نهادهای حکومتی) به منظور تأمین خدمات زیربنایی (اعم از آب و فاضلاب، حمل و نقل، سلامت، آموزش و...) از ظرفیت‌های بخش خصوصی (اعم

از دانش، تجربه و منابع مالی) استفاده می نماید. به بیان دیگر بخش خصوصی به نیابت از دولت در برخی از وظایف و مسئولیت‌های تأمین این خدمات نقش آفرینی می نماید. در مشارکت عمومی - خصوصی قراردادی بین بخش عمومی و بخش خصوصی به منظور

تسهیم ریسک، مسئولیت، منافع و هم افزایی منابع و تخصص هر دو بخش در ارائه خدمات زیربنایی منعقد می گردد. در مشارکت عمومی - خصوصی نقش دولت از سرمایه گذاری، اجرا و بهره برداری در پروژه‌های زیرساختی به سیاست گذار و تنظیم کننده مقررات و ناظر بر کیفیت و کمیت ارائه خدمات تبدیل می شود. مشارکت عمومی - خصوصی را می توان مدلی برای تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی، زیر بنایی و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای دانست. (پرتال ملی مشارکت عمومی - خصوصی)

مجموعاً بیش از ۷۶ هزار پروژه نیمه تمام ملی و استانی در کشور وجود دارد که برای تکمیل این حجم عظیم پروژه‌ها با احتساب مدت زمان مورد نیاز برای تکمیل و نرخ بهره بازار به مبلغی حدود ۴۵۰ هزار میلیارد تومان اعتبار، بیش از ۱۲ سال زمان و بیش از ششصد هزار نفر نیروی کار نیاز است. بدیهی است که حتی در شرایط ایده آل اعتباری نیز تأمین چنین ملزوماتی نه تنها ممکن نیست که اساساً عقلایی هم نخواهد بود.

در سال‌های اخیر برای اجرای طرح‌های زیرساختی، روش‌های مشارکت عمومی - خصوصی برای طرح‌های جدید، نیمه تمام، تکمیل شده و آماده بهره برداری و در حال بهره برداری مورد توجه جدی دولت (و حاکمیت) قرار دارد و در مصوبات و ضوابط اخیر سعی شده است ظرفیت‌های لازم برای واگذاری و مشارکت بخش خصوصی در این طرح‌ها فراهم شود؛ از جمله ظرفیت‌های قانونی اخیر می توان به دستورالعمل شرایط واگذاری طرح‌های جدید، نیمه تمام و تکمیل شده و آماده بهره برداری به بخش غیردولتی (دستورالعمل ماده ۲۷ قانون الحاق ۲)، ضوابط تبصره ۱۹ قانون بودجه سال ۱۳۹۶ و تبصره ۱۹ بودجه سال ۱۳۹۷، مصوبه شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا و لایحه مشارکت عمومی - خصوصی اشاره کرد.

با این حال اجرای پروژه‌های نیمه تمام بصورت مشارکت عمومی - خصوصی با آمار حدسی و احساسی قابل انجام نیست بلکه نیازمند ایجاد بسترهای لازم و ظرفیت‌های قانونی و قراردادی و تعریف

خرید محصول.

۶- حل اختلاف قراردادهای مشارکتی:

برای حل و فصل اختلاف قراردادی این نوع قراردادها لازم است شیوه منصفانه و مورد قبول طرفین جهت حل اختلاف ایجاد شود. در دستورالعمل ماده ۲۷ قانون الحاق ۲ به ترتیب انجام می‌شود: (الف) از طریق مذاکره طرفین (ب) ارجاع به کارشناس یا کارشناسان منتخب طرفین (ج) از طریق داور توسط کارگروه واگذاری یا کارگروه واگذاری استان.

نتیجه:

در پایان با اشاره به اقدامات خوب و قابل تعریف سازمان برنامه و بودجه برای واگذاری طرح‌های نیمه تمام و استفاده از روش مشارکت عمومی - خصوصی برای اجرای طرح‌های زیر بنایی کشور اعم از نیمه تمام و طرح‌های جدید که در تصویب قوانین و مقررات از جمله ماده ۲۷ قانون الحاق ۲ و دستورالعمل آن و تبصره ۱۹ قانون بودجه سال ۹۷ و آئین نامه اجرایی اقدام قابل توجهی به شمار می‌رود لیکن با عنایت به سالیانه بودن قوانین بودجه سنواتی و تغییرات قانون ضرورت دارد یک قانون جامع و کامل با اعمال نظرات بخش خصوصی با هدف اجرای طرح‌ها در قالب روشی نو اقدام گردد لایحه مشارکت عمومی - خصوصی می‌تواند با اصلاحاتی بعنوان یک قانون جامع مشکلات را مرتفع نماید.

بدون رعایت ماده ۱۱۵ قانون محاسبات عمومی کشور و مشوق‌هایی برای واگذارندگان پروژه‌ها (دستگاه‌های اجرایی)

۴- تامین منابع مالی:

از طریق اهرم کردن منابع مالی مختلف شامل: اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ملی و استانی، درآمدهای اختصاصی دستگاه‌های اجرایی، آورده بخش خصوصی، آورده بانک عامل و بازارهای پولی و مالی، منابع مالی خارجی (تبصره ۳ قانون بودجه سال ۱۳۹۷) منابع صندوق توسعه ملی (ارزی).

۵- وثایق و تضامین:

تهیه روش و یا دستورالعمل تضامین مناسب این نوع واگذاری‌ها، ارائه تضامین حاکمیتی برای تأمین مالی داخلی و خارجی، ارائه تضمین خرید محصول توسط دستگاه اجرایی، ترهین اموال طرح و محل اجرای طرح و درآمدهای آن برای وثیقه تأمین مالی و ضمانتنامه وزارت امور اقتصادی و دارایی و تضمین

با عنایت به سالیانه بودن قوانین بودجه سنواتی و تغییرات قانون ضرورت دارد یک قانون جامع و کامل با اعمال نظرات بخش خصوصی با هدف اجرای طرح‌ها در قالب روشی نو اقدام گردد لایحه مشارکت عمومی - خصوصی می‌تواند با اصلاحاتی بعنوان یک قانون جامع مشکلات را مرتفع نماید.

ساز و کار جدید و تامین منابع مالی و مشوق‌های لازم برای طرف عمومی و بخش خصوصی است.

۱- پیدایش روش:

این اصطلاح (مشارکت عمومی - خصوصی) در سند نظام فنی و اجرایی کشور بعنوان سند جامع می‌بایستی مطرح گردد بر اساس تجارب بین‌المللی و همچنین تجارب داخل کشور، این روش در ادامه بلوغ انواع روش‌های اجرای پروژه قرار دارد، اصول روش‌های نوین در اجرای پروژه‌های زیرساختی به طور عمده بر واگذاری یکپارچه مسئولیت‌ها، وظایف و توزیع بهینه ریسک مابین طرف دولتی (دستگاه اجرایی) و طرف خصوصی تأکید دارند و هدف اصلی آن بهبود بهره‌وری و کاهش بهای تمام شده کالاها و خدمات پروژه‌های زیرساختی است.

۲- توجیه پذیر و اقتصادی کردن طرح‌ها:

از طریق خرید تضمینی محصول طرح، ممنوعیت قیمت‌گذاری برای محصولات طرح توسط دستگاه اجرایی یا پوشش مابه‌التفاوت قیمت تکلیفی، اجازه تخفیف قیمت برای ایجاد توجیه مالی به کارگروه واگذاری به عنوان مبنای فروش، امکان ایجاد کاربری‌های چندگانه یا ایجاد سایر تأسیسات جانبی اقتصادی با حفظ کاربری اصلی.

۳- ایجاد مشوق‌ها:

از جمله تخفیف یا معافیت مالیاتی، مشوق بیمه تأمین اجتماعی، فروش پروژه

بخش خصوصی بازیگر یا سیاهی لشکر

اسماعیل داودی: این روزها بزرگترین گلايه بخش خصوصی این است که حاکمیت نظرات و ظرفیت‌های آنها را نادیده می‌گیرد؛ آنها معتقدند حاکمیت با بخش خصوصی را به طور کامل کنار می‌گذارد و یا در حد زینت المجالس به این بخش اعتنا می‌کند.

حضرت آیت الله خامنه‌ای شهریور ماه امسال در دیدار رئیس جمهوری و اعضای هیات دولت، با انتقاد از بی‌رغبتی دولت به استفاده گسترده از ظرفیت وسیع بخش خصوصی گفتند: اجرای صحیح و کامل سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی و استفاده از تجار، تولیدگران، صنعتگران، قطعه سازان و دیگر اجزای بخش خصوصی در مدیریت اقتصادی و پیشرفت کشور قطعاً موثر خواهد بود.

پیش از این دیدار، «علی شمخانی» دبیر شورای عالی امنیت ملی نشست غیرعلنی با اعضای هیات نمایندگان اتاق تهران داشت که وی در آن جلسه نقطه نظرات اعضا را شنید و به رهبر معظم انقلاب منعکس کرد؛ رهبری نیز در نشست با رئیس جمهوری هیات دولت، تاکید کردند که «به‌طور رایج و معمول، بخش خصوصی را ما واقعاً وارد نمی‌کنیم و از سرمایه‌های مردم، درست استفاده نمی‌کنیم. مجموعه اتاق بازرگانی یک دیداری با دبیرخانه شورای عالی امنیت داشتند و یک حرفهای مفصلی زدند که بنده آن حرفها را خواندم؛ به نظر من آقایان بخوانید آن حرفها را، آقایان بشنویید و ببینید آن حرفها را؛ حرفهای درستی است؛ ما باید از ظرفیتهای بخش خصوصی استفاده کنیم».

به نظر می‌رسد سخنان صریح رهبر معظم انقلاب در مورد خواندن، شنیدن و دیدن نظرات فعالان بخش خصوصی «فصل الخطاب» باشد. یکی از مهمترین انتظارات بخش خصوصی - که با تصویب قانون بهبود محیط کسب و کار از یک خواسته به یک قانون تبدیل شده - مورد توجه قرار گرفتن نظرات بخش خصوصی در تصویب قوانین، مقررات، آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌هاست. در ماده ۲ این قانون آمده است: «دولت

مکلف است در مراحل بررسی موضوعات مربوط به محیط کسب و کار برای اصلاح و تدوین مقررات و آیین‌نامه‌ها، نظر کتبی اتاقها و آن دسته از تشکلهای ذی ربطی که عضو اتاقها نیستند، اعم از کارفرمایی و کارگری را درخواست و بررسی کند و هرگاه لازم دید آنان را به جلسات تصمیم‌گیری دعوت نماید». ماده ۳ این قانون نیز بر نظرخواهی از فعالان اقتصادی تاکید دارد و می‌گوید: «دستگاههای اجرایی مکلفند هنگام تدوین یا اصلاح مقررات، بخشنامه‌ها و رویه‌های اجرایی، نظر تشکلهای اقتصادی ذی ربط را استعلام کنند و مورد توجه قرار دهند».

محمد لاهوتی عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در این ارتباط به ایرنا گفت: یکی از موضوعاتی که همیشه در کشور ما در صدور بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌ها و تصمیمات سبب عدم ثبات برنامه‌ریزی در فعالان بخش خصوصی شده، تنوع ابلاغیه‌ها و دستورالعمل‌هایی است که پی‌درپی صادر می‌شود و به نوعی کل اقتصاد کشور را تحت تاثیر قرار می‌دهد. وی اضافه کرد: به همین دلیل، قانون بهبود محیط کسب و کار تصویب شد که یکی از بندهای آن شکل‌گیری شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی بود و براساس آن قانون هیچ بخشنامه‌ای بدون مشورت با بخش خصوصی نباید

صادر شود.

لاهورتی که ریاست کنفدراسیون صادرات ایران را بر عهده دارد، افزود: این مسئله در دولت یازدهم اتفاق افتاد و شورای گفت و گو فعال شد و وزیر اقتصاد به عنوان رئیس شورا همواره حضوری موثر در این شورا داشت. وی ادامه داد: اقتصاد ایران در چهار سال دولت یازدهم از نوعی ثبات در این زمینه برخوردار بود و بخشنامه‌ها به طور معمول با نظر بخش خصوصی صادر می‌شد؛ در نتیجه این رویکرد، شهرک‌های صنعتی که در دولت دهم به تعطیلی کشیده شده بودند، در دولت یازدهم فعال شدند و ثبات در حوزه ارز و بخشنامه‌ها منتج به رشد اقتصادی شد. لاهوتی افزود: با شروع دولت دوازدهم و پیش‌آمدهای ارزی رخ داد که این اتفاق ناشی از بی‌توجهی دولت به نظرات بخش خصوصی بود؛ بخش خصوصی همواره تاکید داشت که نرخ ارز باید متناسب با نرخ تورم افزایش یابد و از سرکوب کردن قیمت ارز باید جلوگیری کرد. عضو هیات نمایندگان اتاق ایران گفت: دولت دوازدهم به دلایلی روش خود را با دولت یازدهم متفاوت کرد و بخشنامه‌هایی متعدد در مورد مسائل مختلف منتشر کرد؛ مثلاً در موضوع ارز، ۳۰ بخشنامه ابلاغ می‌شد که هر کدام از این بخشنامه‌ها، بخشنامه قبلی را نقض می‌کرد.

بدنه حاکمیت اعتقادی به استفاده

از ظرفیت بخش خصوصی ندارد

حسین سلاح‌ورزی نایب رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران گفت: با وجود تمایل رئیس جمهوری و وجود بسترهای قانونی برای مشارکت بخش خصوصی، بدنه دولت اعتقادی به استفاده از ظرفیت این بخش ندارد. وی افزود: از زمان پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون با وجود تاکید در قانون اساسی و سایر قوانین، هیچ کدام از دولت‌ها به طور واقعی در زمینه تعامل، همفکری و مشورت‌گیری از بخش خصوصی، اقدام ویژه‌ای انجام نداده بودند. وی اضافه کرد: تا اینکه در سال ۱۳۹۰ قانون بهبود مستمر محیط کسب

و کار تصویب شد و ماده دوم و سوم این قانون، دستگاه‌های حاکمیتی و اجرایی را مکلف کرد در فرایند تدوین دستورالعمل‌ها و مقررات، نظر بخش خصوصی و تشکل‌های مرتبط اخذ شود؛ به این ترتیب زمینه تشکیل دائمی شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی در سطح استانی و ملی تشکیل شد. قائم مقام دبیر شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی گفت: در آن زمان، دولت وقت باوری به اجرای این قانون نداشت و در عمل اتفاقی نیفتاد؛ با شروع فعالیت دولت تدبیر و امید و قول‌هایی که رئیس دولت یازدهم داد، به نظر رسید فصلی جدید در تعامل بین دولت و بخش خصوصی شروع خواهد شد.

وی اضافه کرد: با وجود این نگاه در مقام‌های عالی دولت از جمله رئیس جمهوری و معاون اول رئیس جمهوری، متوجه شدیم بدنه دستگاه اجرایی در مقام عمل برای تعامل با بخش خصوصی اعتقاد، باور و اراده‌ای ندارد. نایب رئیس اتاق ایران افزود: با وجود بستر قانونی، رعایت نشدن این قانون باعث شد معاون اول رئیس جمهوری با صدور بخشنامه‌ای، اجرای ماده دو و سه قانون بهبود محیط کسب و کار را به وزارتخانه‌ها و دستگاه‌ها ابلاغ کند. سلاح‌ورزی اظهار داشت: از جمله مفاد قانون بهبود کسب و کار این است که دستگاه‌ها باید از اخذ تصمیم‌های ناگهانی پرهیز کرده و هر تصمیم را در زمان مناسب و بعد از مشورت با بخش خصوصی اجرا کنند که در تالام‌های ارزی اخیر این مسئله رعایت نشد. وی افزود: در اتفاق‌های اخیر، شاهد تصمیم‌های مبتنی بر آزمون و خطا بودیم؛ در ماه‌های اخیر تصمیم‌هایی بدون مشورت اتاق‌های بازرگانی و بخش خصوصی اتخاذ شد که اجرای برخی از آنها پیامدهایی منفی داشت یا به طور کل قابل اجرا نبود. نایب رئیس اتاق ایران ادامه داد: در این ارتباط، اتاق بازرگانی نظرهای کارشناسی خود را به دولت منعکس کرد؛ همچنین این اظهارنظرها مورد توجه رهبری قرار گرفت و ایشان در ملاقات با هیات دولت تاکید کردند که

نظر بخش خصوصی باید گرفته شود. قائم مقام دبیر شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی افزود: نشست‌های این شورا از زمان تشکیل تاکنون، نتوانسته است به اثرگذاری مورد نظر قانونگذار و بخش خصوصی منتهی شود؛ تصمیم‌های خوبی در این جلسه‌ها اتخاذ شده اما دستگاه‌ها تمایلی به اجرای آن ندارند.

سهم ۲۰ درصدی بخش خصوصی از اقتصاد کشور

عباس آرگون عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران نیز در گفت و گو با خبرگزاری ایرنا گفت: استفاده از ظرفیت بخش خصوصی بیشتر حالت شعاری دارد و هنوز به مرحله عمل نرسیده است. وی ادامه داد: دولت‌ها به صورت واقعی و در مقام عمل از نظرات بخش خصوصی استفاده نمی‌کنند در حالی که بخش خصوصی به صورت مستقیم

بعدی، توسعه بخش خصوصی نیازمند فراهم شدن بسترهای لازم برای ایجاد محیط کسب و کار مناسب، از جمله قوانین باثبات و مقررات پیش‌بینی پذیراست. وی با بیان اینکه در شرایط کنونی بخش خصوصی هر روز باید خود را با بخشنامه جدید انطباق دهد، گفت: در تدوین هیچ کدام از این بخشنامه‌ها از نظرات بخش خصوصی استفاده نمی‌شود، در حالی که بخشنامه و دستورالعمل‌ها به شرطی موثر خواهد بود که تعاملی باشد؛ مقررهای باید پاسخگوی نیاز جامعه و فضای کسب و کار باشد و نباید از بالا به پایین نوشته شود. آرگون افزود: در ارتباط با نرخ ارز، بخش خصوصی پیش از این همواره تاکید داشت که نرخ ارز نباید سرکوب شود و باید متناسب با نرخ تورم افزایش یابد؛ دولت به این توصیه بخش خصوصی توجهی نکرد و در نتیجه جهشی بی سابقه را در این بخش شاهد بود.

با مسایل و مشکلات فضای کسب و کار روبرو است و پیشنهادات آنها می‌تواند راهگشا باشد.

این فعال بخش خصوصی با بیان اینکه در خوش‌بینانه‌ترین حالت، فقط ۲۰ درصد اقتصاد کشور در اختیار بخش خصوصی واقعی است، گفت: لازمه توسعه کشور، توسعه بخش خصوصی است؛ بخش خصوصی از ظرفیت بالایی برخوردار است و با سرمایه‌گذاری و نوآوری، سطح وسیعی از بنگاه‌های اقتصادی را ایجاد می‌کند و نقشی موثر در رفع فقر و ایجاد اشتغال داشته باشد. آرگون اضافه کرد: در سطح

وی با تاکید بر اینکه این نوسانات پیش‌بینی اقتصاد را در عمل زیر سوال برده است، گفت: در چنین شرایطی کدام فعال اقتصادی می‌تواند برنامه ریزی داشته باشد؛ تصور کنید یک فعال اقتصادی سال گذشته یک کالا را به صورت یوزانس و اعتباری خریداری کرده و با ارزشه هزار و ۷۰۰ تومان وارد کشور و عرضه کرده است؛ اکنون با چه نرخی باید تسهیلات یوزانس را تسویه کند؟ با نرخ هشت هزار تومان؟ آیا این فعال اقتصادی می‌تواند از این به بعد هم به فعالیت خود ادامه دهد؟

۱ مهر- ایرنا

در دیدار هیات مدیره سندیکا با اعضای فدراسیون انرژی بررسی شد:

ضرورت‌ها و مقدمات تشکیل کنفدراسیون احداث و انرژی

پیام آبادگران
مهرماه ۱۳۹۷
شماره ۳۷۱

هم پیشنهاد این است که ما باید دور تا دور مملکت لوله داشته باشیم و مازاد گاز منطقه را بخریم و آن را به کویت، عراق و ترکیه بدهیم یا سوآپ کنیم. طرح‌های زیادی در این موارد وجود دارد. وی درباره کنسرسیوم‌ها نیز عنوان کرد: متأسفانه سیستم ما با بانک‌ها سازگار نیست اما خوشبختانه ما طی ۶ ماه گذشته گفتگو با دولت و بانک‌ها را آغاز کرده‌ایم، و امیدواریم ضرورت‌های موجود بتواند هماهنگی برای انجام کار را بالا ببرد و این گفتگوها را به نتیجه برساند. در این راستا شما به عنوان پیشکسوت تشکلهای باید در تشکیل فدراسیون احداث پیش قدم باشید. و برای مشارکت در کنسرسیوم‌ها هم داوطلب شوید. ما هم به عنوان هیات رئیسه به این امر کمک می‌کنیم. در حال حاضر هم سه تن از اعضای هیات رئیسه ما مسئولیت ۳ کنسرسیوم اپیک، پتروشیمی و برق را بر عهده دارند. زیرساخت اولیه بسیاری از این صنایع، صنعت احداث است ضمن این که بسیاری از پیمانکاران در این زمینه‌ها هم فعالیت دارند.

تلاش برای حضور پررنگ در اتاق بازرگانی

مهندس علی اصغر گل‌سرخی عضو هیات مدیره فدراسیون انرژی نیز عنوان کرد: متأسفانه ما برای حضور در اتاق بازرگانی

هستند و ۳ تشکلی که به تازگی عضو فدراسیون شده‌اند به گفتگو بنشینیم. وی افزود: در تشکیل این فدراسیون، سندیکا و انجمن صادرات خدمات فنی و مهندسی نقش به سزایی داشتند. ما فکر می‌کنیم گرچه به عنوان فدراسیون به بسیاری از اهداف خود نرسیده‌ایم اما برخی از اهداف مهم خود را محقق کرده‌ایم از جمله این که معاونت بین‌الملل ما در تعامل با معاونت بین‌الملل اتاق ایران آقای دکتر کرباسی که رئیس واحد کمیته ایرانی اتاق بازرگانی و صنایع مشترک اکو هم هستند، مسئولیت اکو را بر عهده گرفته و قرار است دومین سمینار را در منطقه برگزار کند و با دعوت شرکت‌های مهندسی اکو، کنسرسیوم‌هایی را در بخش انرژی از جمله نفت، گاز، برق، آب، پتروشیمی و انرژی‌های نو تشکیل دهد. البته اولویت کار با کنسرسیوم‌های اکو است تا حدی که با ترک تشریفات هم می‌توانند کار کنند. بیگمان مشارکت کردن با شرکت‌های بزرگ اکو امکان کار گرفتن در منطقه را بیشتر می‌کند. از طرفی چون قرار است هاب انرژی منطقه باشیم و در حال کشیدن خطوط انتقال برق ایران-ارمنستان هستیم و برنامه خط انتقال به گرجستان، اکراین، اروپا، و در پی آن انتقال از گرجستان به روسیه را در برنامه خود داریم فرصت فعالیت برای ما بیشتر می‌شود. برای گاز

اعضای فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ایران در سندیکای شرکت‌های ساختمانی روز شنبه ۲۱ مهر درباره تشکیل فدراسیون‌های فعال در زمینه صنعت احداث و انرژی در قالب کنفدراسیون احداث و انرژی رایزنی کردند. در این دیدار مهندس محمد پارسا رئیس هیات مدیره، دکتر صالحی نائب رئیس، مهندس اسماعیل مسگریور طوسی خزانهدار و عضو هیات مدیره، مهندس پیام باقری عضو فدراسیون، مهندس علی اصغر گل‌سرخی عضو هیات مدیره، و خانم گرجی یزدی معاونت بین‌الملل فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ایران حاضر بودند. در ابتدای این نشست مهندس بهمن دادمان ضمن خیر مقدم به نمایندگان فدراسیون انرژی و صنایع وابسته عنوان کرد: ما به تعامل با تشکلهای فنی و مهندسی کشور علاقمندیم و از آن استقبال می‌کنیم. در این نشست هم آمادگی لازم را داریم تا درباره عملکرد فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ایران توضیحات شما را بشنویم.

گزارشی از عملکرد فدراسیون صادرات انرژی

مهندس محمد پارسا رئیس هیات مدیره فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته در این نشست گفت: ما طی ماه‌های اخیر سعی کرده‌ایم به طور دوره‌ای با هیات مدیره ۱۸ تشکل مختلف که عضو فدراسیون

احساس نیاز نکردیم و همین غفلت ما باعث شد اتاق به جایی برای تجارت تبدیل شود. موسسه تحقیق و توسعه برای صنعت احداث در سال ۱۳۹۳ کمیته‌ای تشکیل داد و با ۱۲ بازیاب به شرکتها مراجعه و آنها را به ضرورت عضویت در اتاق تهران تشویق کرد و توانست حدود ۳۷۳ شرکت را به این امر ترغیب کند. کانون کارآفرینان توسعه‌گرا هم برای انتخابات اتاق تلاش کرد که مهندس انصاری، مهندس امیرزاده و مهندس کلاهی به لیست موفق در انتخابات اضافه شدند. مهندس سعیدآبادی در کارگروه تعامل با اتاق که توسط کانون کارآفرینان توسعه‌گرا تشکیل میشود تاکید کردند که باید در انتخابات ۱۳۹۷ با دست پر در انتخابات اتاق حاضر شویم که این کار هنوز صورت نگرفته و قرار است در همایش «۱۰۰۰+» به آن پرداخته شود.

مهندس اسماعیل مسگریور طوسی
خزانهدار و عضو هیات مدیره فدراسیون انرژی نیز عنوان کرد: بحث از این بود که در درون شورای هماهنگی چند فدراسیون تشکیل شود، و از دل این فدراسیون و سایر فدراسیون‌ها که اعضا در آنها عضو می‌شوند کنفدراسیون احداث و انرژی بیرون بیاید که متعاقب آن هم صدای واحدی داشته باشیم و هم از نفوذ خود در هیات رئیسه اتاق استفاده کنیم.

وی افزود: از قانون جدید تشکلهای که به نام «آیین‌نامه تشکلهای» در اتاق تصویب شده می‌توان برای شکل‌دهی به این فدراسیون‌ها استفاده کرد و در آینده از قدرت رای تشکلهای بهره برد.

دکتر صالحی نائب رئیس فدراسیون صادرات انرژی نیز در ادامه این نشست اظهار داشت: متاسفانه ما در حوزه اتاق بازرگانی و تشکلهای دچار تشدد آرا هستیم که پارلمان بخش خصوصی را دچار ناکارآمدی کرده، و به طبع آن دولت و مجلس که باید ابزارهای قانونی و اجرایی را دست ما بدهند این کار را نمی‌کنند. بستر رسیدگی به موضوعات بخش خصوصی همین جلسات و گرد هم آمدنهاست تا بتوانیم از این شرایط سخت عبور کنیم. تشکیل فدراسیون انرژی و سایر فدراسیون‌ها نه تنها در راستای منویات اتاق بازرگانی است بلکه می‌تواند با جمع کردن «ما» هم‌افزایی بیشتری ایجاد کند.

برکسی هم پوشیده نیست که محور توسعه در همه کشورها صنعت احداث و صنعت انرژی کشورها است. ما باید به سمت احداث کنفدراسیون احداث و انرژی حرکت کنیم.

خانم گرجی یزدی معاون ارتباطات بین‌الملل فدراسیون انرژی نیز عنوان کرد: حدود ۸ ماه پیش آقای فخریه کاشان در کمیسیون انرژی اتاق ایران با تشریح وضع موجود عنوان کرد تنها راه عبور از این شرایط نفوذ به بازارهای منطقه‌ای است. همان زمان سازمان منطقه‌ای اکو بنابر مصوبات خود از سال ۲۰۱۳ موضوع برگزاری دومین نشست تشکیل کنسرسیوم انرژی و پتروشیمی منطقه را پیشنهاد کرد که فدراسیون صادرات انرژی با توجه به اولویت‌بندی خود برای صادرات و ایجاد بازارهای بیرونی، این پیشنهاد را پذیرفت و در ۶ سرفصل انتخابی وارد عمل شد.

وی افزود: ما به همه منطقه اعلام کردیم که پروژه‌های خود را به ما که میزبان هستیم معرفی کنند، ما هم یک سری پروژه وسط گذاشته‌ایم در عین حال به دنبال یافتن پتانسیل‌های بالقوه در شما بزرگواران و اتصال این پتانسیل به پتانسیل‌های منطقه‌ای هستیم.

قوت در درون مایه حرکت در بیرون است

در ادامه نشست مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکا با اشاره به اینکه در شرایط کنونی بقای ما محل تردید است و اعضای ما با وضعیت به وجود آمده که ناشی از شرایط پیرامونی، بودجه‌ریزی و تصمیمات موجود است دست به گریبان هستند، گفت: در چنین شرایطی انتظار این که همکاران ما بدون نگرانی به سمت بازارهای خارجی بروند با توجه به اینکه «قوت در درون مایه حرکت در بیرون است» انتظار بزرگی است. با این وجود همکاران ما به صدور خدمات فنی و مهندسی علاقمند هستند و تعدادی از آنها که در این زمینه فعال بوده‌اند با لطمات آن دست به گریبان هستند. متاسفانه حداقل‌هایی که باید در داخل کشور برای آنها تامین می‌شده محقق نشده و اکثر ما با ماشین‌آلاتی که بیرون از کشور مانده‌اند مواجه شده‌ایم. امیدوارم موضوعی که شما پیش رو دارید منبع و منشائی باشد برای

این که حرکت‌ها با اتکا به خود و بدون اضطراب به تکیه دولت قابل اجرا باشد، ما نیز تا جایی که قوت آن را داریم با شما همراه خواهیم بود. متاسفانه در سالهای اخیر پیمانکاران سیویل کشور به شدت تضعیف شده‌اند.

وی افزود: در زمینه تشکیل فدراسیون نیز سندیکا علاقمند است و اقداماتی انجام داده که به تبیین و تکمیل اساسنامه رسیده است، قدم‌هایی هم برای تحقق کامل این امر برداشته است. ما این تلاش را انجام می‌دهیم منتهی این حرکت‌ها از شرایط بیرونی متاثرند و در روزگار رکود کنونی از انگیزه کافی برخوردار نیستند.

چگونه همصد شویم؟

در بخش دیگری از این میزگرد **مهندس بیژن سعیدآبادی نائب رئیس هیات مدیره سندیکا** عنوان کرد: ایجاد فدراسیون کار مبارکی است اما به نظر من ما همان خطایی را مرتکب شده‌ایم که دولت در طی این سالها مرتکب شده است یعنی اول نهاد درست می‌کند و بعد می‌نشیند و فکر می‌کند آن نهاد چه کار کند. ما از اتاق انتظار داشتیم که همه تشکلهای را در یک پازل منسجم و رو به سوی یک هدف بچیند تا همه ما به عنوان قطعات این پازل به ایفای نقش بپردازیم.

در ادامه این نشست **مهندس سالار علیاری عضو هیات مدیره سندیکا** نیز عنوان کرد: ما دو پیشنهاد اساسنامه برای تشکیل فدراسیون نوشتیم اما به این نتیجه رسیدیم قبل از تشکیل فدراسیون با تشکلهایی که می‌خواهیم با آنها فدراسیون تشکیل دهیم همصدایی ایجاد کنیم. وی افزود: نقشه سازمانی تشکلهای در اتاق مشخص نیست و باید اتاق برای معماری سازمانی خود در بخش تشکلهای اقدام کند. لازم است برای برطرف کردن این نقیصه اقدام شود و موازی با آن، نشستهایی برای هم‌نظری فدراسیون‌ها تشکیل شود تا به درستی در مسیر تشکیل کنفدراسیون‌ها حرکت کنند.

مهندس شیخ‌بهایی عضو دیگر هیات مدیره با بیان اینکه در شورای هماهنگی برخی تشکلهای با ۲۰ عضو هموزن با تشکلی که بیش از هزار عضو و فعالیت‌های بالقوه‌ای دارد حق رای داشت که مشکلات

زیادی به وجود آورد، از اعضای هیات مدیره فدراسیون انرژی درباره نحوه مشارکت اعضای آنها در تصمیم‌گیری‌ها پرسید که مهندس پارسا عنوان کرد: ۸ عضو هیات مدیره ما از تشکلهای ۷ عضو از هلدینگ‌ها و شرکتهای بزرگ هستند و به این ترتیب تشکل حاکمیت می‌یابد.

مهندس مسگریور نیز در این باره خاطرنشان کرد: در فدراسیون آب ما هیات مدیره را بنا بر نوع شغل تقسیم کردیم و وزن‌دهی سازمان برنامه را در رای دادن اعضا با ضریب معکوس دخالت دادیم تا نگرانی‌هایی که در یک دوره درباره شورای هماهنگی ایجاد شده بود تکرار نشود. منتهمی در مجموع می‌توان گفت ما در تجربه کار تشکلی موفق نبوده‌ایم.

تعریف پازل

در ادامه این نشست مهندس سعیدآبادی پیشنهاد داد برای ایجاد یکپارچگی اعلام کنیم در نظر داریم چه کاری انجام دهیم بدین معنی که با ارائه یک تصویر کلی از انجام کارهای پراکنده جلوگیری کنیم، برای نمونه ببینیم کار در اکو به پایداری محیط کسب و کار ما کمک خواهد کرد یا نه؟ به نوعی بخش‌های گم شده این پازل را پیدا کنیم. تشکیل فدراسیون احداث تکمیل قسمتی از این پازل است که هنوز به درستی تعریف نشده است. باید کنفدراسیون را با یک سمت و سوی مشخص ایجاد کنیم تا نتیجه اقدامات ما در رسیدن به اهداف مورد نظر قابلیت اندازه‌گیری داشته باشد. ما باید با ۱۸ تشکل صنعت احداث و فدراسیونهای تشکیل شده فعلی نشستهایی برای تعامل

بیشتر و همفکری ایجاد کنیم.

مهندس دادمان نیز عنوان کرد: ما بر روی مبانی ایجاد فدراسیون صنعت احداث به توافق رسیده‌ایم و در مسیر ایجاد آن است که برخی اقدامات تکمیلی و اصلاحی را انجام خواهیم داد. به عنوان قدم آغازین از فدراسیون انرژی انتظار داریم مفهوم کنفدراسیونسازی، و آینده‌نگری موجود در این مفهوم را برای ما تشریح کنند تا به اطلاع اعضای خود برسایم. در زمینه کنسرسیوم‌ها نیز باید تصویری از آینده، امکانسنجی آنها و حل معضلات مبنایی امر صادرات ارائه شود.

مهندس محمود مصطفی‌زاده عضو دیگر هیات مدیره نیز عنوان کرد: حمید مصدق حدود ۴۰ سال قبل عنوان کرد:

در بحثها عنوان شد با ایجاد کنسرسیوم‌ها در کنار هم جمع شویم و قدرت بگیریم. به یاد دارم زمانی آقای انصاری عنوان کرد با جمع کردن چند دبیرستان نمی‌توان دانشگاه ایجاد کرد. ما باید راه حلی بیابیم که با «ما» شدن، تشکیلات خود را بزرگ کنیم از منیت خود بیرون آییم که نیازمند یک اساسنامه یا حتی قانون است.

پیام باقری عضو فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ایران در این نشست عنوان کرد: در این جلسه ما باید از دو جنبه به مسئله نگاه کنیم، یکی از آنها ارائه تصویری از عملکرد فدراسیون صادرات انرژی برای هیات مدیره سندیکا به عنوان یکی از اعضای اصلی آن بود. ما امروزه جایگاهی رسیده‌ایم که فدراسیون در نظر دارد قدم‌های بزرگی در صادرات

انرژی بردارد و مسئله کنسرسیوم‌ها تنها یکی از ماموریت‌های این فدراسیون است. کنسرسیومها فرصتی مناسب برای شرکت‌ها است و فدراسیون انرژی این امتیاز را از اتاق گرفته که مجری آن باشد. وی افزود: متاسفانه فدراسیون‌ها از لحاظ تامین مالی مشکل دارند و نمی‌توانند از اعضای خود که به تشکل مربوطه حق عضویت می‌دهند انتظار پرداخت مجدد حق عضویت داشته باشند. در این باره لازم است اتاق بازرگانی چاره‌جویی کند.

وی با اشاره به ضرورت تشکیل فدراسیونها و تجمیع آنها ذیل عنوان کنفدراسیون عنوان کرد: نقد دوستان به ساختار شورای هماهنگی درست بود و این که تعدادی در یک قالب منوپولیزه شده برای جمع بزرگی تصمیم بگیرند کار درستی نیست و ما نیز با آن مخالف هستیم.

مهندس پارسا در پایان این نشست با اشاره به اهمیت آینده‌نگری و آینده‌پژوهی در صنایع و حرف مختلف عنوان کرد: ما حدود ۱۵-۲۰ سال قبل با کمک مشاوران به آینده‌نگری صنعت برق تا ۵۰ سال بعد اقدام کردیم که اسناد آن در سندیکای برق موجود است. از همان مطالعه آینده بینانه بود که ایده تشکیل فدراسیون شکل گرفت چرا که ما به این نتیجه رسیدیم اگر نتوانیم در اتاق بازرگانی و از طریق فدراسیونها و کنفدراسیون حضور پررنگی داشته باشیم به جایی نخواهیم رسید.

1-Levels of trust associated with a credential as measured by associated technology, processes, and policy and practice statement

افزایش ۵۰ درصدی قیمت لاستیک ماشین‌های سنگین

لوازم‌بدکی است گفت: قطعات بدکی ماشین‌های سنگین کمیاب و بسیار گران شده است.

علی‌هاثقی بابیان مطلب فوق به «صما» گفت: به جز قطعات تعمیرات خودروها نیز به شدت گران شده است. به طور مثال تعمیر کامل موتور (در صورت وجود قطعات مورد نیاز) در سال ۹۶ حدود ۱۲ میلیون تومان و شهریورماه سال جاری حدود ۲۸ میلیون تومان شده است. وی با بیان اینکه تمامی لوازم‌بدکی با

نرخ کامیون‌ها مربوط به افزایش نرخ لوازم‌بدکی است. براساس گفته رئیس اتحادیه فروشندگان لوازم‌بدکی تهران قیمت لوازم‌بدکی کامیون‌ها از ابتدای سال جاری حدود ۲۰ درصد افزایش داشته، البته به گفته رانندگان این میزان بالای ۱۰۰ درصد بوده است.

دو معضل کنونی ماشین‌های سنگین در همین زمینه بازرگانی کانون انجمن‌های صنفی رانندگان بابیان اینکه مشکل کنونی کامیون دارها تأمین و خرید

در هر کشوری سیستم حمل‌ونقل جاده‌ای و نرخ کرایه آن، از اهمیت بالایی برخوردار است چون که افزایش نرخ کرایه حمل‌ونقل کالا رابطه‌ای مستقیم با افزایش نرخ کالا دارد و زمانی که نرخ کالا بالا برود بر مصرف‌کنندگان برای تهیه کالاهای مورد نیازشان فشار وارد می‌شود. افزایش نرخ کرایه کامیون داران موضوعی است که نباید به سادگی از آن گذشت و باید در این خصوص تصمیمات کارشناسی شده‌ای اتخاذ شود. یکی از دلایل افزایش

رشد بالای ۱۰۰ درصد روبرو شده است. گفت: در حال حاضر یاتاقان ماک قبل از اردیبهشت ۷۰۰ هزار تومان و هم اکنون ۲۸۰۰ هزار تومان است.

این راننده با سابقه با انتقاد از افزایش قیمت محصولات کاملاً داخلی گفت: در حال حاضر هر لیتر روغن تهران که کاملاً داخلی است از ۵ هزار تومان به ۱۲ هزار تومان رسیده است و متأسفانه هیچ مسئول پاسخ گوی این افزایش قیمت‌ها نیست.

هاتفی گفت: به جز مسائل ذکر شده نبود قطعات باعث توقف فعالیت راننده‌ها شده است. در حال حاضر تعدادی از کامیون‌ها به خاطر تعویض دنده دیفرانسیل، یا تعمیر موتور حدود یک ماه در تعمیرگاه‌ها خوابیده‌اند. چراکه قطعات مورد نیاز برای تعمیر این موارد وجود ندارد و در صورت موجودی، بسیار گران عرضه می‌شود. وی همچنین گفت: بازار خودرو سال‌هاست با قطعات یدکی قاچاق و تقلبی دست و پنجه گرم می‌کند و هر زمان که بازار خودرو متأثر از تصمیمات گوناگون، وارد شرایط خاص می‌شود، این بازار هم کم‌کم جان می‌گیرد و خودنمایی می‌کند.

در حال حاضر برخی قطعات معیوب امکان شناسایی نداشته و مردم آنها را خریداری می‌کنند، به عنوان نمونه وقتی کسی واترپمپ تقلبی به خودروی خود نصب می‌کند از همان ساعات نخست متوجه اینکه قطعه استفاده شده تقلبی است، نمی‌شود، اما بعد از طی یک مسیر مشاهده می‌کند که باز ماشین خراب است و آن را به تعمیرگاه برمی‌گرداند. این موضوعات عاملی شده تا حجم برگشتی ماشین به تعمیرگاه‌ها افزایش پیدا کرده و شکایات هر روز بیشتر از گذشته شود. هاتفی در نهایت گفت: اگر مسئولی مدعی است ما در ماشین‌های سنگین با کاهش قطعات یا تقلب روبرو نیستیم سری به بازار بلبشو و دلالی لوازم یدکی بزنند.

افزایش ۵۰ درصدی قیمت لاستیک ماشین‌های سنگین

در همین زمینه یک کارشناس فروش لوازم یدکی بایان اینکه یکی از دلایل افزایش قیمت‌های مرتبط با حمل و نقل

مربوط به لوازم یدکی خودرو است گفت: براساس آمار موجود، از میان بیش از ۳۵۰ هزار خودروی سنگین باری بین شهری فعال در ایران، ۱۵۰ هزار دستگاه کشنده ۱۸ چرخ و ۲۰۰ هزار دستگاه نیز کامیون‌های دارای بخش بار متصل با ۶ یا ۱۰ چرخ هستند؛ که لاستیک این خودروها ۵۰ درصد افزایش داشته است.

آیت رحمانی بایان مطلب فوق به «صما» گفت: بیشتر کامیون‌های ایران از نوع ۱۰، ۶ یا ۱۸ چرخ هستند که ۵، ۳ یا ۹ جفت لاستیک مصرف می‌کنند؛ که در حال حاضر قیمت هر جفت لاستیک‌های ایرانی از ۳ میلیون به بالا، لاستیک‌های چینی ۶ میلیون و آلمانی و بیشتر برندهای خارجی از ۱۲ میلیون تومان به بالا است. وی گفت: به طور میانگین لاستیک‌های موجود در بازار، در هر ۱۰۰ هزار کیلومتر نیاز به تعویض دارند تا مالک خودروی باری سنگین بتواند معاینه فنی دریافت کند چراکه صدور بارنامه منوط به داشتن معاینه فنی است؛ از سوی دیگر هر کامیون در ایران به طور میانگین سالانه بین ۸۰ تا ۱۱۰ هزار کیلومتر پیمایش دارد. (البته میزان بار و نوع بار نیز در فرسودگی لاستیک‌ها مؤثر است)؛ بنابراین در بهترین حالت ممکن در هر سال نیاز به تعویض لاستیک‌های خودروهای سنگین احساس می‌شود.

رحمانی گفت: لاستیک‌های ایرانی حدود ۱۰ تا یک سال، چینی ۸ تا ۹ ماه و آلمانی‌ها حدود ۲ سال کارکرد دارند؛ و بعد از مدت ذکر شده باید لاستیک‌ها تعویض شوند.

این کارشناس فروش لوازم یدکی گفت: همواره لاستیک‌های جلوی ماشین‌های سنگین به علت فشار شدید بار و ماشین خارجی و لاستیک‌ها عقب ایرانی است؛ بنابراین یک ماشین سنگین نیازمند دو جفت لاستیک بسیار گران و چند لاستیک ایرانی و یا چینی است.

وی گفت در بهترین حالت ممکن کشنده‌ها سالانه باید بالای ۳۰ میلیون تومان، کامیون‌های ۱۰ چرخ ۲۰ میلیون تومان و کامیون‌های ۶ چرخ ۱۲ میلیون تومان صرفاً برای خرید لاستیک هزینه کنند.

این کارشناس فروش بایان اینکه از ابتدای سال بیشتر لوازم یدکی با افزایش قیمت روبرو شده است در نهایت گفت: متأسفانه علی‌رغم گفته‌های مسئولان مبنی بر تأمین لوازم یدکی ارزان قیمت برای ماشین‌های سنگین هنوز اقدام دخور توجهی از سوی آن‌ها شکل نگرفته است.

نظر سندیکا: این نمونه ای است از کل افزایش قطعات یدکی و قیمت ماشین‌آلات سبک و سنگین که اثرات زیادی بر کل کار پیمانکاری گذاشته است. بدون ماشین-آلات امکان ساخت زیربنای کشور وجود ندارد و با این افزایش سرسام آور قیمت قطعات و ماشین‌آلات و نبود آن مشکلات عدیده‌ای به وجود آمده است، سندیکا ی شرکت‌های ساختمانی امیدوار است مسئولین مربوطه نسبت به سامان دهی این بازار آشفته اقدام مناسبی به عمل آورند.

تصویب کلیات تشکیل کمیته ملی پل های بزرگ کشور

کلیات طرح تشکیل کمیته ملی پل های بزرگ کشور در شورایی فنی امور زیربنایی حمل و نقل با حد اکثر آرا به تصویب رسید و مقرر شد؛ شرح وظایف، ساختار و سایر جزییات مورد تدقیق قرار گرفته و در نشست های آتی بررسی شود. در ادامه بخشی از وظایف کمیته ملی پل های بزرگ ایران؛ همکاری در تصویب طرح های مطالعاتی مباحث احداث، نگهداری و بازسازی، مستندسازی سوابق پل های بزرگ، کمک به ارتقای سطح دانش کارشناسان ایرانی با جمع آوری کتب و نشریات، ایجاد ارتباط با دانشگاه ها و انجمن های مرتبط، تشکیل جلسات و میزگردها در زمینه مباحث آموزشی، هماهنگی جهت حمایت از مطالعات و انجام تحقیقات کاربردی همچنین شرکت

در جلسات بین المللی عنوان شد تا سر انجام منجر به تدوین ضوابط و تصویب بخش نامه های جدید شود. ساختار سازمانی پیشنهادی از سوی سازمان راهداری و حمل و نقل جادهای مورد موافقت قرار گرفت و نهایتاً مصوب شد؛ تعدادی کمیته های تخصصی تشکیل و زیر نظر یک شورایی به ریاست وزیر راه و شهرسازی کار خود را آغاز کند. همچنین جزییات ساختار پیشنهادی با ترکیب اعضای شورا و شرح وظایف مربوط به کمیته ملی پل های بزرگ در جلسات آتی توسط سازمان راهداری و حمل و نقل جادهای پیشنهاد خواهد شد. همچنین مطرح شد که فقط در حوزه جادهای ۳۳۵ هزار پل به طول ۱۶۰۰ کیلومتر با ارزش ۳۰ هزار میلیارد تومان وجود دارد که

با احتساب پل های ریلی اهمیت پل ها در کشور بیش از پیش پررنگ می شود. در ادامه کلیات طرح تشکیل کمیته ملی پل های بزرگ ایران با کسب حد اکثر آرا از سوی اعضای اصلی شورایی فنی امور زیربنایی حمل و نقل به تصویب رسید و مقرر شد شرح وظایف، ساختار و سایر جزییات مورد تدقیق قرار گرفته و در نشست های آتی بررسی شود. بر اساس دستور دبیر شورایی فنی امور زیربنایی حمل و نقل مقرر شد مطالعاتی بر روی وضعیت تونل های کشور با هدف ادغام در کمیته ملی پل های بزرگ یا تشکیل کمیته ای جداگانه انجام گیرد. در پایان جلسه مصوبات شورا طی ۵ سال گذشته مطرح و موارد انجام نشده با تعیین مهلت، مورد پیگیری قرار گرفت. ۴ مهر - وزارت راه و شهرسازی

مخالفت مجلس با افزایش قیمت قیر

نمایندگان مجلس طرح استفساریه بند «ه» تبصره یک قانون بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور را بررسی کردند که براین اساس قیمت قیر افزایش پیدا نمی کند. به گزارش ایلنا، سوم مهر یک فوریت طرح استفساریه بند «ه» تبصره یک قانون بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور در صحن علنی مجلس مطرح شد. براین اساس این طرح پس از بررسی

نمایندگان در صحن علنی مجلس به رای گذاشته شد که با ۲۱۶ رای موافق، ۱۴ رای مخالف و دو رای ممتنع از مجموع ۲۴۴ نفر نماینده حاضر در صحن علنی مجلس تصویب شد. موضوع استفساریه به شرح زیر است: آیا شرکت ملی نفت ایران می تواند بر خلاف حکم بند «ه» تبصره یک قانون بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور به هر دلیل از جمله افزایش قیمت

نفت خام مبادرت به افزایش قیمت مواد اولیه قیر (وی بی) یا کاهش حجم آن از چهار میلیون تن یا تغییر در نسبت های مقرر نماید؟ پاسخ: خیر. شرکت ملی نفت ایران موظف است نسبت به تامین چهار میلیون تن مواد اولیه قیر (وی بی) موضوع بند «ه» تبصره یک قانون بودجه سال ۱۳۹۷ کل کشور اقدام نماید. ۳ مهر - ایلنا

موسسه حسابداری و خدمات مدیریت حساب و کتاب
با فکری آسوده حساب و کتاب خود را به ما بسپارید

ارائه و نصب نرم افزارهای یکپارچه مالی
« مشاور مالی و مالیاتی انجمن شرکت های ساختمانی »
مشاوره رایگان در محل انجمن از ساعت ۱۱ تا ۱۶
برای اطلاع بیشتر با تلفن ۶۶۴۶۴۲۶۱ داخلی ۱۰۸ تماس حاصل نمایید.
دفتر مرکزی: کوی نصر (کیشا) - خ پیروزی غربی (علیایی) - بلاک ۵۹ - واحد ۸
تلفن: ۴-۸۸۲۴۸۸۵۳ فاکس: ۸۸۲۴۳۲۲۰ کدپستی: ۳۶۷۷-۱۴۴۷۷۸
www.hesabvaketab.com info@hesabvaketab.com

ارائه کلیه خدمات حسابداری صورت های مالی، حسابداری مالیاتی (در اجرای ماده ۲۷۲ ق.م.م) و حسابداری ویژه
تأمین نیروی انسانی متخصص حسابداری در رده های مختلف با سوابق حرفه ای و نظارت مستمر بر واحد مالی
ارائه کلیه خدمات حسابداری شرکت ها به صورت پیمانی
ارائه خدمات مشاوره تخصصی در امور مالی و مالیاتی
تهیه آئین نامه ها و دستورالعمل های اجرایی شرکت ها